

கல்கி



KALKI செப்டம்பர் 27, 1953

4 அனா

நாள் முழுவதும்

உள்ளே
வெளியே



புத்துணர்ச்சி

பிற்பகல்



அளிக்க...

இரவில்



சுருமயமா நுருமயம் கொண்டு

ஹிமாலயா புக்கெ வெளடர்களை உபயோகியுங்கள்

உள்ளே வெளியே இரவில் வெளட்கள்



ஹிமாலயா புக்கெ க்ரீம் உள்ள சீதோஷ்ணநிலைகளும்
சுருமயவதம் பாதுகாக்கிறது.

தல்கி பொருளடக்கம்

புலி 13
இதழ் 8

1953 செப்டம்பர் 27

செய்து
புலி 13

தமிழ்த் தந்தை திரு. வி. க.	8
பதவி நாட்டியம்!	(கார்ட்டூன்)	...	6
தன்னிடை அளிக்கிறோம்	7
தன்வரவு கூறுகிறோம்	7
அட்டைப்பட விளக்கம்	8
பெருமையை மறைக்கும் புல்துருவிகள்	10
பொன்னிலின் செல்வம்	கவி	...	10
தமிழ்க் களஞ்சியம்	டி. கே. வி.	...	20
ஆந்திரக் கவிதை திருவிழா (படங்கள்)	22
வாழ்க்கையே தியாகம்	நிதிபதி ஏ. எஸ். பி. அர்யர்	...	27
பாரதியார் விழா (பேட்டோ)	எம். டி. கணேஷ்	...	28
இளவரசி பிரபா (பாப்பா மணி)	சீதா	...	33
படங்களில் ஒரு சத்தினப் படம்-“சத்தின தீபம்”	37
தல்ல குழந்தை!	மேலமால்	...	43
மனோரமா	சமன்வால் வஸந்தவால் தேசாய்-தா.வி.	...	51
வளர்ப்பும் பெண்	சம்பந்தம்	...	55
சாகுத்தவம்—மேகதூதன்	59
யோகாசன சித்திரம்	வி. என். குமாரசாமி	...	63
வட்ட மேதை	65
என் மாணவி	எஸ். வி. எஸ்.	...	65

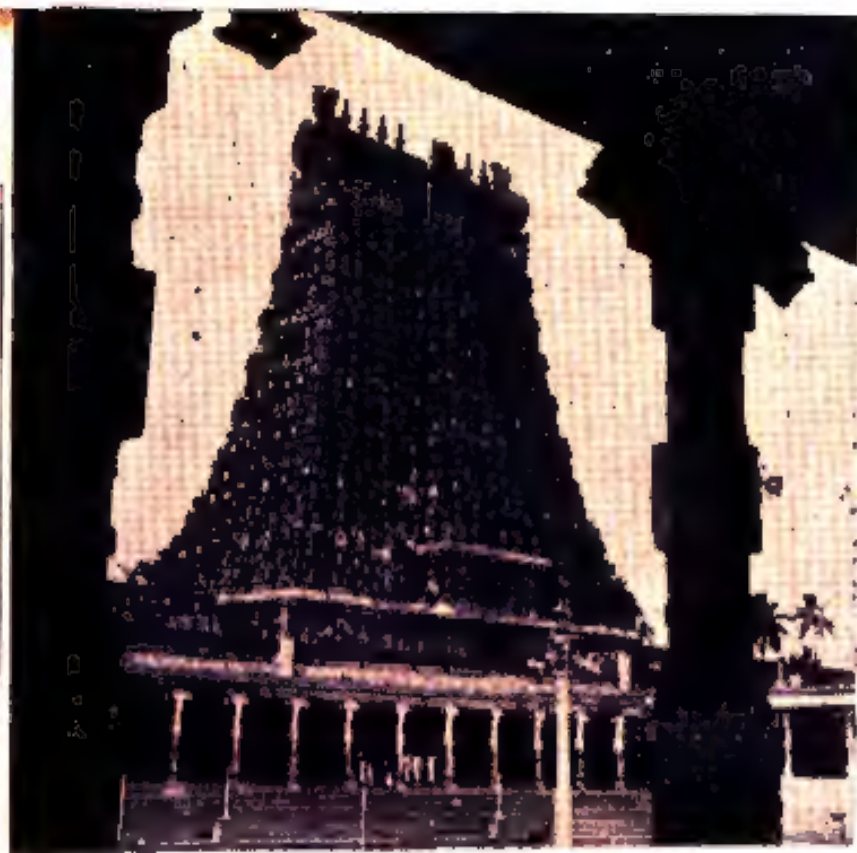
“கவி”-யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனை பெயர்கள்; சம்பவங்களும் கற்பனையே.



ஜே. பி. மங்கராமின்
விரித்திபெற்ற
பிங்கோத்ருகள்

- மிதவளைய
- நுரவளைய
- மோதுமாரவளைய

ஜே. பி. மங்கராமின் & கம்பெனி, கு. வாலியர்
மதராஸ் ஏஜன்டுகள்: நேஷனல் ஏஜன்ஸிஸ், 1/94, ராமாமி தெரு, மதராஸ்-1



“ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று”
ஒளவையார் பார்ப்பது யாவர்க்கும் நன்று

ஜெ. பி. இனி
ஒளவையார்
இவ்வாழ்து மெதியேடர்களில்





தமிழ்த் தந்தை திரு. வி. க.

தமிழுக்கும் தமிழ் எழுத்தாள் குலத்துக்கும் தந்தையாக இருந்தார்; தொழிலாளர் குலத்துக்குத் தாயாகி விளங்கினார்; எங்குமிடத்திலும் செத்தவர்களைப் புன்தொழுதிய திறத்திலும் அந்தணர் நிலைமாத் திகழ்ந்தார்; 'என் உடன் பணி செய்து கிடப்பேன்!' என்ற திருவாக்கை வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்து நடந்தார்; தமக்கென வாழாப் பிரிக்குரியவராக வாழ்ந்தார்; அப்பே சிவம் என்ற உண்மையில் வாழ்க்கையெல்லாம் திளைத்திருந்தார்; இன்று அப்பேயும் சிவத்திலும் இரண்டாக உலந்து விட்டார் திரு. வி. கவியாணகத்தா முனிவர்.

இயற்கையோடியையத்த இன்பத்தையும் இன்பத்தோடியையத்த இயற்கையையும் பற்றி இடைவிடாது சிந்தித்தும் பேசியும் எழுதியும் வந்த ஜாதி இன்று இயற்கையோடு இயைந்து இன்பத்தோடு ஒன்றி விட்டார்.

திரு. வி. கவியாணகத்தாரின் புனித உடல் தீயிலே வெத்து சாம்பராவித் தெய்வத் தமிழகத்தின் மண்ணோடு மண்ணாகக் கலந்து விட்டது. எனினும், திரு. வி. க. 'இறந்து விட்டார்' என்றோ, தம்மைப் 'பிரிந்து விட்டார்' என்றோ சொல்ல முடியுமா? தம் உன்னம் அக் கூற்றுக்களை ஒத்தக் கொள்ளவில்லை. "சத்தவர் அன்றி இருத்தவர் யாரோ?" என்று கம்பர். தமிழுக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் தம்மையே தந்தையான திரு. வி. கவியாணகத்தா வன்னலை இறத்தவரோடு சேர்க்க முடியுமா? அப்படியானால், இங்கு இருத்தவர் வேறு யார்?

என்று முன் தென் தமிழாழப்போல் திரு. வி. க.வின் அன்பு மயமான ஆன்மா இத் தமிழகத்தின் வெளியில் என்னும் நின்று தமிழ் மக்களை ஆசீர்வதித்துக் கொள்வதற்கு எப்பதில் ஐயமில்லை.

அறுபத்து மூன்று தாயன்மார்கள் வாறுமலில் வந்திருந்து "எங்களுடன் சேர்ந்து அறுபத்து தாய்வராக ஆவியிருங்கள்!" என்று அழைத்திருப்பார்கள்.

பன்னிரண்டு ஆழ்வார்களும் விஜயம் செய்து "எங்களுடன் பதின்மூன்றுவது ஆழ்வாராக அமருக!" என்று கூறிவிரும்பார்கள்.

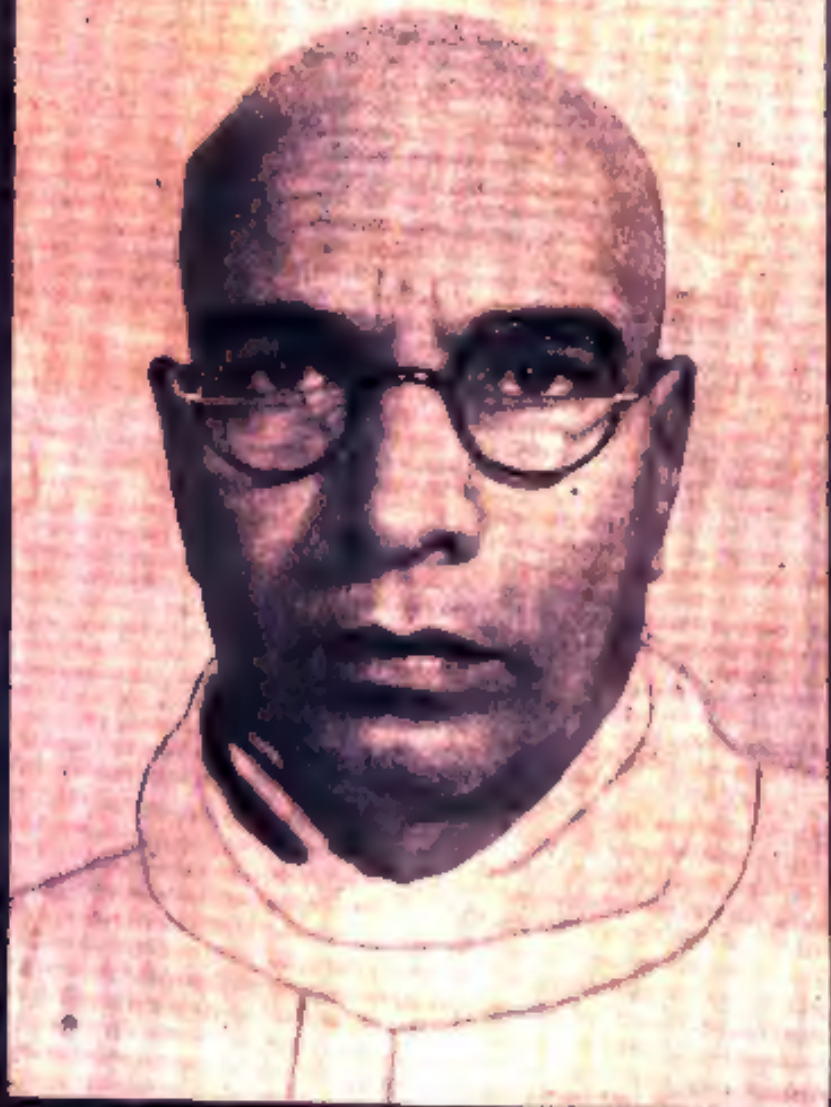
புத்த பிஷாக்களும் சமண முனிவர்களும் சிதில்துவை தபிரதனர்களும் வந்து தவ்வாவு கூறிவிரும்பார்கள்.

எனினும், திரு. வி. க. அவர்கள், "யான் அத்துணைச் சிறப்புக்கு உரிவவனாக வேன்! தமிழன்பர்களின் அடியார்க்கு அடியேன்! தமிழகத்தினையே இன்னமும் பணி செய்து கிடப்பேன்!" என்றுதான் மறுமொழி சொல்லி விரும்பார்.

இன்று தமிழ் நாட்டின் உள்ள அதிவானிகள் எல்லாரும் தமிழ் மொழியைக் குறித்துப் பெருமை கொள்கிறார்கள். தமிழில் சிறப்பை அறித்திருக்கிறார்கள். தமிழை மேலும் வளப்படுத்தப் பாடுபடுகிறார்கள். தமிழ்ச் சங்கங்கள், தமிழ்ச் கழகங்கள், தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் பல தமிழ் வளர்க்கும் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கின்றன.

முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னும் தமிழ் நாட்டின் நிலை வேறு விதமாக இருந்தது. "தமிழ் ஒன்றுக்கும் உதவாத மொழி" என்ற எண்ணம் பரவியிருந்தது. முக்கியமாக, அரசியல் பிரச்சினைகள் பற்றித் தமிழில் எழுதவும் பேசவும் முடியாது என்று கருதினார்கள். அதிவானிகளும் படித்தவர்களும் "தமிழில் எனக்குப் பேசலாது" என்று சொல்வதில் பெருமை கொண்டார்கள்.

அத்தகைய சூழ்நிலையில் திரு. வி. கவியாணகத்தாவிடம் வெள்ளி கலாசாலைத் தமிழாசிரியர் பதவியிலிருந்து விடை வந்து "தேச பக்தன்" என்னும் திரைப் பத்திரிகையின் ஆசிரியரானார். அப் பத்திரிகையில் திரைத்தோறும் வெளியான தகவல்களினாலிருந்து தமிழ் மொழியின் வன்மை இத்தகையது என்பதைத் தமிழர்கள் கண்டு கொண்டார்கள். திரு. வி. க. வின் தகவல்கள்கள் ஆயிரமாயிரம் தமிழ் இளைஞர்களின்



சீரு. வி. சீ.

தேற்றம்: 1883 ஆகஸ்டு 26 - மறைவு: 1953 செப்டம்பர் 17.



அப் பெரியர் திரு. வி. க. மண்டப அமைப்பு போலிக்குக் காரணமாக இருக்கிறோடு, தற்போது மண்டப அமைப்புக் குழுவின் காரியத்தில் பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்.

திரு.வி.க. மண்டபத் திருப்பணிகளைத் தொடர் குவதற்கு மறு பழம் பெரும் தமிழ்ச் பத்திரிகையான "கதோயித்திரம்" ஆசிரியர் ஸ்ரீ வி. ஆர். சேனாவரன் அவர்கள் மூலம் மாநிலியாக வழி காட்டியுள்ளதும் மிகப் பொருத்தமானவையாகும். தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் ஆதரவில் கூட்டப்பட்ட இரங்கல் கூட்டத்திற்குத் தலையமை வந்த ஸ்ரீ வி. ஆர். சேனாவரன், திரு. வி. க. மணி மண்டபத்

திருப்பணிக்கு ரூ. 500 கங்கோடை அளிப்பதாகத் தெரிவித்ததைத் தமிழ் எழுத்தாளர் குழுப் பெரிதும் பாராட்டும் வகையில் ஐயமில்லை. 'கதோயித்திரம்' ஆசிரியர் காட்டியுள்ள வழிமையின்பற்றித் திரு. வி. க. மின் கம்பர் எனும் தமிழ் அன்பர்களும் தங்களால் இயன்ற பொருளுதவியை விசாரித்து செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

திரு. வி. க. மின் புற உடல் மகாநிதிராண்டு முடியும் போது அவருடைய ரூபவசர்த்த மணி மண்டபம் வம்பரமாக எழுந்த காட்சியளித்ததால், தமிழ்ப்பெரு மக்களின் வந்த உணர்வுக்கு அடுத்து ஒரு சிறந்த கௌரவமாகவும் விளங்கும் அல்லவா!

நல்விடை அளிக்கிறோம்

குடித்தனமோ, துரைத்தனமோ என்று சொல்லுவது உண்டு குடித்தனத்தில் உள்ள இன்ப துன்பங்கள் துரைத்தனத்தில் இருக்கின்றன. துரைத்தனத்தில் உள்ள லாப கஷ்டங்கள் குடித்தனத்திலும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன.

குடித்தனம் தனி ஒருவரின் குடும்ப சிவாகம்; துரைத்தனம் ஜனசமுதத்தில் மாபெரும் குடும்ப சிவாகம் ஆகும்.

இந்த இரண்டுக்கும் அதிக வெற்றமை இல்லை என்பதைச் சொல்ல சில நினைவுகளைச் சொல்லிச் சொட்டரல் வீட்டிலுள் அறிக்கும் காட்சிகள் சிறு பித்து வருகின்றன.

ஆந்திர சர்க்காரின் தனி மாகாணம் அமைக்கப் போகிறார்கள் அல்லவா! அதற்காக இம்மிருந்து சர்க்கார் காரியாலய சம்பந்தமான சவை சாதனங்களும் சொட்டரல் வீட்டிலுள்ளிருந்து வண்டி வண்டியாகச் சொந்து வருகின்றன.

தந்தையேனுடன் முதல், தங்கு மேலே கழ லும் மிகச்சா விடுதிகள் முதல், தன்னிப்ப பாசை வைக்கும் முக்காவி வரையில், மிதவடிவக் முதலிய தட்டு மூட்டுச் சாமான்கள் வரையில் எல்லாச் சாதனங்களும் பங்கிட்டுப் பங்கிட்டு இங்கிருந்து அனுப்பப் ப்படுகின்றன. அனாதைப் பார்த்த ஜனங்கள், ஆந்திரர்கள் சொல்லிவிடுகிறது பிரித்து தனிக்குடித் தனம் போவது போல் தெரென்றுவந்து என்று ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.

ஆந்திர மாகாணம் பிரிக்கப்படும் சமயத்தில் ராஜாஜி சொல்லப் பதம மத்தியமாக இருப்பது மறு பாக்ஷிலிம; இல்லாவிடில் தமிழர்கள் சொல்ல மாகாண இங்கு இருப்பார்கள்" என்று தமிழ் மாகாணங்கள் ராஜாஜியை மனமாடி வாழ்த்துகின்றனர்.

"இந்து ராஜாஜி சொல்ல சர்க்கார் பட்டத்தில் இராவியுக் ஆந்திர மாகாணம் இல்லாவிடில் துரித

பெருமையை மறைக்கும் புல்லுருவிகள்

சீர்திர இத்தியாவில் இன்னும் கூடச் சில பிரதேசங்கள் அம்மிய கட்டுவதற்குச் சோகமாக இருந்து வருகின்றன அல்லவா! அவைகளை, இத்தியாவின் முகத்தில் உண்மையை எழுதுவது ஒரு சமயம் ஐயாண்டாகத்தான் விளங்குகிறது. சீர்திர இத்தியாவின் உண்மை, பெருமையை மெற்படி பிரதேசங்கள் மறைப்பதற்கு இருக்கின்றன என்பதை நேரடி உரிமையாக எழுதலாம்.

சென்ற யாழ்ப்பாணம் ஐயாண்டாகத்தான் இத்தியாவின் மெற்படிப் பெரியபேரது, இத்தியாவைப் புற நுகரிகள் போல் விடாமல் பற்றிக் கொள்வதற்கும் அம்மிய கட்டுவதற்கு மறுபடியும் எச்சரிக்கை விடுதலாக.

பாரத கட்டிடம் சீர்திர கோவா முதலிய இடங்களில் போர்க்கால எச்சரிக்கைகளைக் கண்டதும் ஆட்சிபாளையம் குறைவாகக் கண்டதும் சிலப்புகள் உண்மையை மறைக்கக் கூடிய எச்சரிக்கை யாழ்ப்பாணம் சீர்திர கோவா கட்டிடம்; அம்மிக் கூடிய இத்தியாவின் கட்டிடங்களைப் புற நுகரிகள் போல் மறைக்கக் கூடிய எச்சரிக்கை.

இத்தியா இத்தியாவின் கட்டிடம் போலவே; தோட்டம் படிப்படியாக வேறு முறைகளையும் கடை கொள்ள உத்தேசித்திருக்கிறது என்று நேரடி எச்சரிக்கை.

“சீர்திர இத்தியாவில் அம்மிய கட்டுவதற்குச் சோகமாக இடங்கள் கண்ட விவரத்தையும் அரசியல் குறிப்பிக்கும் சிலக்கணமாக இருந்து வருகின்றன. சமாதான காலத்தில் கூட அத்தப் பிரதேசங்கள் கட்டிடம் கட்டிடங்களும் ஆபத்தையும்

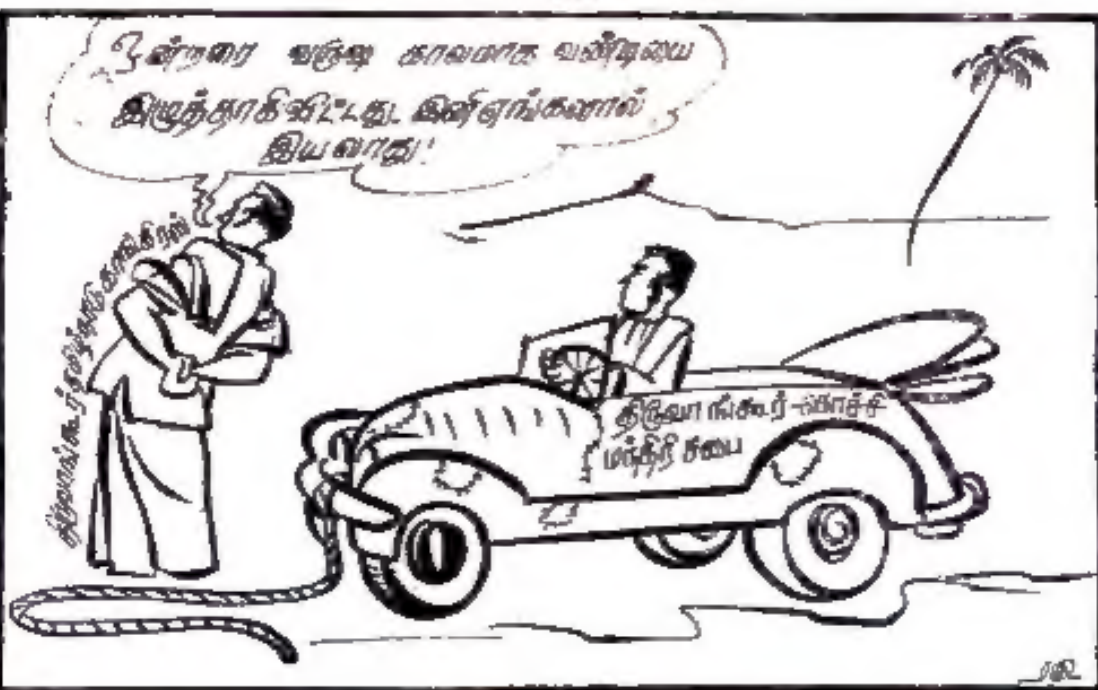
விளக்கிக் கூடியவை. அப்படியிருக்க, தாழ்த்திய காலங்களில் ஏற்படுவதில், மெற்படி பிரதேசங்கள் இத்தியாவிற்கு எவ்வளவு பேராயத்தாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை” என்று ஐயாண்டாகத்தான் குறிப்பிட்டார்.

சீர்திர கட்டிடம் இத்தியாவின் சீர்திர மூன்று வருஷங்களுக்குமேல் ஆகின்றன. அப்படி சீர்திர இத்தியாவில் கூட சீர்திர அறிவாளிகள் அக் கட்டிடங்களுக்கு உண்மையைப் புறக்கணிப்பது மெற்படி மூன்று இத்தியாவின் கட்டிடம் இருக்கின்றன.

அம்மிய கட்டிடம் கொண்டாலும் மற்ற எல்லா இடங்களும் இத்தியாவின் கட்டிடங்களில் இருக்கின்றன. இத்தியாவில் மெற்படியும் மெற்படியும் அம்மிய கட்டுவதற்குச் சோகமாக துறை முகங்கள் இருப்பது உத்தியாவின் இத்தியாவின் தந்தையாக அமைந்ததாக முடியலாம். ஐயாண்டாகத்தான் குறிப்பிட்டிருப்பது போல் சமாதான காலத்தில் கூட அவைகள் இத்தியாவின் பெருமையாக நேரடி கட்டிடங்களும் அரசியல் அமைதிக்கும் குறிப்பில் விளக்கப்படுகிறது இருக்கின்றன.

எனவே, அப்பிரதேசங்களிலிருந்து அம்மிய கட்டிடங்களைக் கண்டதற்கு அறவே ஒழிக்க வேண்டும். அம்மிய கட்டிடத்தால்தான் இத்தியா பெற்ற சீர்திரம் தான் சீர்திர மெற்படியும் புற நுகரிகள். அம்மிய கட்டிடம் இத்தியாவின் கட்டிடம் கொண்டாலும் சில முறைகளையும் இத்தியாவின் மக்கள் ஏதோபித்த ஆதரிப்பார்கள் என்பது சித்தமே; இதில் கட்டிட வேறுதலையோ, கட்டிட வேறுதலையோ எதையும் இருக்க இடமில்லை.

எங்களால் இயலாது!



மனிகள்! பிறகுதே சேவை செய்யவே பிறந்தவன்
விகி? அவனது அஜாக்கிரதை என்ற
தவறுக்கு தண்டனை தரும் நீதிபதி.
வருகிறதா!



ரேவதி புராணக்ஷன்ஸ்
**மனிதனும்
மிருகமும்**

வை. வரன் & பாரதி
S.D. அனந்தராம
- உயர்வுகள் -
க. கவயத்யா - S.D. அனந்தராம
- இயக்குனர்கள் -

RIGHTS CONTROLLED BY
PENACHANA BROS
MADRAS.



E.P.

விநியோகஸ்தர்கள் -- மதுரை: கோமதி பிளாக், மதுரை. டி.டி. தென் ஆந்திரா, தென்
யாழ்ப்பாணம்: சௌ பிளாக், டி.டி. தென் ஆந்திரா, தென்
கே.எம். பிளாக், இலங்கை தென், கோயம்புரம், மதுரை. எம்.எம். என். & கெம்புரர் கோமதி
& தென் பிளாக், கிசெய்யூர். மதுரை, தென் மதுரை & கெம்புரர்: 'சுமீ' மதுரை, பிசெய்யூர்.



அத்தியாயம் 42

மலையமான் துயரம்

சீம்புலரைவர் மூன்கட்டுக்கு வந்ததும் கந்தமாறனைத் தனியாக அழைத்து. "மகனே! நம் குலத்துக்கு என்றும் நேராத ஆபத்து இன்று நேர்த்திருக்கிறது! அதிலிருந்து நாம் தப்பவேண்டுமானால் நான் சொல்வதை உடனே நீ தடை சொல்லாமல் நிறைவேற்ற வேண்டும்" என்று கூறினார்.

கரிகாலனுடைய மரணம் கந்தமாறனைப் பெரிதும் கலங்கச் செய்திருந்தது. நான் வந்தியத்தேவனைக் கொல்ல வேண்டியது எல்லாவும் பெரிய தவறு என்பதையும் அவன் உணர்ந்திருந்தான். "தந்தையே! மூடனாகிய என்னுடையதான் நம் குலத்துக்கு இந்த ஆபத்து நேர்த்திருக்கிறது. அதற்காக என்னை மன்னியுங்கள். தாங்கள் என்ன கட்டையிட்டாலும் அதை நிறைவேற்றி வைக்கிறேன்" என்றான்.

"நீ உடனே ஒருவருக்கும் தெரியாமல் இந்த மாளிகையை விட்டு வேளியேற வேண்டும். நான் படுக்கும் அதையில், கட்டிலுக்கு அடியிலிருந்து கரங்கப்பாபை ஒன்று போகிறது உனக்குத் தெரியும் அல்லவா? அது வேட்டை மண்டபத்திலிருந்து போகும் கரங்கப்பாபையே இம் மாளிகையின் மீதில் சுவரண்டை போய்ச் சேருகிறது....."

"தந்தையே! இந்த இக்கட்டான நிலைமையில் தங்களைத் தனியே விட்டு விட்டு என்னைச் சரங்க வாயில் தப்பித்துப் போகச் சொல்கிறீர்கள்?" என்றான் கந்தமாறன்.

"பிள்ளாய்! அதற்குள் உன் வரக்குறுதியை மறந்து பேசுகிறாயே? ஆம்: நீ போகத்தான் வேண்டும். கொல்லி

மலைத் தலைவன் வம்மில் ஓரியின் வம்சத்துக்கு இப்போது நீ ஒருவன்தான் இருக்கிறாய். அவசியமாயிருந்தால், நீ அந்த மலையே போய் மறைத்து வாழவேண்டும். மதுராத்தகத் தேவருக்குப் பட்டங்கட்டுவது என்று நிச்சயமாக, நான் உனக்குச் செய்தி அனுப்பிய பிறகுதான் திரும்பி வரவேண்டும்!" என்றார் சம்புலரைவர்.

"மன்னிக்க வேண்டும். தந்தையே! மறைத்து வாழ்வது என்னால் இயலாத காரியம். வம்மில் ஓரியின் குலத்துக்கு அத்தகைய கோழையைப் பெற்ற அபகீர்த்தி வேறு வரவேண்டுமா? இந்தக் கணமே என்னுடைய இன்னுயிரைக் கொடுக்கச் சொன்னீர்களானால் கொடுக்கிறேன். ஆனால் ஒன்றை வாழ் ஒருப் பட்டை!" என்றான் கந்தமாறன்.

சீம்புலரைவர் சிறிது யோசனை செய்து விட்டு, "மகனே! உன்னைச் சோதனை செய்வதற்காகக் கூறினேன். ஒழுத தப்பித்துக் கொன்னவும் மறைந்து வாழவும் நீ இஷ்டப்படவில்லை. நல்லது: உயிருக்கு ஆபத்து நேரக்கூடிய வீரச் செயலிலே தான் உன்னை நான் ஏவப் போகிறேன். கரங்கப்பாபை வழியாக உடனே வேளியேறிச் செல்! ஆனால் கொல்லிமலைக்குப் போக வேண்டாம்! நேர தஞ்சாவூருக்குப் போ! பெரிய பழுவெட்டரைவர் அநேகமாக அங்கே இருக்கலாம். இருந்தால், அவரிடம் இங்கே நடத்ததைச் சொல்லு! அவர் இங்கே விட்டால் சின்னப் பழுவெட்டரையரிடமும் மதுராத்தகத் தேவரிடமும் சொல்லு!....."

"ஐயா! இங்கே என்ன நடத்தது என்று அவர்களிடம் சொல்லட்டும்?"

"இது என்ன வேண்டி? கரிகாலரின் மரணத்தைப் பற்றிச் சொல்லு! 'காய் உத்தேசித்திருந்த காரியம் விதி வசத் தினால் வேறு விதமாக நடந்து விட்டது! கரிகாலர் மாண்டு விட்டார்! மதுராத்தக குக்குப் பட்டம் உட்பட இதுதான் தக்க சமயம்' என்று அவர்களுக்குத் தெரியப் படுத்தி! மலையாளம் கொடும்பாளர் வேளாளம் அதற்குக் 'குறுக்கே நிற் பார்கள். கமது பலத்தை வெல்லாம் உடனே திரட்டி அந்த இரண்டு பேரை யும் அடியோடு அழித்து விடவேண்டும்' என்ற உறுதி" என்றுச் சம்பவகரவர்.

"கரிகாலர் எப்படி மரணமடைந்தார் என்று அவர்கள் கேட்டால் என்ன சொல்லப்படும்?" என்றுச் சந்தேகம்தான்.

"வேறு என்ன சொல்கிறது? வானர் குலத்தைச் சேர்ந்த வந்தியத்தேவன் அவரைக் கொலை செய்து விட்டான் என்று உறுதி இன்னும் ஒரு மூக்கியமான விஷயம். இதை என்னுடைய ரூபாய் கைத் துக் கொள்! வந்தியத்தேவன் சமராத் துக்குப் போய்த் திரும்பி வந்திருக்கிறான். அங்கே அருள்மொழித்தேவனையும் பிறகு பழையகரையில் இளைய பிராட்டிகளையும் பார்த்து விட்டு வந்திருக்கிறான். அருள் மொழித்தேவன் காலகேட்டினத்தில் மறைந்திருந்து இப்போது வெளிப்பட் டிருப்பதாக ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. அருள்மொழித் தேவன் சிங்காதனம் ஏறும் ஆகாயினால் அன்னாளைக் கொன்றுவதற்கு வந்தியத் தேவனை அனுப்பி வைத்தான் என்ற வதந்தியைப் சோழ நாட்டில் பரப்ப வேண்டும். பழைய கரைய இளைய பிராட்டியும் இதற்கு உடங்கை வென்ற சந்தேகத்தையும் உண்டுபண்ண வேண்டும். இதை வெல் லாம் பழவேட்டகரையர்களிடமும் மது ராத்தகத்தேவரிடமும் சொல்லு!....."

"தந்தையே! தங்கள் சொல்வதே உண்மையாகவும் இருக்கலாம் அல்லவா? சிங்கைத் துரோகியான வந்தியத் தேவன் அத்தகைய பலவீகரமான எண்ணத் துடனேயே இந்த மரணிகைக்கு வந்திருக் கலாம் அல்லவா?"

"இருக்கலாம், மகனே! ஆனால் பழுவூர் இளைய ராணி திடீரென்று மாயமாய் மறைந்து போனதற்குக் காரணம் கண்டு பிடிக்க வேண்டுமோ! அவன் பேரிதும் அவனுக்கு உட்கதையா யிருந்த பாண்டிய நாட்டு ஆபத்துதவினின் பேரிதும் வல்லவகரையன் வந்தியத் தேவன் குற்றம் சாட்டுகிறானே!....."

"குற்றம் செய்தவன் மற்றவர்கள் பேரில் அதைச் சமத்தவே பார்ப்பான். இப்போது எனக்கு எல்லாம் விளக்கு மிறது. தந்தையே! பழுவூர் இளைய ராணியைப் பழையகரைய குத்தகை தேவிக்கு எப்போதும் பிடிப்பதே பிச்சு. கரிகாலரைக் கொன்று விட்டு அதே சமயத்தில் பழுவூர் இளைய ராணியை அபகரித்துக் கொண்டு போவதற்கும் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்திருக்க வேண் டும். முதன் மந்திரி அரிசுந்தரும் இதற்கு உட்கதையோடு இருக்கிறது. அதற்காவே இந்த வந்தியத் தேவனை அவர்கள் அனுப்பி விருக்கிறார்கள்! ஐயோ! அவர் ஐக்கடைய குற்றங்களை அறிவாமல் மோசம் போய் விட்டோமோ?"

"சந்தேகமோ! போனதைப் பற்றி வருத்த வதில் பயனில்லை. இனிமேல் உட்கை வேண்டியதைப் பார்த்த வேண்டும். உடனே புறப்பட்டுச் செல்! கரிகாலரின் மரணச் செய்தி கந்தர சோழருக்குப் போய்ச் சேர்வதற்கு முன்னால், தஞ்சை யில் வேறு யாருக்கும் தெரிவதற்கு முன்னால், பழவேட்டகரையர்களுக்கும் மதுராத்தகருக்கும் தெரிய வேண்டும். ஆகையால் உடனே செல்! தஞ்சைக் கோட்டைக்குள் போவதற்கும் இரகசியச் சரங்க வழி உண்டு என்பது உனக் குத் தெரியும் அல்லவா?....."

"தெரியும், தெரியும்."

"அப்படியானால் உடனே புறப்படு!"

"புறப்படுகிறேன். தந்தையே! என் தங்கை - மணிமேகலை-அவளைப் பற்றித் தான் சித்தி வைப்பா யிருக்கிறது."

"வேண்டாம் உனக்கு அந்தக் கை! எம்மிடம் அவன் உதறிவதுபோல் வேறு யாரிடமும் உதறுவதற்கு நான் விட மாட்டேன். அப்படி அவன் உதற முத் பட்டால், அவனை என் கையினாலேயே கொன்று விடுவேன்....."

"ஐயோ! அதற்காகத்தான் கைவிடப் படுகிறேன். தங்கள் கோபத்தை என் னித்தான் பயப்படுகிறேன்....."

"வேண்டாம்! அவனுடைய மனத்தை மாற்றும் வழி எனக்குத் தெரியும். ஆகா! விதி விதித்திராமானதுதான்! முதலில் அவனை நாம் மதுராத்தகத் தேவனுக்கு மணம் செய்து கொடுப்பது என்று எண்ணினோம். இடையில் அந்த எண் ணத்தை மாற்றிக் கொண்டு கரிகால ருக்கு மணம் செய்து கொடுக்க உத்தே சித்தோம். கரிகாலர் இன்று பிணமாகக் கிடக்கிறார். எல்லாவேளை, மணிமேகலை

யின் உண்மை அங்கிடம் செல்லவில்லை. நமது பழைய உத்தேசத்தைப்போல வேறே வேண்டியதுதான்....."

"ஆனால், தந்தையே! மணிமேகலையின் உண்மை இப்போது அந்தச் சண்டாளன் வந்தபின் தெவன் பேசில் அல்லவா போயிருப்பதாகத் தெரிகிறதா?"

"அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை, மகனே! மணிமேகலைக்குத் தன் மனத்தைத் தான் அறியும் பிராயமே இன்னும் வரவில்லை. அவளை நான் வைத்திருக்க வேண்டுமென்றே, நீ இனி ஒரு கணமும் இங்கே தாமதிக்க வேண்டாம்!"

அச்சமயம் மதிள் கவர்களுக்கு வெளியில் வேரு சமீபத்தில் எழுந்த ஆரவாரத்தைக் கேட்ட கந்தமாதன் "அப்பா! இது என்ன? மணியமான் படைகள் கொஞ்சி வருவதுபோல் காண்கிறதே? மணியமான் தாங்கள் மாடியில் பார்த்த போது அந்தக் கிழவன் என்ன சொன்னான்?" என்று கேட்டான்.

"எல்ல மங்கனகரயான செய்தியைத் தான் சொன்னான். மணிமேகலையை ஆதித்த கரிகாலனுக்கு மணம் செய்து கொடுக்கப் போகும் செய்தி அறிந்து அக் கிழவன் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்தானும். அதே மணப் பந்தயில் அவனுடைய மகள் ஸயிற்றுப் பேத்தி ஒருத்தியையும் மணம் செய்து கொடுக்கலாம் என்று அழைத்து வந்திருக்கிறானும்! அழகா யிருக்கிறதல்லவா? மாணிகைக்கு வரும்படி நான் அழைத்ததற்கு, காளைப் பொழுது அடித்ததும் எல்ல முகர்த்தத்தில் வருவதாகச் சொல்லி யிருக்கிறான். அவனுடைய வீரர்கள் இப்போதே வரப் போகும் திருமணத்தைக் கொண்டாடுகிறார்கள் போயிருக்கிறதா!" - இவ்விதம் கூறிவிட்டுச் சம்பவகதையர் கிரீக்கப் பார்த்தார். ஆனால் கிரீப்பு அரைகுறையாக நின்று விட்டது.

"வா! வா! என்ன உன்னைச் சரங்கப் பாதையில் கொண்டு போய் விட்டு விட்டு வருகிறேன். வழியில் ஒரு விராடியாவது நீ தாமதிக்கக் கூடாது. வழியில் எங்கே யாவது குதிரை சம்பாதித்துக் கொண்டு விரைந்து போக வேண்டும்!" என்றான்.

சம்பவகதையர் கையில் ஒரு தீபத்தை எடுத்துக் கொண்டார். இவரும் சரங்கப் பாதையில் புருந்தார்கள். விரைவாக டுந்தார்கள். மாணிகையின் மதிள் கவரைக் கந்தமாதன் கடந்த பிறகு, சம்பவகதையர் அவனைக் கட்டித் தழுவி

ஆகி உறிவிட்டுத் திரும்பினார். "வினக்கு வேண்டுமா?" என்று கேட்டதற்குக் கந்தமாதன் "வேண்டாம், அப்பா! எனக்கு இந்த வழி என்றும்த் தெரிந்தது தானே! உன்னைக் கட்டி விட்டாலும் போய் விடுவேன்!" என்றான்.

அவன் சரங்கப் பாதையில் கண்ணுக்கு மறைந்த பிறகு சம்பவகதையர் திரும்பினார். வழியில் வேட்டை மண்டபத்துக்குள் புருந்தார். அடுத்த அதறயில் ஏதாவது சந்தம் கேட்கிறதா என்று காத கொடுத்துக் கேட்டார். ஒன்றும் கேட்கவில்லை. வெகண்டோரம் தயங்கி நின்று, பிறகு, ஒரு முடிவான தீர்மானத்துக்கு வந்தான் போய், பெருமூச்சு விட்டார். வினக்கை என்னுடன் தூண்டி, கவக்க வேண்டிய இடத்தில் வைத்து விட்டு விரைந்து திரும்பிச் சென்றார்.

திரும்பச் சம்பவகதையர் மூன் கட்டுக்குச் சென்றதும், அந்தப்புரத்துப் பெண்ணை வெல்லாமல் ஒன்று சேர்த்தார்.

அவர்கள் எவ்வாறும் ஏற்கெனவே கவங்கிப் போயிருந்தார்கள். கண்ணிருக் கம்பலியுமாகக் கந்தமாதனும் அந்தப்புரத்தில் கொண்டு வந்து தன்னைப் பட்ட மணிமேகலையைக் கேட்டு அவர்கள் ஒருவரது கரிகாலன் மனத்தைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

"பெண்ணே! நம் குலத்துக்கு என்று மில்லாத பெரும் விபத்து ஏற்பட்டு விட்டது. எந்த கிரியைத்திலும் நீங்கள் இந்த மானிகையை விட்டுப் புறப்படச் சித்தமாக யிருக்க வேண்டும். பல தினங்கள் காட்டிலும் மலியிலும் காலங் கழிக்கவும் துணிவு பெறவேண்டும். எவ்வாறும் அவரவர்களுடைய ஆகட ஆபரணங்களை எடுத்துக் கொண்டு சிலா முற்றத்துக்கு வந்து செருங்கள். அழகைச் சத்தமோ, புலம்பல் சத்தமோ 'முணுக்' என்று கூடக் கேட்கக் கூடாது! தெரியுமா?" என்று எச்சரித்தார்.

பின்னர் சம்பவகதையர் மானிகையின் மூன் வசற்பக்கம் வந்தார். மூன் வசரம் கொழுந்தின் மேல் ஏறி வெளியிலே என்ன அவ்வளவு ஆரவாரம் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்பினார். அதற்கு அவரோடும் கிடைக்கவில்லை. ஏனெனில், அவர் மூன் வசரம் கொஞ்சமும் போதே வெளியிலிருந்து விரைகள் கோட்டை வசரம் கதவுகளைத் தகர்த்துத் தன்னி விட்டு உன்னை நடபடவென்று புருந்து கொண்டிருந்தார்கள். வசரம் காவலர்கள் அவர்களைத் தடுக்க முயன்று முடியாமல் கீழே விழுந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

இதனால்யாம், கோட்டையின் மதிச்
சை மீது ஏதும் குறித்தும் வீரர்கள்
உங்களை புகுத்து கொண்டிருந்தார்கள்.

சம்பவநாயகரின் உவ்வத்தின் பெரும்
பிரியும் கவகமும் ஏற்பட்டன. கரி
காலன் கொடியுண்ட செய்தி ஒருவேளை
மஹிமாவாளுக்குத் தெரிந்து விட்டதா.
என்ன? இதற்குள் எவ்விதம் தெரிந்
திருக்கும்?—தெரிந்தால் தெரியட்டும்.
எப்படியும் தெரிந்துதானே தீர வேண்
டும்? ஆனால் இன்னும் சிறிது நேரத்
துக்கு இவர்களை இவையே சிறத்தித்
தாமதப்படுத்தி வைக்க வேண்டும். அதை
சாஸ்திரம் போல் தாமதத்தால் போது
மானது. அதற்குள் தரம் உத்தேசித்த
காரியம் சிதறியேறி விடும்.....

கோட்டை வரலுக்கும் மானிகை
முகப்புக்கும் எடுவிய் இருந்த சிலா முத்
தத்தின் எடுவிய் சென்று சம்பவநாயகர்
எப்பிரமாக சிங்குர். அவர் கையில்
உரிய வான் மிளகியது. அவருக்குப்
பின்னால் ஏழெட்டு வீரர்கள் வேடி
யென்களைப் பிடித்துக் கொண்டு சிங்
குர்கள். அவர்களில் சிலர் கையில்
நிலந்தி வேளிச்சம் வைத்துக் கொண்
டிருந்தார்கள்.

வாசத் கதவுகளை உடைத்துத் தகர்த்
துக் கொண்டு முன்னும் வந்த வீரர்களைத்
தொடர்ந்து திருக்கோவனூர் மஹி
மாவும் பார்த்திபேந்திரனும் வந்தார்கள்.

சிலா முத்தத்தின் எடுவிய் சிங்க சம்ப
வநாயகரைப் பார்த்து விட்டுப் பார்த்தி
பேந்திரன் மஹிமாவாளுக்கு அவரைச்
சட்டிக் காட்டினான். இருவரும் சம்ப
வநாயகரை கோக்கி வந்தார்கள்.

அருமெல் வரும்போதே மஹிமாவன்.
"சம்பவநாயகரே! இது என்ன வான்
கெள்விப்படுவது? அத்தகைய பாதகத்
தையும் செய்யீரா? ஒகோ! இது
என்ன? கையில் வாலுடன் சித்திரிசே?
உமது உத்தேசம் என்ன?" என்று கேட்
டுக் கொண்டு வந்தார்.

"அந்தக் கேள்வியை உங்கலிடம்
கேட்கத்தான் சித்திரிசன். உங்கள் உத்
தேசத்தான் என்ன? வாசத் கதவைத்
தகர்த்துக் கொண்டு வந்ததின் கோக்கம்
என்ன? என்று முன்னும் நான் வந்த
தங்களை அழைத்தேன். வானுக்கு எல்ல
வேளை பார்த்துக் கொண்டு வருவதாகச்
கொண்டீர்கள்....."

"சம்பவநாயகரே! எவ்விதமான இப்
போதே வந்த விட்டது. அதனுமேதான்

வந்தேன். ஆதித்த கரிகாலன் எங்கே?
வீரபாண்டியன் தங்கொண்ட வீரநி
வீரன் எங்கே? சோழர்ப் போர்க்களத்
தின் வெற்றி வீரன் எங்கே? என் போரன்
எங்கே?" என்று மஹிமாவன் கேட்டார்.

"எங்கைக் கேட்டால், என்னுடைய
தெரியும்? இவ்வரசருக்கு இஷ்டப்பட்ட
இடத்தில் அவர் இருப்பார். அந்த
மூட்டுப் பிண்டியிடம் நான் எவ்விதப்
பேச்சு வார்த்தையும் வைத்துக் கொள்வ
பின்பு யென்றுதான் முன்னமே தங்க
விடம் கொண்டுபோனே? பார்த்திபேந்திர
னுக்கும் அது தெரிந்த செய்திதான்!"

"அடே சம்பவநாயக! இவ்வாறு
வின் காத்துப் போக்குக் கொல்லி வாசத்
தப் பார்த்தாரே! ஆதித்த கரிகாலனை
உடனே கொண்டு வந்து எங்கலிடம்
ஒப்புவித்து விடு! இவ்வா விட்டால்,
உன்னுடைய இந்தக் கோட்டை கோத்
தனம் மானிகை எவ்வாறுநிறையும்
இடித்துத் தகர்த்து மண்ணெழுடு மண்
னுக்கி விடுவான்!" என்று திருக்கோவ
னார் மஹிமாவன் கஞ்சித்தார்.

"பார்த்திபேந்திரா! இந்தக் கிழவன்
என்ன பதத்துமென்? இவனுக்குத்
நிகரென்று வைத்தியம் பிடித்து விட்
டதா? இவ்வாசைக் கொண்டு வந்து
இவ்விடம் ஒப்புவிப்பதற்கு நான் யார்?
இவன்தான் யார்? இவ்வாசை நான்
சிதைப்படுத்தி வைத்திருக்கிறேனா? அம்
வது இவன் இவ்வாசைச் சிதைப்பிடித்
துக் கொண்டு போய் போகிறானே?"
என்குர் சம்பவநாயகர்.

பார்த்திபேந்திரன் சிறிது சாத்தமான்
ருவியில், "சம்பவநாயகரே! பதறவேண்
டாம்! கிழவருக்குக் கோபம் வரக்கா
னாம் இருக்கிறது. இதோ இந்த ஓலை
வைப் பாருங்கள். தாங்களை தெரிந்து
கொண்டீர்கள்!" என்று உதிக் சிறிய
ஓலைத் தண்டு ஒன்றைச் சம்பவநாயகர்
கையில் கொடுத்தான்.

அவர் அதைப் பின்னும் பிடிக்கப்பட்ட
நிலந்தியின் வேளிச்சத்தில் என்ருக
உற்றுப் பார்த்தார்.

"இவ்வாசர் ஆதித்த கரிகாலரின்
உயிருக்கு ஆபத்து. உடனே பறக்கா
டம் வந்து காப்பாற்றவும்" என்று
அந்த ஓலையில் எழுதியிருந்தது.

அதைப் படிக்கும் போதே சம்பவநா
யகர் மூகமெல்லாம் விவர்த்தது. முன்னர்,
கரிகாலனுடைய சடவத்தைக் கண்டதும்
அவருடைய உடல் எடுவியவது போல்
இப்போதும் ஆடி எடுவியவது.

"இது என்ன குழ்ச்சி! இது என்ன சதி? யார் இப்படி ஓலை எழுதிப்புகட்டியும்?" என்று தடுமாறினார்.

"ஓலை யார் எழுதினான் என்று? ஆதித்த கரிகாலரை உடனே இவ்விடம் அழைத்து வா! அல்லது அவர் இருக்கு மிடத்துக்கு எங்களை அழைத்துப் போ! இல்லாவிடில், என் வீரர்களை விட்டுத் தேடச் சொல்லட்டுமா?" என்று கேட்டார் மலையமான்.

"ஆகட்டும், ஸ்வா! கரிகாலர் இருக்கு மிடத்துக்கு உங்களை அழைத்துப் போகிறேன். பார்த்திபேந்திரா! உனக்கு அந்த இடம் தெரியும். பழுவூர் இளைப்பாறியின் அந்தப்புரத்துக்குப் போயிருக்கிறார் என்று சற்று முன் அறிந்தேன். அங்கே இவரை கீழே அழைத்துப்போ!" என்று சம்பவகரையர்.

பார்த்திபேந்திரன். "ஆம், தாத்தா! வரங்கள்! காளை உங்களை அழைத்துப் போகிறேன்!" என்றான்.

இப்படிச் சொல்லிவிட்டுப் பார்த்திபேந்திரன் பழுவூர் இளைப்பாறியின் அந்தித் தம்பியிருந்த அந்தப்புரம் இருந்த இடத்தை நோக்கினான்.

"ஐயோ! இது என்ன?" என்று அவரினான். ஏனெனில், அவன் பார்த்த இடத்தில் அப்போது தி கொழுந்து விட்டு எரிந்து கொண்டிருந்தது. தீயின் கொழுந்துகளுக்கு மேலே கரிய புகை மண்டலம் அடர்ந்திருந்தது.

அவன் பார்த்த திகையை எல்லாரும் பார்த்தார்கள். "தீ! தீ!" என்ற பீதி நிறைந்த ஓலி எல்லாருடைய கண்டல் களிர்த்தும் மிளம்பியது.

பார்த்திபேந்திரன் சிறிது திகைப்பு கிம்பிவனாய், "சம்பவகரையரே! முதலில் இந்த ஓலையை நான் நம்பவில்லை. இப்போது நம்புகிறேன். ஏதோ குழ்ச்சியும் சதியும் நடத்திருக்கின்றன. — பாட்டா! இந்தச் சதிதோர்களை உடனே சிறைப்படுத்தச் சொல்லுங்கள்! நான் போய் இவ்வரசர் இருக்குமிடத்தைப் பார்த்துத் தேடி அழைத்து வருகிறேன்!" என்று சொன்னான்.

சம்பவகரையர் மறுபடியும் பழைய கதாரிபமான குரலில், "ஆமாம். பார்த்திபேந்திரா! குழ்ச்சியும் சதியும் நடத்திருக்கின்றன. ஆனால் செய்தவர்கள் நியதன். என் அரண்மனையின் கதையத் தகர்த்துக் கொண்டு புதுநீர்தீர்கள். உங்கள் வீரர்களை ஏவிவிட்டுத் தீ கைக்

கும்படி சொல்லி யிருக்கிறீர்கள். இவ்வரசருக்கு ஏதேனும் ஆபத்து என்றால், அதையும் உங்களுலோதான் நேர்ந்திருக்க வேண்டும்! ஐக்கிரகதா! இதற்கெல்லாம் பழிக்குப் பழி வரங்கும் காலம் வரும்!" என்றார்.

பார்த்திபேந்திரன் அவருடைய வார்த்தைகளைப் பொருட்படுத்தாமல் ஓடினான்.

அதே சமயத்தில் சம்பவகரையர் விட்டுப் பெண்கள் கும்பலாக மானிகைக்குள்ளே யிருந்து சிலா முற்றத்துக்கு வந்தார்கள். அவர்களுடைய மனக் கவகத்தை அவர்கள் முகபாவங்கள் வெளிப்படுத்தின. ஆனால் பாருகடைய குரலிலிருந்தும் ஒரு சிறு முன்கொவது மீம்ம வாவது கேட்கவில்லை.

அவர்களில் அவருடைய கவனம் மானிகையின் பீடமுறத்தில் வெளிச்சமாகத் தெரிந்த இடத்திற்குச் சென்றது. ஒரு வகை யோசனை எட்டி அழைத்துக் கொழுந்து விட்டுெரிந்த தீச்சுடையை எட்டினார்கள். மணிமேகலையும் அதைப் பார்த்தான். உடனே "ஐயோ! தீ! தீ! அவர் அங்கு இருக்கிறாரே!" என்று அவறிக்கொண்டு அந்தத் திடையை நோக்கி ஓடத் தொடங்கினான். சம்பவகரையர் குறுக்கிட்டு அவளை நிறுத்தினார். அவருடைய முகத்தில் பனார் என்று ஓர் அறை கொடுத்தார். பிறந்தது முதல் வாரும் தன்னை இப்படி நடத்தி அதிபா தவனான மணிமேகலை, — சம்பவகரையரின் கண்ணுக்குக் கண்ணாள் செயல்பெண் மணிமேகலை, — தந்தையை வெறித்து நோக்கிய வண்ணம் கைம் பித்து நின்றாள்.

சம்பவகரையர் சிறிது இரங்கிய குரலில், "அடட்டுப் பெண்ணே! உனக்குத்தான் மூன்றாமே நான் எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறேன்? ஏன் எனக்குக் கொபம் வரச் செய்திருய்?" என்று கூறிவிட்டு, "அதோ பார்! நீ அவரி அடித்துக் கொண்டு ஓடவேண்டிய அவசியம் இல்லை என் பதைத் தெரிந்து கொள்!" என்றார்.

சம்பவகரையர் எட்டிக் காட்டிய திகையிலிருந்து வந்தியத் தேவன் தன்னாடித் தன்னாடி நடந்து வந்து கொண்டிருந்தான். அவனுடைய தோளின் பெரில் ஆதித்த கரிகாலரின் உயிர்திற உடலைச் சாத்தி எடுத்துக் கொண்டு வந்தான்.

சம்பவகரையருக்கும் அவருடைய மகனுக்கும் நடந்த விவாதத்தில் கவனம் செலுத்திய மலையமனும் இப்போது வந்தியத் தேவனை நோக்கினார். அவன்

மென்மென்மென் தன்னாடி வருவதை யும், அவனுடைய தோளில் பாரதரியா தூக்கிக் கொண்டு வருவதையும் கண் கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டு நின்றார். ஏனோ அவருடைய முதுமைப் பிராயம் அடைந்த உடம்பு நடுங்கியது. உன்னத்தில் ஒருவிதத் திசில் உண்டாயிற்று. கிட்ட நெருங்கி வந்தவனைப் பார்த்து ஏதோ கேட்க விரும்பினார். ஆனால் என்னவென்று சொன்னால் அடியோடு அடைத்துக் கொண்டு விட்டது.

வந்தியத் தேவன் மலையமாரைப் பார்த்துக் கொண்டே அவர் அருகில் வந்தான்.

"ஐயோ! இதோ இளவரசர் கரிகாலர்! வீரபாண்டியன் தலை கொண்ட இந்த விநாயக வீரரை உயிரோடு தங்களிடம் கொண்டு செர்க்க என்னும் இயலவில்லை. உடல் மட்டும் தீக்கிரவாகாமல் கொண்டு செர்த்தேன். விதியினாலும் சலியினாலும் கொல்லப்பட்ட உங்கள் பேரப் பிள்ளையை இனி நீங்கள் ஒப்புக் கொள்ளுங்கள்!" என்று கூறிவிட்டு வந்தியத் தேவன் இளவரசர் கரிகாலரின் சடலத்தை மெதுவாகக் கீழே இறக்கிப் படுக்க வைத்தான்.

உடனே நடால் என்று தானும் கீழே விழுந்து நின்றவிழ்ந்தான்.

கீழவர் மலையமான் இளவரசரின் உடலுக்கு அருகில் உட்கார்ந்தார். அவருடைய வீரத் திருமுகத்தைச் சற்றே நேரம் உற்று நோக்கினார். திடீரென்று மலை குறுங்குவது போல் அவருடைய உடம்பெல்லாம் குறுங்கி அரைந்தது! அங்குடனே பிராசவாசத்தைப் போல் அவருடைய தோண்டை யிவிடுத்து "ஐயோ!" என்ற சொக்க குரல் வந்தது.

தம் இரும்பை போத்த முதிய கைகளினால் தலையிலும் மார்பிலும் மாற்றி மாற்றி அடித்துக் கொண்டார்.

"என் சொல்மே! உன்னை மணக் கோலத்தில் பார்க்க வந்தேனே! பிணக் கோலத்தில் பார்க்கிறேனே!" என்று எட்டுத் திசையும் கிடுகிடுத்து நடுங்கும் படியாக அவரினார்.

பின்னர், அம் முது பெருங் கீழவர் ஆதித்த கரிகாலன் பிறந்ததிலிருந்து நடந்த சம்பவங்களை ஒவ்வொன்றாகக் கூறிப் புலம்பினார். அவன் பிறந்த நாளில் நடந்திய கொண்டாட்டங்களைக் குறிப்பிட்டார். அவன் குழந்தையாக இருந்த போது தமது மடியிலும் கரங்களிலும்

தோள்களிலும் கொஞ்சி விளையாடி வதைச் சொல்லி அழுதார். அவனுக்கு வேல் ஏறியவும் வான் பிடித்துச் சண்டை செய்யவும் தாம் கற்றுக் கொடுத்ததை பெல்லாம் சொன்னார். பதினாறு வது பிராயத்தில் செலுர்ப் போர்க் களத்தில் அவன் கைமுத்திய அலகாய குரத்தன் மான வீர பராக்ஷிதம் செய்களை ஒவ்வொன்றாகக் கூறித் துக்கித்தார்.

"ஐயோ! பாண்டியனோடு நடத்திய அந்த வீரப் போர்களிலே நீ இறந்து வீர சொர்க்கம் அடைந்திருக்கக் கூடாதா? இந்தச் சண்டையன் சம்பவதரயனும் இவனுடன் செர்ந்த அதிகாரர்களும் செய்த குழ்ச்சிக்கு இதரயாடியா மாண்டிருக்க வேண்டும்? அந்தோ! உன்னை கரணே இவன் விஞ்ஞானியாகப் போகும் படி சொல்லி அனுப்பினேனே? எனக்கு வயதாடி விட்டது. உனக்கு இங்கே நண்பர்கள் வேண்டும் என்று எண்ணி, இவன் மகளை மணந்து கொண்டால் உன் கட்டியில் இருப்பான் என்று நம்பி அனுப்பினேனே? சம்பவதரயன் மாணிகைக்கு அனுப்புவதாக எண்ணிக் கொண்டு யமனுடைய மாணிகைக்கு விஞ்ஞானியாக அனுப்பி விட்டேனே? நான் அல்லவோ பாதகன்! நான் அவ்வோ உன்னைக் கொன்றவன்?" என்று கூறி மீண்டும் மீண்டும் தம் தலையிலே அடித்துக் கொண்டார்.

பின்னர் திடீரென்று சொகத்திலிருந்து விடுபட்டு நேரத்திராகாரம் அடைந்து கற்று முற்றும் பார்த்தார். "அட சம்பவதரயா! உண்மையைச் சொல்! இளவரசர் எப்படியுடா மாண்டார்? என்ன குழ்ச்சியுடா செய்தாய்? தேவேந்திரனே வந்து எதிர்த்தாலும் நேருக்கு நேர் நின்று அவனை வென்றிருக்க முடியாதே? எத்தனை பேரை அவன்பேரில் ஏவிவிட்டாய்? அவர்கள் எங்கே மறைந்திருந்து எப்படியுடா இந்த விநாயக வீரனைக் கொன்றார்கள்? உண்மையைச் சொல்லி விடு!" என்று கர்ஜித்தார்.

சம்பவதரயரும் கோபத்தோடு, "கீழவா! உன் முதுமைப் பிராயத்தை முன்னிட்டுப் பொறுத் திருக்கிறேன். இளவரசர் எப்படி இறந்தார் என்று உனக்கு எவ்வளவு தெரியுமோ, அவ்வளவுதான் எனக்கும் தெரியும்! இளவரசர் சடலத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்தானே, அவனைக் கேட்டால் என்ன வேளை சொல்லுவான்! என்னைக் கேட்பதில் என்ன பயன்?" என்றார்.

"அடே! உன்னுடைய மானிகையில் உன்னுடைய வீருத்தாளியாக இருக்கும் போது இச்சம்பவம் கேர்த்திருக்கிறது. நீ ஒன்றும் அறியாதவன் போலப் பேசுகிறாய். இதையார் கம்புவார்கள்? கல்லது; உன்னைச் சந்தர சோழ சக்கரவர்த்தி கேட்கும் போது இந்த மறு மொழியை அவரிடம் சொல்லு! வீரர்களே! இந்தச் சம்பவதரையையும் சிறைப் படுத்தினார்கள். இவனுடைய மானிகை, மதின்கவர் எல்லாவற்றையும் இடித்துத் தரையோடு தரை ஆக்குங்கள்!" என்று கிழவர் இடி முழக்கம் போன்ற குரலில் கட்டளை விட்டார்.

அப்போதுதான் திரும்பி வந்திருந்த பார்த்திபேந்திரன் மலையமாரிப் பார்த்து "ஐயா! இந்த மானிகையை அழிக்கும் போதுப்பு நமக்குக் கிடையாது. அக்னி பவளன் அந்த வேலையை மேற் கொண்டு விட்டார்! அதோ பாருங்கள்!" என்றான். மலையமான் பார்த்தார். அந்தப் பெரிய மானிகையில் ஒரு மூலையில் சற்று மூன் காணப்பட்ட தி வேகு சித்திரமாகப் பரவி வருவதைக் கண்டார். பிரம்மாண்டமாக வளர்ந்து வானவானிக் கொழுந்து விட்டெரிந்த அப் பெருங் தி மாட உட்கொளையும், மச்ச மெத்தைகளையும், கொபுரம் கலசங்களையும் விழுங்கிப் பஸ்மீகரம் செய்து கொண்டு மேலும் மேலும் இரை தேடி அதன் ஆயிரம் பதி

ஸாயிரம் செங்காக்களை நீட்டிக் கொண்டு விரைந்து வருவதைக் கண்டார். அந்தக் கோரபயங்கரமான காட்சியைப் பார்த்த வண்ணமாகத் திருக்கோவலூர் வீரர்கள் பிரமித்து நிற்பதையும் கண்டார்.

"சரி! சரி! அக்னி பவளன் நமது வேலையை ஏற்றுக் கொண்டு விட்டார். கல்லது. பார்த்திபேந்திரா! உடனே புறப்படுவோம். மூன்று உலகமாளும் சந்தரசோழ சக்கரவர்த்தி தமது மூத்த மகனைப் பார்க்க வேண்டும் என்று மூன்று வருஷமாகச் சொல்லி அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார். என் மகன் வானமா தேவி இளவரசனை அழைத்து வரும்படி எனக்குச் சிபார்சு மேல் சிபார்சு அனுப்பிக் கொண்டிருந்தான். உயிரற்ற இளவரசனின் சடவத்தையாவது அவர்கள் கடைசி முறை பார்த்துட்டும். இந்த வீரரறி வீரனுடைய உடகைச் சண்டாள சம்பவதரையனுடைய மானிகையை விழுங்கிய அக்னிகைக்கு நாம் இரதயாக்க வேண்டாம். நஞ்சரவாதுக்கு எடுத்துச் செல்வோம். சக்கரவர்த்தியின் 'சர்வ தானத்தில் கொண்டு போய்ப் போடுவோம். உயிர்க் களையிறந்த திருமுகத்தை யாவது பெற்ற தாயும் தகப்பனாரும் பார்த்துப் புலம்பட்டும். இளவரசனைக் கொன்ற சண்டாளப் பாதகர்களுக்குத் தக்க தண்டனை சக்கரவர்த்தியே விதிக்கட்டும்!" என்றான் மலையமான்.

வைத்தியக் கண்காட்சி

அரசியங்கனின் எம்சாம் அரேசம் மனித தேவம். மனித உறுப்புக்கள் எப்படி இயங்குகின்றன, எப்படி வேலை செய்கின்றன என்பதை வெல்லாம் பல தற்குண்டுகளாக ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து இன்று அது ஒரு மாபெரும் சான்றிதர மாக விளங்குகிறது. மேலும் இந்த உடனுக்கு எப்படியென்றால் நோய்களும் நோய்களும் வருகின்றன, அவற்றை எப்படி வெல்லாம் தடுக்கலாம். நற்கால சான்றி சித்திர முறைகளை எப்படியென்றால் நம் வைத்தியர்கள் வைபாஸு கிருக்கன் ஆவிய விஷயங்கள் யாவருக்கும் தெரிந்திருப்பதற்கு வசதி கிடையாது.

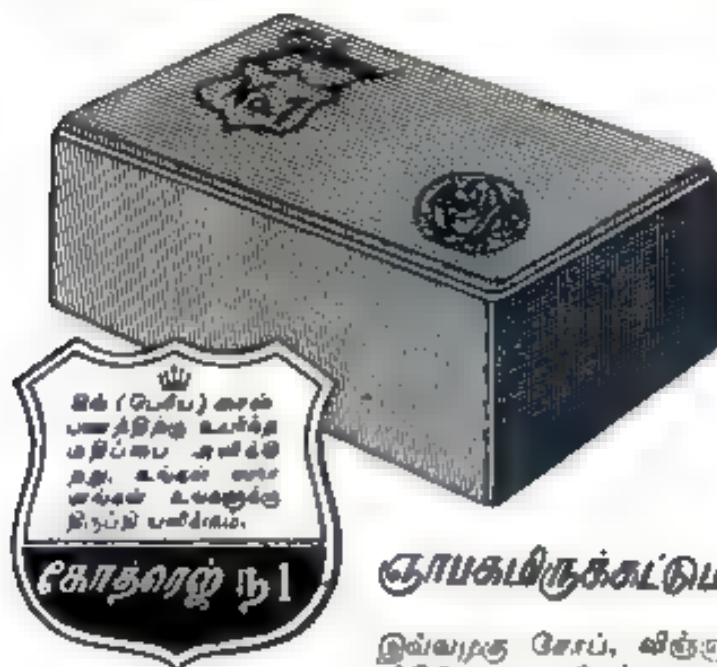
இப்போதுதான் சென்னை வைத்தியக் கல்லூரி மாணவர்கள் நடத்தும் "வைத்தியக் கண்காட்சி" படித்தவர்களுக்கும் பாமரர்களுக்கும் உடல் உதரப் பற்றியும் நோய் நோய்கள் வராமல் பாதுகாத்துக் கொள்ளக் கூடிய முறைகளைப் பற்றியும் தெரிந்து கொள்ள வசதியளிக்கிறது.

மேற்படி கண்காட்சியைப் பார்க்கவிரிட்ட நம் முதன் மந்திரி சாஜாஜி அவர்கள் இந்தக் காட்சியை ஏற்பாடு செய்தவர்களைப் பெரிதும் பாராட்டினார்.

போதுமான விருப்பத்துக்கு இணங்க அறிவிட்டும் இந்த அறிவுக் காட்சியை 27௩ லூயிஸ்ஸுக்கிறமை வளர திறந்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஆரோகு துறையுக் கட்டணம் செலுத்தி இக் கண்காட்சிக்கு விஜயம் செய்வார்கள் பல அரிய விஷயங் களைத் தெரிந்து கொள்வதுடன், வைத்தியக் கல்லூரி மாணவர்களின் சிரம வைத்திய உதவி நிதிக்கு உதவியோம் என்ற நிகுப்பியும் அகலயனாம்.

ஆராய்ந்தறிந்தோர் உபயோகிக்கும் சோப்

பொறுக்கி எடுக்கப்பட்ட புஷ்டியளிக்கும் தாவர எண்ணெயும் இதர மூலங்களையும் சேர்த்து புகழ்வாய்ந்த இறந்த மூன்றாயில் பிரத்தியேகமாக திறம்பட தயாரிக்கப் பட்டது. இந்த மிகப் பெரிய டாப்ஸட் சோப்பின் ஆழகு தரும் நுரை அகலாத இனிய வாசனையை அளிக்கிறது.



இது கோத்தெஜ்
உபயோகித்தாக ஏதற்கும்கூட

மேலர் டாப்ஸட்—ஒடகோபியைச்
—மேலிங் ஸ்பூக்—சுவை சோப்
(தூசு கவர்) — சோப்பெடகில்
(பினைக்குகை).

மேல துருவ வாய்க்கை கிருஷ்ண
கூறிக்ருகை

கோத்தெஜ் த. 2

டி. எம். பிரேம ஆம் ஸ்டான்டர்ட்ஸின் சந்தர்ப்பம்: "சோப்பு கிதேளும்
அகலவையின் பரிசோதனை மூலமாகும்."

கோத்தெஜ் சோப்பின், கிட்.

மெம்பர்: இந்தியன் சோப் ஆண்டு டாப்ஸட்டின் கோதின் அமெரிக்கியேயுடன்

தள்ளிக்கோட்டு மண்டிஸ் லிமிடெட்

(இந்தியாவில் சந்தாமிக்கப்பட்டது)

வினா : 9. கி.சம்புதாஸ் குதரு, மதுரை

பெண்: 55556

தயார் செய்த நா. 1395

5th: KALLIFUND

எங்கள் அக்ஷேபம் மாத சிட்டு வரிசை

பிற்காலத்திற்கும் சீராக செயல்படும்

50 നഗ്നൻ

30 **சுதந்திரம்**

3-வது அறிவு சங்கடம்

சந்திர செழித்த கடைசி தேதி	15-10-53
மறுத் தவத் தேதி	18-10-53

ஒருவர் கருத்து

உ.உ.கே
வினாக்கள் பதில்கள்

1. கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கும் சரியான பதிலைக் கூறுவாய்.
2. தயால் அல்லது வேறு யார் மூலமாகவும் கேட்கலாம்.
3. சேதிப்பாசக் கருதுகிறவர்களுக்கு இரைத்தப்பட்ச வட்டி உத்திரவாதம் செய்யப்படுகிறது.

Category	Weight (lb)	Cost (\$)
C	100	3000
D	50	1500
E	25	750
F	20	600
G	15	450
H	10	300

எழுது விதிவழியி
நிபந்தனைகளும்
கோரிக்கையின்
பேரின் தெளிவான
விளக்கங்களுக்கும்
ஆதர்ப்பளிப்போம்.

(3) பரந்த உத்தரவுப்படி) * அடி. வி. விவரங்கள், குறைந்த மட்டத்தில்.

வினாக்கள்

என். பி. ஸ்ரீராம் எழுதியது

99 சிலைக்கு சிறு அலுவலர் கூடவில்லை வேலை செய்து. சைலன் டிக்கெட்ஸ் எழுதின "ஆயிர் டிக்கெட்" எவ்வளவு தகுதி எழுதினது. இத்தகைய படிப்பதன். பின்பு சைலன் எதிரை ஆகத்தன்மைக்கு மனநலமாயாவே, வேலையாவே எழுதாமல் இருக்கிறீர்கள் என்பது தெரியவரும். 252 பக்கங்கள். சைத்ர கிண லுப்படி. திசு ரூ. 4-0-0

1001 இரவுகள்

இதன்மேல் அரசாங்கம் தீர்மானம் இவை. கனத்தால் அறிவாத மன வாயிலும்
இது. அதற்கும், கனத்தால் மீதம் இப்போதும் தீர்மானம். இந்த வகை அமைப்பும்.
திரு. க. 3-0-0

உலகப் பிரசித்தி பெற்ற காதல் கோலை வழங்குகள்

பிள்ளைகள் வார்த்தை (கவிதை) 6-12-5

Group 1000	(0000000000)	0-12-0
------------	--------------	--------

中国书局 31200 (湖南长沙) 0-12-0

பெரிய நகரங்களில் (பெரிய நகரங்கள்) 1-12-0

தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் (மார்க்சியம்)
1982-ல் நடந்த மூன்றாம் சபைத் தேர்தலில்
தீவிர கருத்து கொண்டவர்கள், இவ்
கூழ்ச்சிகள் என். எ. பி. தாமதப்படுத்தி
விட்டனர். என். எ. பி. தாமதப்படுத்தி
விட்டனர்.

4. 2-8-0

அவ்வாறு தூலகம், 71, பெரிய தெரு, திருவந்திகேணி சென்னை-5

தமிழ்க் கிளஞ்சியம்

1945

38. பாண்டி நாட்டில் தமிழ்க் கவி!

தமிழ்க் கவிவின் அற்புதப் பண்பு என்படியோ பாண்டி நாட்டில் வளர்ந்தேறி வந்திருக்கிறது என்பது நமக்குத் தெரிவித்து, பொதிகை மலையிலுள்ள அகஸ்தியர் தமிழ்ப் பண்டை வளர்த்து வந்தார். பிறகு அதை ஒட்டியே பாண்டியனும் தமிழ்ச் சங்கத்தின் மூலமாக வளர்த்து வந்தான்.

அத்தனை கவி வளம் சோழ நாட்டில் இல்லாதான் அந்தக் காலத்தில்.

சோழ நாட்டில் இருந்த புலவர் ஒருவர், சோழ நாட்டு வளங்களை எல்லாம் அனுபவித்தவர் பாண்டி நாட்டுக்கு வந்தார். பல இடங்களுக்குப் போனார். புண்ணிய ஸ்தலங்களுக்குப் போனார். நிறுவியாக்களைக் கண்டு அனுபவித்தார். பல சேர்புகள் இடத்திலும் போய் உறவாடினார். பல புலவர்களுடும் உறவாடினார். அரிய அரிய கவிதை ஆங்காங்கு கேட்டு பைத்தியமே கொண்டார். பிறகு பாண்டியனை யும் பார்த்தார். பாண்டியனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார்:

முதலில் சோழ நாட்டிலுள்ள மிறப்பு களைப் பற்றிப் பேசுகிறார்.

(1) கல்வாய் என்பதாக ஒரு ஊர் இருக்கிறது. அந்த ஊரில் பத்துப் பழினைந்து பாண்டியார்கள் இருக்கிறார்கள். செங்கலான்கள் எல்லாரும், விருந்தோம்பலில் அவர்களுக்குள் கடும் போட்டி என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். புலவர்களைத் தேர்ப்பதில் ஒரே உதவாகும். ஆதரிக்கப் புலவர் இல்லை என்றால் கஷ்டம்.

தள்ளப்பச் தள்ள குடிஉடைத்து

(2) சித்தன் வாழ்வு என்பதாக ஒரு ஊர். கல்ல விவசாயிகள். ஏராளமான வருவாய் உள்ளவர்கள் பலர்.

அவர்களைக் அக்கம் பக்கத்திலுள்ளவர்களுக்கு எத்தனையோ விதத்தில் உதவி.

அந்தக் காலத்தில் நெடுப்புப் பெட்டி என்பது இடையாது. சில பேருக்குத் தான் சீக்கி றுங்கிக் கல்வைத்து நெடுப்பு உண்டாக்கத் தெரியும். உண்டாக்கின நெடுப்பைக் கொண்டு அடுப்பில் சித்தியமாக நெடுப்பைப் பாதுகாத்து வைத் திருப்பார்கள். பெரிய வளமான குடும் பங்களில்தான் அப்படி நெடுப்பைப் பாதுகாத்து வைத்திருப்பார்கள். சாமான்யமான வீட்டுக்கார்கள் காலை யில் வந்து வாட்டி ஒன்றில் ஒரு கங்கை எடுத்துப் பொதிந்து வீட்டுக்குக் கொண்டு போவார்கள். அந்த நெடுப் பைக் கொண்டு அடுப்பு மூட்டிச் சமை யல் செய்வார்கள். இது காலையில் காண்கிற காட்சி. அப்படியே மத்தியானமும் வந்து நெடுப்பை எடுத்துக் கொண்டு போவார்கள். சாயங்காலமும் எடுத்துக் கொண்டு போவார்கள்.

சாதாரண ஊர்களில் ஒன்றிரண்டு வீடுகளில்தான் இப்பெரிய பட்ட விளியோகத்துக்கு என்று நெடுப்பைப் பாது காத்து வைத்திருப்பார்கள்.

சித்தன் வாழ்வு என்ற ஊரிலோ (சோழ நாடு) எத்தனையோ வீடுகளில் இந்த நெடுப்பு விளியோகம் நடக்கும்.

சித்தன் வாழ்வு
இளநை நொறுங்குள் (று)
எரிஉடைத்து

(3) கல்வரவம் என்பதாக ஒரு ஊர். அங்கே சங்கீதத்தைப், புறையான சங்கீதத்தை நன்றாய் வளர்த்து வயத் திருந்தார்கள். ஆரீரக் கணக்கான் வருஷமான வளர்த்து வந்தார்கள் என்று சொன்னால் மிகையல்ல.

— தள்ளவம்
பாட்டுடைத்து

சோழ நாட்டுக் காரியம் இப்படி மூன்று காரியங்களோடு முடிந்தது.

பாண்டியனுடைய கட்டி வம்சத்தைக் குறித்து ஒரு பாராட்டுப் பாராட்டி விட்டுப் பாண்டி நாட்டுக்கு வருகிறார் புலவர் — சோழ நாட்டுப் புலவர்.

இனிப் பாடலைப் பார்க்கலாம்.

தள்ளப்பச் தள்ள
குடிஉடைத்து; சித்தன்வாழ்வு
இளநை நொறுங்குள் (று)
எரிஉடைத்து - தள்ளவம்
பாட்டுடைத்து; சோமன்

வழிவந்த பாண்டியர் தின்
நாட்டுடைத்து தள்ள
தமிழ்.

பாண்டியனுக்கு இதைவிட புகழ் மாவையைக் குடிவிட முடியாதுதானே?





வாழ்க்கையே தீயாகும்

தீயதி 9-ஐம். பி. அப்பர்

4

உறியும், இந்த கையவற்றி
தற்கு கலை கட்டம்செய்தது
வைக்குமபடியும் அவனிடம்
உசெய்யமாக்கி கொள்ளும்.

பிச்சைக் குட்டிக்கு உள்
எத்துக்குள் சீண்ட காட்ட
னாகத் திவான் பகதூரின்
மீது ஒரு வெறுப்பு உண்டு.
புனேவில் ஒரு சமயம்
கோடை காலத்தில் ஊர்
சிறுத்த அத்தனை குளம்
கனம் கொதுகனம் வறண்டு
விட்டன. திவான்பகதூர்
சிறுக்கு ஊரற்றில் மட்டி
தும் தான் தண்ணீர் இரு

திவான்பகதூர் மனைக் காட்டி எப்பவர்
அந்த வட்டாரத்தில் இரு பிழைவர். அவரைக்
கொண்டு வந்து இந்தக் கட்டிடத்தைத்
திறக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று கையத்தி
யும், மனைக் காட்டியின் கற்றுத் தேவ
தைகள் மெரும் கடைசி கிரியைத்தில் ஏற்பாடு
செய்தனர். திவான்பகதூர், தமது
வாழ்நாளில் இதுவரையில் ஒரு ஆதனவுக்கிரை
தும் ஒரு பிடி அகலம் அளித்து உதவாத
போனாலும், 'திறந்து வைக்க வேண்டும்'
என்றவுடன் அவர் உட்கொண்டிருக்கிற விட்டது.
அவரும் திறந்து வைக்க ஒப்புக் கொண்டு
விட்டார். வைத்தியும், லட்சுமி தேவிக்
கிருஷ்ணமூர்த்தி மிகவும் அடக்கமான
வன் எக்பத கையத்திக்குத் தெரியும், கட்டி
டத்தைத் திறந்து வைக்க முடியுமா
போனது குறித்து வருத்தப்பட்டு விட்டான்
என்பதும் தெரியும். ஆனால் அவன் ஏற்பாடு
செய்திருந்த வேண்டிக்கிறதும் அன்று மாலை
கூத்துமணிக்குக் கட்டிடத்தின் திறப்பு விழாச்
செய்து லட்சுமி தேவியைத் திருக்கிடச்
செய்ய வேண்டும் என்று திட்டமிட்டிருந்
தான். அது லட்சுமிக்கு, கட்டிடத்துக்கு
'மனைக் காட்டிக் கட்டிடம்' என்றும்,
குளத்துக்கு 'மனைக் காட்டி ஊர்' என்
தும் பெயர் வைக்க வேண்டும் என்றும் கீர்
மானித்து விட்டான். இந்த எண்ணங்கள்
வேண்டாம் மிகவும் உசெய்யமாக்கி பிச்சைக்
குட்டி என்ற தன் கொஞ்சிய கண்பனிடம்

தது. அந்தக் கணத்தின் தண்ணீர் எங்குக்
கொற போது, "ஊரிலிருந்தே பிச்சைக்
காரப் பகதூராக வான் இங்கே
கொற்றை வேட்டி வைக்கவில்லை" என்று
அவட்செய்யமாக்கிப் பேசினார். ஆம், அந்த
திவான்பகதூர் சிறு காலத்தில், வறுமையில்
உழந்த போது இதே பிச்சைக் குட்டியி
னிடம் உடைந்த சிவெட்டுத் துண்டுக்கு
யாரைப் புரிந்தது, இன்னும் மறக்கவில்லை!

அப்பொழுதிலிருந்தே பிச்சைக் குட்டிக்குத்
திவான் பகதூரின் மீது ஒரு எண்ணம்.
இப்பொழுது பழி தீர்த்துக்கொள்ளச் செய்துப்
பம் வாய்க்கவே, பிச்சைக் குட்டி அடைந்த
உதேரையும் கொஞ்ச கஞ்சமையா, லட்சுமி
தேவியினிடம் விழுகதாத்தும் கொண்டு
ஒடிப்போய், அவரைத் தனியாகக் கூப்பிட்டு
இந்த உசெய்ததைக் கூறியும், கொழும்
கையத்தி குறிப்பிட்டிருக்கும் அந்தத் தேதி
பிச்சையே கிருஷ்ணமூர்த்திதான் திறந்து
வைக்கப் போகிறான் என்று ஒரு கோட்டில்
அக்கடித்து ஊர் எம்மவர் மறக்கக் கொண்
தான். இப்படித் தான் வந்து கொள்ளி
விட்டுப் போனதை வார்த்துத் தெரிவிக்க
வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டான்.

இதைத் கேட்டதிலிருந்து லட்சுமி தேவி
ஒரு கிரியைக் கூட கெட்டா இருக்கவில்லை.
கோட்டைகளை அக்கடித்து ஏற்பாடு செய்
தான். அவற்றைத் திறப்பதற்கு ஏற்பாடு
செய்தான். பட்டிபுத்த அன்று மாலை நாலை
மணிக்கு ஊர் எம்மவர் வழங்கவும் ஏற்பாடு
செய்தான். குளங்கடும் புதுக் கட்டிடத்
திறப்பு விழாவுக்குத் தீயனாக வந்திருந்ததான்.

வினா: இந்த விவகாரங்கள் என்ன நெய்யும்? பதிலளித்த குபாய் பெறுமான முன்ன ஒரு சரிசாக மாண்புமிகு திருப்பி விழா அன்று காண வாய்வினா. அன்று மாலை 8 மீ பாக எவ்வளவு மணிக்கு ஆரம்ப வரவில்லை கோக்கி விவகாரத்தான். திவான் பதவியை சரிபாக்கி விவகாரத்தான். திவான் பதவியை சரிபாக்கி விவகாரத்தான். திவான் பதவியை சரிபாக்கி விவகாரத்தான்.

தூரத்திலிருந்து, ஒரு பெரிய கூட்டம் கூடி விருத்தவாதிப் பார்த்து மனசுக்குக் கிழித்து கொண்டான். 'எம்மப்பாவுக்குட்டி தான் திவான் பதவியை திறந்து வைக்கும் செய் திவான் வந்து விளம்பரம் படுத்தி, இவ்வளவு பெரிய கூட்டத்தைக் கூட்டியிருக்க வேண்டும்' என்று எண்ணினான். அவன் எண்ணிப்பதற்கு எதிர்த்துப் போலவே, ஜனங்களின் கைகளில் கோட்டைகள் இருப்பதையும் பார்த்தான். ஒருவர் கையில் பிடித்திருந்த கோட்டைகளைக் குறித்து படித்துப் பார்த்தான். அதில் "ஸ்ரீமான் கிருஷ்ண ஸ்ரீரத் தட்டித்தனைத் திறந்து வைப்பார்" என்று படித்தபோது திடுக்கிட்டு விட்டான். அதற்கு மன்னன் கூட்டியின் கோட்டைகளும் அங்கே வந்து சேர்ந்தது. அவ்வளவுதான்! உறுதியான இரண்டு ஹரிஜனச் சிறுவர்கள் அவருடைய காலரத் திறந்து வரவேற்று, அவர் கையில் கிழிச்சி நிரலையும் கொடுத்தார்கள். அதைப் படித்தபோது திவான் பதவியின் முகம் கோவைப் பழம்போல் சிவந்தது. அவருக்கு ஏதோ வலிப்பு வந்து விட்டாற்போலவே தோன்றியது. "அந்த வைத்தி எங்கே? அந்த அப்பாக்கள் சிவமணி எங்கே? அவர்களைச் சொல்லிப் பிரயாணமாகிவிடு. அவர்களைப் பெற்றவர்களைத்தான் சொல்ல வேண்டும்" என்று இவரக்கு விட்டு மறுபடியும் தமது காரில் ஏறிக்கொண்டு போய் விட்டார். இதைக் கண்டு அங்கு கூடியிருந்த ஜனங்கள் எல்லாரும் அப்படியே ஒன்றும் புரையாமல் திப்பிரதாம பிடித்து உட்காந்திருந்தனர்.

கிழிச்சி நிரலில் போட்டிருந்தபடி விழா சரிபாக்கி மணிக்குச் சிறுவர்களும் சிறுமி களும் இவ்வளவு வலிப்பு வந்ததுப் பாட ஆரம்பமாகிற்று. அடுத்தாற்போல் கிருஷ்ண ஸ்ரீரத் தனது இருப்பிடத்தைவிட்டு எழுந்து கிண்குறு இல்லம்போ, வைத்தி விழாத்தடித் துக்கொண்டு மேடைக்குப் போய்க் கிருஷ்ண ஸ்ரீரத்தின் கழுத்தில் சரிசாக மாலை அணி வித்தான். ஜனங்கள் பலத்த வரவேற்பும் சேந்தனர். கிருஷ்ண ஸ்ரீரத்தின் கழுதையில் தழைத்தது. அவன் உறிஞ்சு:

"எங்கள் அடக்கமான தொண்டு கடைசி யில் எங்களுக்கு வெற்றி யளித்த விட்டது! எங்கள் வைத்தி இதனாலும் எங்கள் வேலையில் சேரும் அனுதாபமிக்றி விருத்தார். இப்பொழுது ஸ்ரீரத் வட்டாரி தேவி வர்களை, எதிர்ப்பற்றவர்களை ஹரிஜனச் சிறுவர்களுக்கு வழங்கும் கங்கொடைமையில் வைத்து கொண்டு விட்டார். திவான் பதவியைக் கூட இந்த வைப்பதில் வைத்து கொள்ள வந்திருந்தார். ஆனால் ஏதோ ஒரு எதிர்பாராத வர ணத்தினால் அவருக்குத் திரும்பிப் போக வேண்டியதாவி விட்டது."

பிறகு கிருஷ்ண ஸ்ரீரத்-தோ இவர்களின் தொண்டைப் பாராட்டிப் பலர் பேசினார்கள். அவர்களில் வைத்தியும் பிச்சைக் குட்டியும் இருந்தனர். இவ்விருவரும், "தேரத்தின் மூன் தேர்தல் திவான் பதவியைப் பட்டங்கள் பெற்ற வர்களைப் போறுத்தும் இவ்வளவு; எவ்வளவு பிடித்தவர்களைப் போறுத்தும் இவ்வளவு. தேரத் துக்காகவும், மக்களுக்காகவும் இரவும் பகலும் பாடுபடும் கிருஷ்ண ஸ்ரீரத், தோ போன்றவர்களைப் போறுத்தே இருக்கிறது! இவர்களைப் போன்றவர்களைத்தான் தேசம் மூன்றே மூடியும்" என்று மிகவும் வன்மை யாகப் பேசினார்கள். இதைக் கேட்டு அங்கே கூடி விருந்த மகாஜனங்கள் அப்படியே ஆச்சரியம் பட்டுப் போயினர்!

1931-ல் சிவந்த உப்பு சேலாக்கிர கத்தில் வைத்து கொள்ள வேண்டும் என்று கிருஷ்ண ஸ்ரீரத் தோம்பவும் விரும்பினான். "அந்தக் காரியம் சேலப் வேறு பலர் இருக் கின்றனர். ஆனால் இந்த ஆசிரமக் காரியம் சேலத்தான் வாரியமில்லை. ஆகவே இங்கேயே இருங்கள். இதனால் உங்கள் கடமை; உங்கள் வலிமை" என்று கிதோ.

திருவிடமருதூர் பஞ்சாயத்து போர்டு உபதரிவைத் தேர்தல் கூட்டம் 7-9-53 மாலை 4-30 மணிக்கு போர்டின் தலைவர் ஸ்ரீ டி. எம். ரெங்கநாதன் தலைமையில் தடைபெற்றது. அவ்வமயம் போர்டு அங்கத்தினர்களால் ஏகமனதாக ஸ்ரீ டி. ஏ. வேங்கடேசன் உபதரிவைக்கத் தேர்த்தெடுக்கப் பட்டார்.



உபாத்தியாயர்:--முத்து, உன்னை விடிக் கதாவது படம் எழுதிக் கொண்டு வரச் சொன் னேனோ, எழுதிக் கொண்டு வந்தாயா?

முத்து:--எழுதிக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன், ஸார்! பசு மாடு ஒன்று கைதானத்தில் புல் மேய்ந்து காட்சியை எழுதி விடுக்கிறேன்.

உபாத்தியாயர் (கைவிடப் படத்தை வாய்க்கப் பார்த்து):--புக்கியே காரேனோ!

முத்து:--மாடு அதைமேய்த்து விட்டது, ஸார்!

உபாத்தியாயர்:--மாடு எங்கே?

முத்து:--இந்த இடத்தின் புல் இங்கிலாண்டையினும் அதுமேறு இடத்துக்குப் புல்மேயப் போய் விட்டது, ஸார்!

இதைக் கேட்டுக் கிருஷ்ணமூர்த்தி சமா தானம் அடைபவனில்லை. ஒருநாள் காலைப் பிரார்த்தனைக்குப் பிறகு, சத்யங்கிரகம் புரி வப் புறப்பட்டு விட்டான். ஆனால் ஆசாமத் துச் சிறுவர்களும் சிறுமிகளும், 'காங்கனும் கருவேளம்' என்று பிடிவாதம் பிடித்தனர், அதனும் அவன் போகாமல் சின்குள்.

அந்திரடி தனிமையில் அவன் கடலுக்கு அந்தரிக்மகைப் பிரார்த்தனை செய்துவிடுவான் டிக் கொண்டான். இனி தான் மேற்கொண்டு செய்ய வேண்டிய கடமை யாது என்பது பற்றி ஒரு குறிப்பு அருகச் சொல்லி வேண்டிக் கொண்டான். அவன் உள்ளத்தின் உள் ளிருந்து ஒரு குரல் "ஈ இருக்கும் இடத்தி லேயே இரு" என்று கூறியது. அவன் அதன் படியே கடக்கத் தீர்மானித்து விட்டான்.

செந்திரத்திலேயே அவனுக்கு ஆசிரமத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் உதித் தது. எல்லாச் சாதி சமயச் சிறுவர்களையும் சிறுமிகளையும் ஏன், ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது என்பதுதான் அந்த எண்ணம். இதை கடைமுறையிலே கொண்டு வந்தபொழுது இதற்குப் போதிய வசதியைப் பிடிக்கவில்லை.

ஆனால் சாண்டலியில் கிருஷ்ணமூர்த்தியின் பிடிவாதமும், உண்மையும் வென்றது. சில பிராயமானப் பையன்களும், மற்ற சாதி நரித்துப் பையன்களும் வரவரவினர். முன்னி

களும், சிறித்தவர்களும் கூடத் தங்கள் சிறுவர்களை அனுப்பி வைத்தனர். நாரிணன்ச் சிறுவர்களும் வந்திருந்தனர். அந்த ஆசிரமத் துப் பிரார்த்தனைக் கூடத்தில் எவ்வா நாட்டு எவ்வா மொழிப் பிரார்த்தனைகளும் பாடப் பட்டன, சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம், ஆராபிக், வத்திக், இவை தவிர கூம் நாட்டுப் பல மாகாண பாலையப் பிரார்த்தனை தெங்களும் முழங்கின. கடவுளை மொன்னமாகப் பிரார்த்தனை செய்வதுதான் சிறந்த முறை என்று கருதியவர்களுக்கும் அவர்கே இடமில்லாமல் போகவில்லை. மொத்தத்தில் சரப்பாட்டு நேரமும் பிரார்த்தனை நேரமும் ஆசிரமத்தைப் பரக்க மிக்க வளரவாய் மனித்தன்!

ஒரு தடவை, ஒரு கரும் சமஸ்கிருத பண்டி தர் வந்திருந்தார். பிரார்த்தனை ஆரம்பிக்கப் போகும் சமயம், அப்பொழுது அவர் கிருஷ்ண மூர்த்தியைக் கூப்பிட்டு, "நாரிணன்கள், முன்னிமகன், இன்னும் வேறு சாஸ்திரிச் சாஸ்திரி இம்மாதிரி மந்திரங்களைக் குழங்கை கள் கொழிப்பது சரியல்ல, கடவுள் உன்னைக் கடுமையாகத் தண்டிப்பார்" என்றார்.

இதற்குக் கிருஷ்ணமூர்த்தி, "ஐயா, இப் பொழுது அந்த மந்திரங்களைச் சொல்வதற்குப் போகிறேன். நான் செய்வதைக் கடவுள் ஓர்ப்பவில்லை என்றால் என் தந்தையின் மரணத் தைப் போட்டும், நான் உண்மை என்று கருதியவற்றுக்காக, என் உயிரைத் தியாகம் செய்வத் தவாராயிருக்கிறேன். ஆனால் என்ரு ஓன்றும் நேரவில்லை எனில், கடவுள் என் காரியத்துக்கு தடை ஒன்றும் கூறவில்லை என்பதை அங்கேசரிக்க வேண்டும். அதோடு எங்களுடன் சேர்த்து உங்கள் இனிம குரலில் மந்திரங்களைச் சொல்ல வேண்டும்" என்று கேட்டுக்கொண்டு, மந்திரங்களைச் சொன்னான்.

கிருஷ்ணமூர்த்தி அப்படியே மெல்ல இறந்து விழப் போகென்று என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் பண்டிதர், ஆனால் ஒன்றும் நேரவில்லை, "என்ன இது?" என்று ஓரே ஆச்சரியத்துடன் கேட்டார்.

"இதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. கடவுள், பிரம்மா, அந்தரிய, வைசுவிகளுக்கு மட்டும் இல்லை. உலகில் படைக்கப்பட்டுள்ள அத்தனை பேருக்கும்தான் அவர் கடவுள், ஆகவே, இப்பொழுது எங்கள் பிரார்த்தனை யில் நீங்களும் சேர்ந்து கொள்ளுங்கள்; நீங்களும் சொல்லுங்கள்" என்றான்.

அவர் என்ன செய்வார், பாவம்? கிருஷ்ண மூர்த்தியுடன் சேர்ந்து கொண்டார். அன் னையப் பிரார்த்தனை உண்மையிலேயே மிக அழகாகவும் வளரவாய்மையாகவும் இருந்தது.

தினம் எத்தனையோ பேர் இந்த ஆசிரம கடவடிக்கைகளைப் புகட்டு சித்ததைபுடன் பரக்க வந்தனர். ஆசிரமத்தில் குழங்கை களுக்குப் பரிமாறப்பட்ட உணவோ ஸவ உணவுதான். ஆனால் கடலுக்கும் உள்ளத் துக்கும் உறுதியும் பாலும் அளிக்கக் கூடிய உணவு அளிக்கப்பட்டது. யாவரும் ஓரே

கூடத்தில் ஒன்றாகச் சேர்ந்து அங்கு சேரா தரக்கூடப் போல் காட்டினார்.

இப்படி காட்கள் சென்றன. இரண்டா வது மகாபுத்தம் வந்தது. இதனால் ஆர்மத் தில் பிரமாதமான மாறுதல் ஒன்றும் சேர்ந்து விடவில்லை. ஆம், ஆர்மம் இத்தனை ஆண்டு களில் கங்கு வளர்ச்சிபெற்றது. ஆன்களும் பெண்களுமாகப் பல ஊழியர்கள் சேர்ந்திருத் தனர். பிரேமாவைத் தவிர, ஹரி, ஹரீசன் என்ற இரட்டைக் குழந்தைகள் 1922-ம் வருஷம் சிருஷ்ணமூர்த்திக்குப் பிறந்து பெரி யவர்களாகி விருந்தனர். ரொப்பவும் குழகை யான சிறுவர்கள். அவர்கள் 1942-ம் வருஷம் ஏஸ், எஸ். எல். எஸ். ஹி. பரீட்சையில் மிகவும் சிறப்பாகத் தேறிவிருந்தனர். ரவீந்திரசாத தாகரின் 'ஐக்கமான்' திரைப்படம், மற்ற மூன்று பல பிரசித்தமான தேவர்களும் வெகு இன்னமொரு குரலில் பாடி, கேட்பவர்களை உள்ளங்களைக் கொண்டு கொண்டு விடு வார்கள். பிரேம தன் தாயாரையே கொண்டிருந்தான். இளமையும், இனிமையும் பாடும் கொண்ட 'சிறிய தோ' என்றுதான் பிரேமாவைப் பார்ப்பவர்கள் சொல்பவர்கள். பிரேம 'பிரேம மகிதி'யில் உயிரும் உணர்வுமாய் இருந்தான். பிரேமாவை விட்டுப் பிரேமமகிதனைப் பற்றி யாராவும் விளக்கக் கூட முடியவில்லை.

பியங்கர வங்காளப் பஞ்சம் 1942-43 ஆண்டுகளில் மூண்டது. தூற்றுக்கனக்கான பேர் கங்கத்தா தேருக்களில் பஞ்சத்தினாலும் பட்டினியினாலும் மடிந்து விழும் இதயத்தைப் பிளக்கும் விவரங்கள் தினப் பத்திரிகைகளில் வெளியாயின. இவை யாவும் உண்மை யென்று தனிப்பட்டவர் எழுதும் கடிதங்கள் வேறு கூறின. ஹரியும் ஹரேஜும் வங்காளத் துக்குச் சென்று பட்டினியினால் வாடும் மக்க ளுக்குத் தொண்டு புரிய அனுமதி தரும்படி தங்கள் பெற்றோரைக் கேட்டார்கள். சிருஷ்ணமூர்த்தி இகைந்தான். ஆனால் தானும் கூடவே வந்து, எப்படித் தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்று காண்பித்து விட்டுத் தான் திரும்பி விடுவதாகச் சொன்னான்.

எனவே, தோ - பிரேம இவ்விருவரிட லும் ஆர்மத்தை ஒப்படைத்து விட்டு மூன்று பேரும் கங்கத்தாவுக்குச் சென்றனர். அங்கே அவர்கள் கண்ட காட்சி மிகவும் கோர மாக இருந்தது. அங்கம் பங்கத்துக் கிராமம் களையிருந்தேவலாம் மக்கள் சாரி சாரியாக கங்கத்தாவுக்கு ஸ்தம்பவண்ணம் இருந்தனர். கங்கத்தா தேருக்களில் கட்டம் கூட்டமாக ஏறியும் தோவனாகவும் மாப்பு கட்டு கட்டி யும், கண்களில் ஒளியிழந்தும் ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் ஒருவாள் சோற்றுக் காக அங்கிது கொண்டிருந்தனர். குடுப்பார் குடும்பமாக, எங்கே போகிறோம், எதற்குப் போகிறோம் என்று தெரியாமலே அங்கிது கொண்டிருந்தனர். இவர்களில் பலர் குழர்

தைகள் இழந்தவர்கள், பெற்றோர்களை இழந்தவர்கள், கணவர்களை இழந்த வர்கள், மனைவியை இழந்தவர்கள். மொத் தத்தில் அவர்கள் உலகத்துடனும் உயிருட் டனும் பிரிந்து காலக்காலடியுப் பாரம் ஏது மின்றி கடைப் பிணங்கொக்க கற்றி வந்த னர். பட்டப் பகலும், தேருக்களில் 'தோப்' 'தோப்' என்று பிணங்களை விழுத்த வண்ண மிருந்தன. இதைப்பார்க்கச் சங்கீத நயங்கள் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு, 'ராம்!' 'ராம்!' என்றனர்; அல்லது 'அவ்வா! அவ்வா!' என்றனர்.

சிருஷ்ணமூர்த்தியும் அவனுடைய புதல்வர் களும் போய்க் கங்கத்தாவிடம் இறங்கின அங்குதல இரவே வெளியே கத்திப் பார்க் கப் புறப்பட்டனர். அங்குதலவினம் எல்ல சிலவு அடித்துக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் சின்னச் சின்ன சத்துகளில் எல்லாம் இருக் கும்திருந்தது. தெரு மிகக்குகன் இருட் டடிப்பு காணமாக, இருப்புக் குல்லாங்களை அணித்திருந்தன. அதன் வழியே சேரே முயிலில் விழுந்த வெளிச்சமானது, பட்டினி யாய் புழுப்போய் செலியும் மக்களிடத் தான் விழுந்தது. ஒருவரைத் தெருவழியாகப் போக வேரும் வழிப்பாக்கர்களின் பாக்கை யைத் திருப்பத்தான் அவ்வாறு விசியதோ அல்லது, எதிரி விமானங்கள் குண்டுபோட்டு இவர்கள் துயர வாழ்ந்தவர் சக்கிரம் மடித்த விட்டுமே என்னுதான் அப்படி வெளிச் சத்தை விசியதோ அந்தத் தேருக் கப்பங்கள்! தெருவழியாக நடத்த சென்றபோது, சிருஷ்ணமூர்த்தியின் காலில் ஏதோ தடைப்



குற்றவாளி:—நான் போய்க் கை யெழுத்துப் போட்டு மோசம் செய்த தாகக் குற்றம் சாட்டி விடுக்கிறீர் களை! எனது அநியாயம்! என் செய லாயே எழுத எயக்குத் தெரியாதே! மாஜஸ்திரேட்டர்:—உன் செயலாகக் கையெழுத்துப் போட்டதற்காக உன் ிது நன்றி சாட்டப்படவில்லை. அது வேறொருவர் கையெழுத்தா விடுத்தது தான் குற்றம்.

பட்டது. ஹிரோ, தன் கையில் டாட்டி
விசைவை வைத்திருந்தான். புத்த காலத்தில்
இரவு வேளையில் டாட்டி போட்ட கடாது.
இருப்பினும் அவ ஐந்தேமாறாக வெளிச்
சென்றப் போட்டுப் பார்த்தான். அங்கே
கண்ட எட்டி மூலையையும் திடுக்கிட வைத்
தது. "என்ன ரோய்! என்ன ரோய்!
வதவையாக நீடிக்கப்பட்ட நாயின் கந்தை
பக்கம் உயிருக்கு அரையாகச் சென்
டருக்கும் குழக்கத் வைத்துச் சென்றிருந்
தது. "ராய்! ராய்! என்ன ரோய்!
புத்தம் கடக்கும் ஐரோப்பிய எட்டுகளில்கூட
இவ்வளவு பயங்கரமான கட்சி வான முடி
வாது. இந்தப் பஞ்சம், மனிதனும் ஏத்படுத்தப்
பட்ட பஞ்சம்! பாரத எட்டியக் தெ
னாசியை என்ன செருக்கப்படுத்தி வருக
வந்திம் இவ்வளவு ரோ பஞ்சம்!" என்ற
சொத்துசென்றடைவ் இருக்காளுத்தி.

அதற்கு மறு ஏன் உருகு நாய் பிரபு
கடத்தி வந்த இவரை உணவு விடுதிக்கு
அவர்கள் போனார்கள். அங்கிருந்த ஆண்டியும்
பெண்டியும் குழந்தையையும் ஆரோக்கிய
மாக இருந்தனர். உணவுகூட எவ்வளவு இருந்
தது. ஹியும் ஹிரோயும், "எம் வேண்டு
மானும் பட்டியலிலிருந்து எதென்பதும் ஒரு
சிலரை இங்கு எழுந்திருக்கலாம்" என்றனர்.

"ஆனால், அவர்கள் ஏன் இங்கு இவ்வளவு
வாழ்கின்ற?" என்று வினாபுடல் செட்டாக
இருக்காளுத்தி.

"அவ்வாறு ஏதாவதுபுக்களும் விளம்பரம்கந்தி,
குடத்திற்குள் விளக்குப் போக இருந்த
விடுவது உண்டு. அதுபோல் இவையும் இனி
தெரிவா என்னவோ! எம் வேண்டுமானும்
அந்தத் தாய் பிரபுவைச் செட்டியோம்
அவர் என்ன செருக்குவோர், பார்ப்போம்"
என்றும் ஹி.

"ஏன் ஏம்ப் விளக்க, உணவு இவ்வளவாகச்
செருக்குவோர் என்றும் பட்டியலாக
தயிர் வாசலுக்கு அழகுப்பு அனுப்ப வேண்
டிய அபிவிருத்தி மிகவும் தென் செருக்குக்குப்
இடத்திற்கும், எவ்வளவு செருக்குக்கும் இடத்
திற்கும் வரத் செருக்கி எதற்குக்கு அழகுப்பு
அனுப்புகிறோம் என்று அமைச்சரிசேரலாக
வாழ்க்கை. அப்பாதித்தம் பட்டியல் செட்
டும் விளக்கும்" என்றும் இருக்காளுத்தி.

ஹியும் ஹிரோயும், அந்தத் தாய் பிரபுவி
னிடம், இவ்விதம் சில பட்டியல்கள் கடத்த
திறனா அழகுத்து வரலாமா என்று செட்
டாக, அதற்கு அவர் "ஆஹ! பெருமை
அழகுத்து வரலாம்! ஆனால் பெரிடத்தி
விருத்த உத்தரவு என்ன வரலாயித் சத்தப்
பொதுத்திருக்கை! இப்பொழுது எப்போதும்
நுப்பனாகவும் பட்டுக்கவாக்கிப்ப பரிபூரண
மாக எப்பாத்தி விடுவோம். அப்படித்
வேண்டுமானும் இவ்விதம் சிலரை அழகுத்துத்
செருக்கோம்" என்றும்,

ஏன் வரக்கூடக் காத்திருந்தனர். ஒரு
செய்தியும் வரக்கூட, பிறகு தான் அவர்
செருக்கு உணவை தெரிய வந்தது. (2111ரு)

பிரதீபர் கதைகள் ஆரம்பிக்கும் காலம்
பாரதியார் திருவிழா செப்டம்பர் 11, 12 தேதி
வில்லி சென்னை நியாயவாதம் தந்திரப் பிரதீபர்
சமயிக் செவ்வாய்க்காட்கடத்தது.

இவ்வாண்டு பாரதி விழாவுக்கு அன்றாடம்
திருப்பாவையும் ஆரம்பித்து கடத்தியது ஒரு
விசேஷ அம்சமாகவும் வந்திருந்தது. இருந்தது
செழுந்தருளியு 11௩. ஏன் அன்றாடம் கடத்தியது.

விசேஷத்திற்கு ஆசிரியர் ஸ்ரீ சி. ஆர். சேனா
வா இவ்வாண்டு விழாவுக்குத் தலைமை வகித்தார்.
பாரதியார் வாழ்க்கை எப்படியானது ஆரம்பி
க்க, பட்டியல் தந்தையாவக்கச்சென்ற "பாரதி
கொண்டி"வை சீதி மகிழ்ச்சி ஸ்ரீ சி. விசேஷமன்
டம் அவர்கள் தந்தது வைத்தார்.

பாரதியார் ஸட்டம் போட்டியில் வந்தது
செருக்கு பரிசு பெற்றானுக்கு சென்றும் ஸ்ரீ
சம், பத்திரிகையை விசைக் வந்திருந்தார்.

ஸ்ரீ குழந்தையின் அவிதனம் பாரதியாரின் தாய்
மாமன்ஸ்ரீ எம்ப்பிரை ஸார் அவர்விதம் விழாவின்க
ஆரம்பத்திற் பாரதியாரின் தெருக்கல்ப் பாகத்
செய்யவோமார் பரவல்ப் படுத்தினார்கள்.

இவ்ரு ஏன் விழாவிதம் ஸ்ரீமாதர்க்கு ஏன்
செருக்காத்திம் புக்க, க. ச. சுவாமிநாதம், கி. வ. சுவாமிநாதம், கி. செந்திரசேகரம், பாரதி
ச. சென்னைப்பாதி, புதுமை வான்கிவம், வி. உ. சி.
அழகுமம், எம். எம். கம்பிரமணம் ஸார், ஏ. ஸ்ரீ.
சென்னைப்பாதி, எர்தம்பரன் ஸார், தி. சி.
சென்னைப்பாதி, ஸ்ரீமதிவக் சுவாமிநாதம்
மணிமம், ஏ. ஆர். இத்திர, பாரதியாரின் குமார்
வா ஸ்ரீமதி தந்தையார் பாரதி ஆசிரியர்க்கு
செருக்கோமார் ஆத்திர்தார்.

பிரதீபர்வாதிக்கு மத்திரிவக் ஸ்ரீமதி சீவா
மோனி ராமாசாமி, ஸ்ரீமதி இத்திர பாரதி
ராத், ஸ்ரீ கவாத்திர ஆசிரியர்க்கு பாரதியார்
தெருக்கல்ப் பாகத் செய்வோமார் மத்திரித்தார்கள்.
குமார் ஏன் ஸ்ரீ மதவம் மணி ஸார் அவர்விதம்
கடத்தித்திர விசேஷியம் குமார் எழுப்பவாதிவ்
பாரத எட்டியமும் விழாவுக்குத் தந்தையும் அந்த
தது. இவ்ருடைய ஏன் ஸ்ரீமதி எம். எம். கவாதி
குமாரிவ் இவ்விதம் விசேஷியம், ஸ்ரீ கி. செ.
வா. செருக்காதிவ் பாரதியார் ஸட்டம் இவ்வா
கட்டியும் விழாவுக்குப் பெருமை செருத்தார்.

இதே ஆண்டு பாரதி விழாவுக்கு இவ்வாறு தென்
பாடு கடத்தித் செருத்த பெருமை ஸ்ரீ டீரோஜன்
அவ்விதம் செட்டியார், ஸ்ரீ ஆகக் அவ்வாறு
செருக்கார், ஸ்ரீ சி. வி. ஆசிரியர், அழகுமம் செட்டி
யார் ஆசிரியருக்குடைய உயிவது.

பாரதி கொண்டிவிதம் அழகுத்து செருத்த
ஸ்ரீ ரா. அ. பத்திரசேகரம் அவர் செருக்காதிவ்
தெருக்கல்ப் பாரதியார் வேண்டும்.

பாரதி விழாவுக்கென்று தந்தையாத்திவ் அரக்க
மேனாடும் மகப்பெருமும் பத்திரம் அழகுத்துத்
செருத்தந்தித்திர பிரதீபர் வைத்த தந்தையர் ஸ்ரீ சம்.
சத்திய சேனாவிதங்குப் பாரதி கவல் பெரிதும்
உணவுப் பட்டியல்தது.

1. பாரதியாரின் அவர் தந்தி விழாவின்க வந்தது
செருக்கட பிரதீபர்வாதிவ் விதம் 1. பாரதி விழா
விளக்கிவ் அன்றாடம் விழாவுட்க செருக்கிவ்விதம்.
2. விழாத் தந்தையர் ஸ்ரீ சி. ஆர். சென்னைப் பெரு
மனார், 3. அன்றாடம் திருப்பாவையும் ஸ்ரீ குழந்தை
தந்தையர் தந்தையாதிவ் சத்திர வான்குத்தார் கடத்தி
வைத்திருந்தார் 4. சீதி மகிழ்ச்சி ஸ்ரீ சி. விசேஷ
மணிமம், பாரதி கவ்வாதிவ்விதம் தந்தது வைத்
துப் பாரதியாதிவ்விதம். 5. பாரதி விழாப் பத்திரம்
கடித்திருந்தார் சார்வக் மகாசமயிவ் ஒரு சீத பத்திரம்.



பாரதியார்
விழா

2

1

3

4

5

6



கீதா

11. ஏமாற்றம்!

மீத்திர மோதிரத்தால் பெற்றுக் கொண்ட சங்கீத வித்வான் அடைந்த சந்தோஷம் சொல்ல தராமல். இவ் இளவரசி பிரபாவை விடுதலை செய்து அழைத்துக் கொண்டு போகலாம் என்று மெய்த்தரர் சங்கீத வித்வான். ஆதிதும் மத்திரவாதியின் எதிர்பார்ப்பை 'பிரபா, என்னுடன் வந்து விடு' என்று எப்படிச் கூப்பிடுவது! அங்கிதம்! உறுவது தான் சிவம் அல்ல அகவனா?

எனவே மத்திரவாதிவிடம் "நான் போய் வருகிறேன்" என்று கூடாதி முறைபாடாக் கூறி விட்டுப் புறப்பட்டார். அப்படிப் புறப்பட்டவர் அந்தக் காட்டுமேயே பாக் தோத்தர வேகலாம். 'பிரபா வருவான்' 'பிரபா வருவான்' என்று எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கிடப்பதில் செவ்வழித்தார்; ஆனால் பிரபாவரவே இல்லை.

அன்றிரவுதான், இவ் பிரபாவை எதிர்பார்ப்பதில் புண்ணிய மிக்க என்று நினைத்த தனது தோக்கிப் புறப்பட்டார்.

நாட்டிலிருந்து, பிரபாவின் இருப் விடத்தைத் தேடிவர சூது நாட்களான. ஆனால் இப்பொழுதோ ஐந்து நாட்களிலேயே நிபுணர் என்று அரிட்டர் என்னும் சங்கீத வித்வான் எவ்வளவு வேகமாக நடத்தித் தர வேண்டும் என்று வாரும் கவனமாக எடுத்துக் கொண்டவரே.

இவ்வளவு தூரமாக நடந்து வந்திருந்த நேரிலுமே! தமது சிஷ்யன் தந்திரமாரிணம்

பிடித்து அவனிடம் மத்திர மோதிரத்தால் கொடுத்துக் காட்டுக்கு அனுப்பி, இவ்வாசிரியாவை அழைத்து வர வேண்டும் என்ற ஒரே தோக்கத்தாக். இந்த ஒரு தோக்கக் காரணமாகவே அவ்வளவு வேகமாக நடந்து வந்தார்.

ஆனால் தவறாத நெருங்க நெருங்க அவருக்கு மத்திரே சந்தோஷம் உருக்குருச் ஏற்படலானிற்று.

'கூடாடா, நம்முடன் இன்னும் ஆதிமேர் அகவனா வந்தாராக். அவர்களை நிகழிய பிறகு, மத்திரவாதி கூறியபடி அந்த காட்டு நாட்டை வானில் துறழ்த்த ஓடக் குராமியையப் பிடித்துப் பட்டம் கட்டிவிருந்தாக் என்ன செய்யது?' என்ற எண்ணம் உதித்தது.

முதலில் சங்கீத வித்வானுக்குப் பிரபாவை மத்திரவாதிவிடமிருந்து விடுவித்தாக் போதும் வந்திருந்தது. பிறகு 'இவன் இளவரசிபோல் காணப்படுகிறான். இவனை விடுதலை செய்தாக் இவனுக்குப் பட்டம் கட்டலாம் அகவனா?' என்று நினைத்தார். இந்த இரண்டு எண்ணம் உறும் மாரி மாரி அவர் உள்ளத்தில் தோன்றி அவனாக் குழப்பின.

ஆனால் நாட்டை வடைத்தவுடன் சங்கீத வித்வான் இன்னும் வரவருதும் பட்டம் குட்டி விடும் என்பதை வதித்தார். மத்திரவாதி சொன்ன அன்று காலை வாரீரே இவைய் வாயன் முதன் முதலில் கோட்டைக்குள் துறழ்த்திவிடக், அவனாக்

கோப்பட்டுச் சிறைப்படுத்தி விட்டார்கள், அவ்வளவுதான்! இளவரசன் ஒருவனும் வரவில்லை என்பதை ஜனங்களுக்கும் விவரித்துத் தெரித்து போனது.

பின்னர் வித்வான் தமது கெளரிவர் பற்றிப் புலன் விசாரித்தார். அவர்மனை "தீயவர் போவதற்குள் பிறகு உங்கள் சிஷ்யன் இதரப் பக்கம் வாடிக்கூடப் பார்க்கவில்லை. தான் சிஷ்யன்! தான் குரு, போய்க் கண்!" என்றான்.

எங்கே வித்வான் அடுத்தாற் போல் தினமொரு காரியம் செய்வது என்று நினைத்தார்.

அதாவது, சாது குருவினிடம் சென்று 'காட்டில் மந்திரவாதியின் விட்டில் இருக்கும் பெண் சாதுகுருமப்பதைச் சேர்த்த வளாகத் தோன்றுகிறது. அவளை எப்படியாவது அழைத்து வந்து விட்டால் கூட்டி விடலாம். மந்திரவாதி ஏதாவது இனாமுது செய்யாதினா என்று பயப்பட வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் அவனுடைய மந்திர மோதிரம் இங்கே விடக்கூடாது. அவனால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது' என்று கூறிவிட வேண்டும் என்று நினைத்தார். அப்படியே கூறவும் செய்தார்.

அதற்கு மறுதானே, இளவரசனை அழைத்து வர இரண்டு குதிரை வீரர்கள் காட்டுக்கு அனுப்பப் பட்டனர்.

காட்டுக்குச் சென்ற வீரர்கள், ஆங்கும் தானே போனபடியே திரும்பி வந்தனர்.

ஆம், இளவரசி பிராயை அவர்கள் அழைத்து வராததைக் கண்டு சங்கேத வித்வான் திடுக்கிட்டார்.

இப்பொழுது அங்குக்குப் பிராயைப் பத்திரம் வகை இருக்கவில்லை; தோத்தரைப் பத்திரம் வகையாய் இருக்கவில்லை. தயக்கப் பத்திரம் வகையாய் வந்து விட்டது. தனக்கு எத்தகைய தண்டனை ஏற்படப் போகிறதோ என்று பயத்தார்.

அத்தக் குதிரை வீரர்கள் சோறுபதி, "என் அத்தப் பெண்ணை அழைத்து வர வில்லை?" என்று கேட்டார்.

"தீயவர் கூறிய கட்டிடத்தில் பெண் அறம் இல்லை, கிழவனும் இல்லை! அவர் விட்டில் யாருமே இல்லை" என்று சொன்னார்.

"இத்தச் சங்கேத வித்வான் ஏதோ புது விதக்கேள்! இவ்வளவு விட்டத்துத் தன்னுங்கள் சிறைதான்!" என்று சோறுபதி.

சங்கேத வித்வான் அத்த வர்த்தகனைக் கேட்டாரோ இம்மையோ, ஸுரீசனா யுத்தக் கேடி விட்டார்.

ஆனால் அத்த வீரர்கள், கார்பக்கம் ஒருவரும் திரும்பப் பக்கம் ஒருவராகப் விட்டதுச் சிறைக் கூடத்தின் கொண்டு போய்ப் போட்டனர் சங்கேத வித்வானை.

தி பாஷ்யஸாரி
வெளிநாட்டுச் பண்ட விலை
 (திருவள்ளூர் கிழவன்களால்)
 3. கிழவன்களால் தயார் செய்யப்பட்ட
 தயார் செய்யப்பட்ட 414 - மதுராசூரம்-5
 தயார் 1942/1943 - 1943 - 1944



சேரக் கடைசி தேதி
 8-10-53
 மதுர ஏகாத தேதி
 10-10-53
 சீக்கிரம் தேயுங்கள்

சிறந்த அக்டோபர் மாத சேட்டு வரிசை
 (2-வது சைக்கிளமம் ஏகாதாகல்)

மதுராசூரம் சேட்டு வரிசைகள்

25 மதுரங்கள் 25 மெம்பர்கள்

வகுப்பு	மதுர சேட்டை	சேட்டை மதிப்பு	இலவசமாக சேட்டைகள்
H	ரூ. 100/-	ரூ. 2,500	அனுமதிக்கப்பட்ட பாதகம்
G	ரூ. 50/-	ரூ. 1,250	அனுமதிக்கப்பட்ட பாதகம்
D	ரூ. 25/-	ரூ. 625	அனுமதிக்கப்பட்ட பாதகம்
E	ரூ. 20/-	ரூ. 500	தேர்த்துக் கொள்ளும்
F	ரூ. 15/-	ரூ. 375	உரிமை கம்பெனிகளால்
G	ரூ. 10/-	ரூ. 250	சேர்த்து, மத்திய கல்விக்கழகம்

(போட்டி உத்தரவுகள்) எம். வி. க. பதிப்பகம், 127, மதுராசூரம், 1942/43

அன்றாடம் 2 நிமிஷங்கள் செல வழித்தால் போதும் . . . நீங்கள் பூரண எழிலுடன் நிகழலாம்



பேரறிஞர் பான்ட்ஸ் டோக் டீஸை உயர்ந்த தகுதித் தடவி தங்கு
தெரியுங்கள்—ஒரு ஒரு நிமிஷம் தான் ஆகும். அதிலும் என்னை என்றும்
நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். கிரேஸ் என்னைப் புகழ்ந்திருக்கும் சிறந்த துணைகளும் அழகின்
புறம் தெளிவாகத் தெரிகிறது. எருமந்தை மெதுவாகத் தடைத்த. அது எல்லாவற்றும்
பரிசுத்தமாக விளங்குகிறதென்பதும் பாருங்கள்.

இவ்வாறு டீஸை இரண்டு மொத்தம் ஒரே நேரத்தில் அழகுத்தன்மை
பெறும்படியாகவும், இரவு முழுவதும் அது அப்படியே இருக்கட்டும். கிரேஸின்
எழுந்தருளும் உருவம் மேல் தன்விழாவும் பூரண போலிஷ்டும்களும் கருவந்த
கண்டு அறிவிப்பீர்கள்.

பேரறிஞர் பான்ட்ஸ் ஒரு நிமிஷம் உயர்ந்த
குடித்தல் பான்ட்ஸ் கிரேஸ் மெதுவாகத் தடவுங்கள். அது
பூரணமாக உருவாகுகளும். எரும்கள் பட்டுப்போகும் தழைப்புகளும்
கற்புதரே போகாது. இவை விளங்கும்.

எனது அழகுப் புகழ்மட்டுமே தங்குதல் மனதாற்றும் இந்த பான்ட்ஸ்
கிரேஸின் தோலும், எல்லாம் ஒழுங்குதன்மை உருவம் எழிலும் பாது
காக்கும். உயர்ந்த திறமையான சுகந்தத்திற்கு இந்த பாதுகாப்பு அருமை—
ஒவ்வொருவரும் கருவந்த தன்மைத் திறமை மெதுவாகத் தடவும்
எரும்கள் தங்குதல் மெதுவாகத் தடவும் எரும்கள் கருவந்த தன்மைத் திறமை

உருவம் அழகுத்தன்மை இவ்வாறுதான் பரம்பரிப்பு ஒவ்வொரு
காலமும் தென்க. பான்ட்ஸ் டீஸை இரண்டுதான் அன்றாடம்
தங்குதல் உயர்ந்த தன்மை அழகுத்தன்மை அழகு அட்டுகிள்கள்!



உயர்ந்த திறமை பான்ட்ஸ் டீஸை தங்குதல் எழிலும் புகழும்
குடித்தல் பாதுகாப்பு பான்ட்ஸ் டீஸை இரண்டு
தடவி உயர்ந்த தன்மைத் திறமை இவ்வாறுதான் அழகுத்தன்மை

ஒரு நிமிஷம் அழகுத்தன்மை, பான்ட்ஸ் கிரேஸின் திறமை
தடவி உயர்ந்த தன்மைத் திறமை இவ்வாறுதான் அழகுத்தன்மை

பான்ட்ஸ்

படங்களில் ஒரு ரத்தினப் படம் - "ரத்தின தீபம்"

"மின்தன் எதனுல் உயர்வோம்?" என்ற தலைப்பின் கீழ் இவ் வாலத்துக்கு முன்பு "கவி"யில் வெளியாகியிருந்த தலைவங்கம் ரேவரகனில் சிலருக்கு கிளைவு இருக்கலாம்.

அவ்விதம் மனத்தின் உயர்த் தக்கடியை பல்புகளை அடிப் படைக் கருத்துக்களாக வைத்துப் பேசும் படங்களை எடுக்க வேண்டுமென்ற யோசனை அக் கருவியில் வெளியாகி யிருந்தது. மலி தன் உயர்த்தக்கடியை பல்புகளில் மிக மேன்மைவானது அன்று; மிகச் சக்தி வாய்ந்ததும் அப்புகள் அய்யின் மூலமாக ஒருவனுடைய ஒழுக்கம் உயர்வதது; ஒழுக்கத்தின் மூலமாக மனிதனை உயர்கிறது. -இதை மெய்ப்படுத்துக் காட்டும் அற்புதமான கதை "ரத்தின தீபம்" என்னும் பேசும் படமாக வெளியாகி யிருக்கிறது.

வங்காளத்தில் மிகப் பிரசித்திபெற்ற இலட்சிய கட்டடமாக ஸ்ரீ தேவகிபேஸ் எடுத்த படம். இப்போது கலிய மறையில் தமிழாக்கப்பட்டுத் தமிழ் நாட்டில் பல இடங்களில் திரையிடப் பட்டிருக்கிறது.

ரத்தின தீபக் கதைகைக் கேளுங்கள்; கோபால் பட்டாச்சாரி என்னும் வானியல் இயல்பு வாய்க்காலில் பெரும் ஏமாற்றம் அடைகிறார். அதனுல் மனம் வெறுத்த அவன் தான் பார்த்து வந்த உதவி ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் வேங்கையத் துருக்கிறார். அன்றைய தினம் சபிவிருத்த இறக்கப்பட்ட ஒரு பிரேதத்தைக் கூர்ந்து பரிசோதிக்கிறார்.

இதற்கு போனவன் ஒரு ஸ்ரீமந்தர். பதினாறு வருஷங்களாக விட்ட விட்டு விலகிச் சன்னியாசினோடு சன்னியாசியாக வாழ்ந்தவன். இப்போது விட்டு திருப்புகழ்ந்தவன் வருகிறார் என்பதை அவன் ஏழுநிலைநிலைந்த வாழ்க்கைக் குறிப்புகளிலிருந்து கோபால் பட்டாச்சாரி தெரிந்துகொள்கிறார். அவன் மனத்தில் ஒரு விசேஷ எண்ணம் உதயமாகிச் செல்லப்படுகிறது. கோபால் பட்டாச்சாரி ஸ்ரீமந்தர் என்கிறார்.

பதினாறு வருஷங்களுக்குப் பிறகு திருவிவரம் வந்த தன் மகனைப் பார்த்துக் கண் பார்வை இழந்த அவன் தான் பார்ப்பதான அன்பான மகிழ்ச்சி கொள்கிறார். கணவன் இறந்து விட்டான் என்று எண்ணி விதவைக் கோபால் பூண்டிருந்த சின்ன ராணி

மிண்டும் பட்டு ஆடைகள் அணிந்து கொள்கிறார்; பூச்சுட்டிக் கொள்கிறார்; நெற்றிக் குப்பை பூட்டு இட்டுக் கொள்கிறார்; அளவு கடந்த ஆடைத்தந்தில் ஒழுகித் திரைக்கிறார்.



சின்ன ராணி

கணவன் என்று கருதிச் சாதாரணிக் கருத்துருள் சிந்தும் அந்தக் கற்புக்கரசியை ஏமாற்றக் கோபாதுக்கு மனம் வரவில்லை. மூன்று மாதங்களுக்கு பரிசுவண்பத் தீண்டுபவளில் என்ன விசயம் கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னி விடுகிறது.

இந்த மூன்று மாதங்களும் கணவனின் விசயத் துக்குப் பங்கம் ஏற்படாத படி தன் கணக்கினை எல்லாம் அடக்கிச் கொண்டு நரச வேதனைப்பட்டு வருகிறார் சின்ன ராணி.

பதினாறு வருஷங்களுக்குப் பிறகு திருப்பி வந்த இளம் ஸ்ரீமந்தரிடம் பேசிக்

கேள்விகள் சாவி ஒப்படைக்கப் படுகிறது. கைத்தாலிலிருந்து புதிய மோட்டர் வண்டி வருகிறது. கைத்தகைத்தவாகப் பணகொட்டுகளை எடுத்துக் கைப் பெட்டியில் வைத்துக் கொண்டு பேரவி ஸ்ரீமந்தர் காரியம் வறிக் கணவனாகக் கைப் பிட்டுப் பார்க்கிறார்.

ஆனால் அவன் மகன் என்றும் பதி என்றும் குழிய இடு உத்தமியனின் அன்பு குறுக்கிட்டுத் தடை செய்கிறது. பணத்தைத் திரும்பவும் இருப்புப் பெட்டியில் வைத்து விடுகிறார். மூன்று மாத விசயம் முடிவிறது. கோபால் மறுபடியும் போக முயற்சிக்கிறார். சின்ன ராணி 'ரத்தின தீப' ஆரத்தி எடுத்து



பத்திரிகைகளிலுள்ளதென்று பிரதிபலனாகத் திரை விட்டபட்ட காலத்து மேயர் செங்கையன் தலைமையிலுள்ள அலுவல் வகுப்பை வைத்துக் கொண்டு பேசுவதற்காக கட்டடம் ஸ்ரீ தேவகி பேஸ்.

அவரின் போகாமல் தடுத்து விடுத்துவிடுங்கள். சின்ன ராணியின் அன்பாக, உயர்ந்த பண்பால், புனிதத் தன்மையால் கோபால் மனம் மாறுகிறது. அவன் மனத்தனாகிறது. தான் பாதி என்பதை விளக்கி ஒரு கடிதம் எழுதி அவன் கையில் கொடுக்கிறது.

உண்மையைத் தெரிந்ததும் சின்ன ராணி அதிர்ச்சியால் மரண மண்டிடுகிறாள். அந்தக் கற்புக்கரசியின் அஸ்திவயத் தொடக்கடிக் கோபாலின் மனம் உடைகிறது. காகம் வக்கரம் போன்றி வந்த அவன் சிலத்தைக் கதறப் படுத்த விரும்பாமல் பத்தி சிதைத்து உட்கார்ந்த அஸ்திக்குத் தன் வணங்குகிறார்.

அகலிதனும் ஒழுக்கத்தினதும் உயர்ந்த இடம் புனித வாழ்க்கைச் சித்திரத்தைக் காண்பதும், உயர்வுமும் பரிசுத்தம் "தந்திரம்"

1946, அகலியாத கட்டி விளக்காத தயாரித்திருக்கிறார் ஸ்ரீ தேவசி போஸ். படத்தின் ஒப்போரு பகுதியிலும் பாரத நாட்டின் பண்பாடு எடுத்துக்காட்ட அரும்பாடு பட்டிருக்கிறது. கதாபாத்திரங்கள் அபிமானம் கொடுத்தி யோடு போக வைத்திருக்கிறது. கதாபாத்திரங்களின் உணர்வுகள் ஆழத்தில் புதைத்து விடக்கும் எண்ணங்கள் எல்லாம் அதுபுதமான உத்திரைக் கைபாண்டு. தயாராக உத்திர வர்த்த கட்டாக்கள் மூலம் மிக உயர்வாக எடுத்துக் காட்டி யிருக்கிறது.

சின்னராணியாக கடிக்கும் அனுபவ குன்றின் அபாசமான கடிப்புத் திறமையை ஸ்ரீ தேவசிபோஸ் கற்றுக் கொள்பவருக்கு விருக்கிடுர். கோபாலின் கடித்ததைப் படிக்கும் போது, அவன் தன்மையைய உணவக் இக்கி என்பதை அவன் உணரும்போது கதாபாதி

வால் திறத்த போயிடுகிறது. ஆனால் அவருடைய துடிக்கும் உதடுகள், விழிக்கும் கண் கள் எல்லாம் பேசுகின்றன. அவன் கையில் பிடித்திருக்கும் கடிதம் கண்ணிருடன் பேசுகிறது. அப்போது

அடிக்கும் பேரக் காற்று, பெய்யும் மழை, "பனி" என்று மின்னும் மின்னல், ஆறும் மிளக்கு இவைகள் மூலமாக கட்டாக்கி கதாபாதிக்கு உணர்வுக் குழந்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இன்னும் அவருடைய கட்டாக்கள் திறமையால் அரண்மனை மண்டபங்கள், அறிவிக்கும் பேரிய துண்டின் அவன் கோக்கி கதையைத் சொல்லுகின்றன. இவை ஐயின்றி புயலின் எரிவும் புதைப் படம், அடுக்கெடுக்காத வற்றி வைத்தாண் தீபம் எல்லாம் அவரின் பார்த்துப் புலம்பி இன்றன. கடைசியில் சின்ன ராணி வீடு எரிவும் சிதை; அதில்

போலி ஐயின்றி

கட்டி விட்டு மின்னும் தீயின் கோக் கடிக்கும் எல்லாம் அவருடைய கற்பின் புனிதத் தன்மையை எடுத்துக் சொல்லுகின்றன. சிதைவின் இருக்கும் காக்கை அவன் ஒழுக்கத்தின் உயர்வை உட்குத்து எடுத்துக் கூறுகின்றன. ஒரு தடவை பார்த்தவர்கள் மனத்தில் அழியாமல் சிதறுதலாக் கூடிய "தந்திரம்" மிக உயர்ந்தமான படம்.

இவ்வகைய உயர்வாக எடுக்கப்பட்டிருக்கும் இத்தப் படத்தை இந்திய சர்க்கார் வெளிக் கொண்டு காண்ப்பதற்குத் தேவதெருத்திருக்கிறார்கள். உண்மையிலே இத்தியப் பட உட்குக்கும், இத்தியப் பேசும் குலத்தக்குப் பெருமையை அளிக்கும் படம்; பாரதத்தின் மகோன்னதமான பண்பாட்டையும், கௌரவத்தையும், புனிதத் தன்மையையும் உயர்த்தக்கூடிய படம் என்பதில் ஐயமில்லை.



போலி ஐயின்றி



தம் பாரத நாட்டின் தனித்தனைய உயர்ந்த சான்றுப்படத்தில் இருக்கும் உட்கொண்டான் போன்றி வணங்கும் உத்திரைக் காத்திரை மகோன்னி மொதி முன்னிலையில் ஸ்ரீ கோத்த மும் உயர் குப்பு அவர்கள் தாய் இயற்றிய காத்திரைகள் உணர்வையப் பார்த்து உயர்ந்த தமிழன்பர்களின் பூர்வீகங்களின் 1947 உட்கொண்டான் பாரத நாட்டின் உயர்ந்த காத்திரைகளாகச் சொல்லு மென்று புனிதம் பேற்றை அனுத்தார்.

அமிதமாக புதை குடிப்போர்களை



புகை பிடிப்பதால் ஏற்
படும் துர்நாற்றம், பற்
களில் ஏற்படும்விஷம்
பற்களில் அடையும்
புகைக் கறை.

இவைகளை பிளாகா பற்பலையை
தினம் இரு முறை உபயோகித்து
விரட்டுங்கள்.

சான்றிய முகத்தில் தயாரித்த பிளாகா பல்
படை பலதரப்பட்ட கைத்திய சோதனைகள்
மூலம் புகை குடிப்பதில் ஏற்படும் காய்தற்
தம், பல்விஷம் பற்களில் ஏற்படும் புகைக்
கறை இவைகளை தீக்குவதில் மேன்மைபா
வது என்பது தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது.
தேர்தலியான வாகளை பொருத்திய பிளாகா
பல்பலையை உபயோகிப்புகள்.

பிளாகா (பொல்)

சத்தியவாசத்த "ஸ்காப்போரிஸிஜேவியட்"
என்னும் பொருள் கொண்டது.

பிளாகா கரீன்

இயற்கையின் ஆசிரிய தூக்கத்த
தாவினியான சத்தி சேய்த கரீன்
சோபிதனும் கொண்டது.

பெரியோர் விசை
விக்கப்படுகிறதில்
இருவருமே பால் &
மணிக் கு பிளாகா
தரிப்பதே சட்டபடி
யும் பிரதி ஜாதித
வாகை & மணிக் கு
பிளாகா தீத வாகை
வைவும் சேர்த்துள்ள.



"ஸீ பா" வின் விசை
குளம் பொருத்திய
ஒரு பற்பலை.

திருவிருத்தப் பாடல்கள் கங்கையாள், கோலாம்பா - 10: 4ம், தாமோதரார் கங்கையாள், அப்பா பிச்சுங்கன், செங்கை - 1 : 4 செங்கையாள் பத்தித் தாண்டாந்தை.



Lost Certificates

நல்ல குழந்தை!

ஸோமன்



“அவமாரில் மேல் தட்டியபித்தரிடப் பிழை மூலுக்கு வைத்திருக்கிறேன். நான் ஆபீஸிலிருந்து வந்ததும் இரண்டு மூலுக்கு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். பிறகு டப்பிவை ஜாக்கிரதையாக மூடி வைப்புகள்!”

“உம், சரி.”

“பனியங்கள் எல்லாவற்றையும் வெளியே எடுத்துப் போட்டு வினாக்கள் விடாதிர்கள். நாலு பனியங்களை எடுத்து டிராஸ் பிரேயில் எடுத்தபடியில் வைத்திருக்கிறேன்.”

“உம், சரி.”

“தலைவரின் உறைகள் எல்லாவற்றையும் வெளியில் எடுத்து வினாக்கள் விடாதிர்கள்.”

“உம், சரி.”

“காலியில் எழுத்தையும் படுக்கையை கிடைவாசல் கருட்டி வைத்து விட்டுப் படுக்கையில் போங்க.”

“உம், சரி.”

“விடியற்கால பால்காரன் வந்த உப்பிட்டாமி தூங்கி வந்திருக்கிற சாயியாடாமல், கிணவாக எழுந்து பால வங்கி ஜாக்கிரதையாக மூடி வைப்புகள். பாலுக் கால்சும் போது பக்கத்திலேயே இருங்கள். என்னத்தையாவது கதை, கட்டுரை என்று மனசில் கிளைத்துக் கொண்டு கப்பலையில் மிதக்க ஆரம்பித்து விடாதிர்கள் உங்களுக்குத்தான் காப்பி தயார் செய்யத் தெரியுமோ! கதை மட்டும் விட்டாலேயே சாப்பிட்டு விடுங்கள். என்ன, நான் சொல்வது விளங்குமோ?”

“உம், சரி.”

“நான் ஊருக்குப் போன பிறகு உங்கள் இஷ்டம் போல் இரவில் நேரம் கழித்து விட்டுக் கொள்ளுங்கள்!”

“உம், சரி.”

“என்ன இது! எதைச் சொல்லுமாம் ‘சரி, சரி’ என்று தலையை ஆட்டுகிறீர்கள்!”

“என்ன இதிரோ, இப்படிச் சொல்லு இருவர்? இதுவகையில் என்னதும் போட்டுக் கொண்டு வந்த உத்தரவுகளை என்னுடைய மறுத்துப் போ முடியுமா! எல்லாவற்றையும் ஆமோதிக்க வேண்டியவருமே!”

“இந்தக் குறையும் போகத்தானே வேண்டாம் எங்கிறோம்! உங்கள் கண்களுக்குத்தானே நான் சொல்லுகிறேன்!”

“நான் மறுத்துப் போகவில்லையே, இதிரோ! சரியென்று தானே சொன்னேன்!”

“இப்பொழுது எல்லாம் உங்களுக்குக் கேலியாகத்தான் இருக்கும். நான் ஊருக்குப் போய்விட்டால் அப்பொழுது தெரியும். நான் ஒருத்தி மட்டும் இங்கே இல்லாவிட்டால் விடு விடாக இருக்காது.”

“அதெல்லாம் இல்லை. உங்களுக்கு மூன்றாம் நான் ஆபீசுக்குப் போக வில்லையா! என்னுடைய துணிமணிகளை ஜாக்கிரதையாக வைத்துக் கொள்ள வில்லையா! உங்களுதான் என்னைச் சொல்கிறீர்கள்?”

“ஆஹ, நான் வருவதற்கு முன் உங்கள் உடைகள் துணிமணிகளை ஜாக்கிரதையாகத் தான் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்! சமயத்துக்குக் கடைக்காது, அங்கனவதான். கல்யாணமாக நான் இங்கு வந்ததும் உங்கள்

அந்த கம்பளையும் வந்தது. அந்த ஆய்வுக்கு விடி எழுதிப் போட்டு விட்டு இத்திரா ஊருக்குப் போவதற்கு வேண்டிய சாமான்களை பெங்களம் பிசையும் அக்கறை வாகத் தயார் செய்துவானேன்.

என் னாத்தனன் முத்துக்கிருஷ்ணன் வந்த ஒரு வாரத்துக்குள் எனக்கும் இத்திராவும் கடந்த வாதப் பிரதி வாதங்களையும் மேற்படி வாதப் பிரதிவாதங்களுக்கு இடையே என் எடுத்த விசய ரூபங்களையும் கவனித்துக் கொண்டுதான் இருந்தான். ஆனால் என்னிடம் அது சம்பந்தமாக ஒன்றும் பேசவில்லை. இப்பொழுது அவனும் இத்திராவும் உன்னை ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் பேச்சுக்கிடையில் என் பெயரும் அடிப்படையே கொஞ்சம் கவனிக்கலானேன்.

"அக்கா, அத்தம்பேருக்கு என்ன, எடுத்த தந்தெல்லாம் இப்படிச் சொயம் வருமெது? நீ என்ன சொன்னதும் எரிந்து விழுவிடுமே! நீ ஊருக்குப் போய் போடுவது என்று கூட அவருக்கு மனம் இளகவில்லையே!" என்றான் முத்துக்கிருஷ்ணன்.

இதற்கு இத்திரா என்ன பதில் சொல்வது போடுவது என்று அறிந்த கொள்ளுவதில் என் மனம் ரொம்பவும் ஆவல் கொண்டது.

"இல்லை, முத்துக்கிருஷ்ணா! அவர் எப் பொழுதும் இப்படித்தான். எடுத்ததற் கேல் லாம் முன்கொயம் வந்து விடும். கோயம் தவிர்த்த பிரதூ வான் என்னத்ததச் சொன்னதும் கேட்பார். என் ஊருக்குப் போடுவது வறையின் என்னிடம் கடு கடு, சீடு சீடு வென்று இருப்பார். ஆனால் என் ஊருக்குப் போய் விட்டேனானும் அவரால் அத்துப் பிரிவைத் தாங்க முடியாது. அவர் ஒரு குழந்தையாதிரி. நெரீயுமே! அவருக்குத் தனக்காக ஒன்றுமே நெரீயாது!"

யேறு சமஸ்திதில் இந்த மாதிரி சொல்லக் கேட்டிருந்தால் என் புறகாங்கிதமடைத்து, சினிமாவில் வரும் கதாசாஸகன் மாதிரி அவனை அப்படியே தூக்கிக் கொண்டு ஹால் முழுதும் சுற்றி வந்திருப்பேன். ஆனால் என் அப் பொழுது இத்திராவைப் பாராட்டத் தயாரா

வில்லை. எனக்கு அவனிடம் கோபத்தாக வந்தது. எனக்கு ஒன்றுமே நெரீயாதாமே! ஆனால் என் கைத்தனவ முத்துக் கிருஷ்ணனுக்கு எதிரில் போய் எடுக்கப்பட்டதை அவ னிடம் காட்டி காசுக்கிருஷ்ணனாக நடந்து கொள்ள விரும்பவில்லை. மேலும் பேச்சு அவர்களுக்குள் கடந்திருக்கிறது.

மாலைப் ஒரு டாக்கி காண்டு வந்து சாமான்களை வெல்லும் ஏற்றி. முத்துக் கிருஷ்ணனையும் இத்திராவையும் ஏற்றிக் கொண்டு சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனுக்குப் புறப் பட்டேன். கீவெரி எக்ஸ்பிரஸ் மூங்குவது வகுப்பில் சொசைரியமாக இடம் பிடித்த அவர்க்கு இருவரையும் அமரச் செய்தேன்.

வண்டி புறப்படும் சேரம் வந்தது. முதல் மணி அடித்தது.

"இத்திராவைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். ஹோட்டல் சாப்பாடு உடம்புக்கு ஒத்தக் கொன்னாது. ஒரு மாசத் துக் கெல்லாம் பெரிய விடி ஒன்று எடுத்துக் கொண்டு அங்கே வந்து விடுங்கள். அப்பா உங்களைப் பார்த்து வேண்டும் என்று சொம்ப ஆசாப்படுகிறார். வெகிங் போகும் போது தரையைப் பூட்டிக் கொண்டு போங்கள், என்ன?" என்றான் இத்திரா.

"உம், சரி!" என்றேன் நான். வேறு என்னத்ததச் சொல்வது?

"என்னிடம் உங்களுக்குச் சொயமா? கீங்கன் மறந்து விடப் போடுதிங்களே என்று அடிக்கடி என் சொல்லிக் கொண்டு விடுப்பேன் என்னத்தயாவது. சொபித்துக் கொன்னாதிர்கள். ஷேதாக எழுதுங்கள். என்ன?" என்றான் இத்திரா.

"உம், சரி!" என்றேன் நான்.

இதற்குள் காட்டு பந்தா விளக்கைக் காண் பித்தார். இரண்டாயது மணியும் அடித்தது. என் வண்டியை விட்டு இறங்கி இத்திரா னின் முகத்தைப் பார்த்தேன். அவன் முகம் என்ன அப்படியிச் செங்கித்துத்தா! கண்கள் குரையடிவாகக் கவனி விருந்தன.

"இத்திரா, இப்பொழுது உன் உடம்பு இருக்கும் நிலைக்கு என் கண்க்க் கூடாது. நீ சிம்மிலாகப் போய்வா! என் அவனிடம்

3 வாசனைக் கலாரத்னங்கள்

கம் கம் ஜவாஜ் * கம்பால்
* கமகர் அன்பத்திகள்.

டி.எஸ்.சுகந்தாலயா,
வாசனைதிரவிய வியாபாரிகள், பெங்களூர்-2

யிடி எடுத்துக் கொண்டு வருகிறேன்!" என்ற
மேல், இதற்குள் வண்டி உடனேயே நுழை
விட்டு வர ஆரம்பித்தது.

“கடந்தபட்ட பார்த்தம் போக்குப்பம்.
கந்தா எழுதப்பட்ட, கிட்டி நாக்கிதா
வாழ் பார்த்தம் போக்குப்பம்! ராஜி
பத்திரம் வந்திருக்கிற!” என்று இப்போ.

என் கண்டிப்பான போக்கு கொண்டே, "உம், சரி" என்பதை, பிறகு கண்டிப்பான வகையில் மீளப்பார்த்ததிலேயே இந்த பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

[illegible]

இந்த உடல் இரண்டு மாசுகளில் கிட்டது, இந்திர ஊருக்குப் போய். அங்கு ஊருக்குப் போய் இருபது நாட்களுக்குக் கொன்றால் அங்குக்குப் பிரேசுவாசம் கிட்டது. அங்கு குழந்தை. என் பதிலுக்கு என் கிடி கருத்துக் கொண்டு ஊருக்குப் போனான். குழந்தை கையையும் இந்திராவையும் பார்த்தான். அங்கு அந்த அபர சம்பா சாசுத்தின் அவனோடு உல்லாசமாகப் பேசிப் போகுது போக வரவி னோடாது. என் கைத்துவி னாக்கம் கிரீடா, பிரேசா இருவரும் குதம்புக் காரப் போனார்கள். பன்னிக்கூடத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு எதிரில் சாதாரணமாக எதைப் பேசினாலும் மேல் செல்ல அப்பித்தது விடுவார்கள்.

அந்த இத்திராயோடு பெரிதான கோள்
 மிகுந்தவிட்டு யோனியே புறப்பட்டுடல்.

“அதில் பெருந்த அக்காமிடம் ஓரே பாயம். அக்காள் சொன்ன சொல்லுக்கு மறு சொல் வேண்டாம், அக்காவந்தர்தான் உம். உம், ஓ! எந்த திணைய மாடக் கிறோம்!” என்று பிரேம அக்காப்பந்தி பெருந்த அக்கா சொன்னாள்.

அவர் சொன்னது சரிதான். இந்திர விடப் பேசுவதற்குச் சேடத்தே இது அவசரத்தினால் அவர் அழகம் போகாமலிருக்கிறபொழுது சொல்லத் தவறவில்லை.

“எட்டை ஐந்திரதையாள் பார்த்து
கொண்டாள், எங்கே போனாள் என்பதை
கிணியாள் பூக்கொண்டு போகக்.
இரத்தின சீதையர் எட்டைக்குத் திருப்பி
எடுக்க, எட்டை வேண்டிப் பெருங்குதிரை
போது வலித்துக் கொண்டாள்.....”

என் இதயத்தைக் கவனிப்பதில்
கொடுக்கிறேன்? என் விடயமே இப்படி. யென்
தான் அவர் பேசி விடுவதாய் கிதயைக் கவ
னிடும் ஒரு என்னை. பிறந்திருப்போம்.
மாமனார் விடயம் இருந்து கொண்டு என்
துறையாக வந்தது கொடுக்கிறேன்?

(தீவிரவாதம் எதிர்ப்பு) சிறைக்கு
மட்டும். இதுபோன்ற சிறைக்கு

கடிதம் வந்தது. அந்த மூலம் தன் தாய்
குடல் புறப்பட்டிருந்ததாக.

இந்தராயம் தவம் தாயாருக்கு வந்ததற்கும், கைமீழ்ந்த மெய்தை என் இல்லம் என் பன்னியின் வரலால் புத்தொளி பெற்றது.

விட்டுக்கு வந்த சற்று நேரத்துக்கென்றால்
திரு. "குறுக்கதற்குப் பதில் பரத்
தெய்வம்! பக்காதிடம் சொல்லி விடு
திரு. "சுந்தரம்"

"அடடா! சொன்னாங்கியோ! நேரம் ஆகிவிட்டதே! இனிமேல் பாதுக்கு என்ன செய்வது?" என்று தவித்தேன்.

“காணிகைப் பாககாரிகை வந்தாரேனா. இக்கையோ? அணிடம் இரண்டு ஆழாக்கும் பாக அநிசெபுதலாக இந்து சமயக்காவத்தி விஞ்ஞே வேண்டும் என்று சொல்லி விட்டார் லெனா.” என்று அடுத்த வேள. ஞானமட இவ்விர சங்கியை வினாசம்.

and Edward George.

“கோவிலும் என் மேல் கோயில் உன்
 ஐக்குப் பிரமாதமாக வந்த விடும். ஐக்கா
 என் உக்காளுக்கு வந்தும் எழுதினேன்,
 கோவிலுக்கோடும்பொது ‘உயி, உயி’ என்று
 தலைய ஆட்டுகின்றேன், அதே மாதிரி என்
 வந்ததற்கும் ‘ஆஹ, ஆய்மயே’ என்று
 துடிக்கையாக எழுதினேன். ஏதாவது
 கோவிலும், ‘கோவிலுக்கு இரண்டு ரூபாய்தான்
 வந்திருக்கிறதே? கோவிலுக்குப் பொய்யாக
 தாக்குதலாக வந்ததே? என்று குன்
 டும் தெரியாத என்று கிணத்தின் மேல்
 விழுந்தேன்!’ என்று விவரமாக எடுத்துக்
 காட்டியிருக்கிறார்...”

இந்தோ, வந்ததும் வராததுமாக என் னால் சண்டைக்கு வந்து விட்டாபோ? என குழந்தை தான். ஒப்பில் சொல்வோம். இப்போதுதான் புகழ் பாலுக்கு என்னை போய்விட்டான் என்று கேட்டுக் கொள்வோம்.

[illegible]

பே அலங்காரம்

புராதனக் கலத்திறம்
இப்போதும்



புராதனக் கலத்தில்
அற்புதமாக உதயரவி காகப்
பாம்பை ஓங்கிய அலங்காரம்
கொண்டு இப்போதும் தெய்வம்
உருவாக்கப்பட்ட இந்த விளக்கம்
கூடு அரும்பு புராதன கலம் ஆக
பெருந்திருநகரில், கிருஷ்ண
பிரம்ம சிதம்பரம் திருத்த
மொழி அலங்காரம் கொண்டு
வந்ததால் ஓர் விஷயம் உட்பட்ட
பது, கிருஷ்ணன் அந்த மாத்
மிக கிழவிய் படுத்து உதயரவி
மொழி அம்மை அகருவது

ருகத்தில் விளக்கம் உதயரவி
அப்போதும் அருள் காட்டி
கொண்டிருந்த ஓர் காகப்பாம்பு
இக்கலையை அறிந்து, தனது
கடல் பட்டினம் விட்டுத்
கொண்டு மாத்மிகுந்து விழுந்த
விஷம் கிருஷ்ணரின்மேல் பாம்பின்
பாதுகாத்தது. இந்த விளக்கம்
காகப்பாம்பால் கொண்டு விதிக்கப்
பட்ட பட்டினம், அந்தக்
அலங்காரம் அந்த நிலம்
கலியை உடைய பிரதிபலித்த உதய
கிறது.

இப்போதும் புராதன நிலங்களை இவ்வகை அலங்காரம், பின்பு
கருவியைப் பின்பு அலங்காரம் அலங்காரம் அலங்காரம் அலங்காரம்
கருவியைப் பின்பு அலங்காரம் அலங்காரம் அலங்காரம் அலங்காரம்
கருவியைப் பின்பு அலங்காரம் அலங்காரம் அலங்காரம் அலங்காரம்



தமிழ்நாடு—கலியை அலங்காரம் அலங்காரம் அலங்காரம் அலங்காரம்

25. 70 (A)

லிப்டன்

உ கெர்ல்
டஸ்ட்
உ



சிறந்த ஸ்டிராங் உ
தருகிறது.



பு. எஸ். இ. சீ. கோ.

சூழ்ப்புகாணப்

[illegible]



லாம், 'ஆனால்' போட்டு அவரைத் திருப்பிப் படுத்துவது தானே அவருடைய வேலை? அதுதான் அவருக்கு வலம் வங்கக் கூடியது? அப்படி வித்கும் போழுது அவருக்கு என்ன ஆடுபாண இரக்க முடியும்?

இந்த உலகத்தில் காரியங்கள் என்ன வேண்டுமென்றால் உயிதான் இருக்கவேண்டும். அந்த அறையில் நம் குழந்தைகளுடன் மிகுந்த சிரும் மெய்ப்புமாகச் செல்வாக்குடன் ஆளத்தக்க வாய்க்கை வாழ்த்து மாதவப் பிரஸாதம் மனவியாக மனையாட்டு எடுத்தவன் அவன். மரித்தபின் அவருடைய மூன்று அடிப் படத்துக்குக் கூட அந்த அறையில் இடம் இடுகிறவன்தான், அப்பப்பா! சித்திக்கக் கூட அவ்வாறு இடம் பாரும் மனம் மறுக்கிறது!

கல்யாணம் என்னும் சொல்லுக்கு உன்ன சத்தியம் அளித்தி. கல்யாணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் இரு தலத்தில் இடம் பெற்று விட்டால் மெய்யாகவும் அக்ஷர குமாரனாக ஆகிவிடுகிறான்! மெய்யானவன் எதிரே இப்படி வெள்ளம் மாதவப் பிரஸாதம் பற்றிக் கேட்கலாம் வேண்டும்! அவர்தான் மெய்யாக அவ்வியா! காக்கு குழந்தைகளுக்குத் தகப்பனாகவே விட்ட போழுதிலும், அவருக்கு வயது ஒத்தும் அவ்வளவு அதிகமாகிவிடவில்லை அவ்வளவு! அவர் தம்மை இருபது-- இருபத்தைந்த வயதே ஆன கட்டிளவ் காரியாகக் குதலாகார்.

அவருடைய உடையின் ஒரு புதுமை உண்டாகிற்று. அதுவ்காத தும்பளாக வேறுத்து வந்த ஆடைகளை அணிவவாகார். சற்றுக் காலமெல்லாம் அவர் அந்த ஆடையைக் கிடைத்துப் பூத்தாடை உடுத்திக்கொள்ளத் தலைப் பட்டார். குழந்தைப் பருவத்திலேயே அவருக்குக் குதிரை வளர் என்னுமி கொண்டு ஆனா, ஆனால் சில வருஷங்களாக அதை விட்டு அவர் வண்டியில்தான் பிரயாணம் செய்து வந்தார். அதைத் தவறும் ஒரு காரணம் விருக்கவரம். பாலா காலத்திலேயே எழியே, அவருக்கு 'என்ன வண்டி வளர் வேண்டிக் கிடக்கிறது?' என்ற எண்ணம் எழுந்தது. வண்டியைக் கண்டால் அவருக்கு வெறுப்புத் தட்டியது. பழையபடியே குதிரை வளர் சேர்ப்ப வேண்டும் என்ற ஆகை அவரை அடிக்கடி உத்தித் தன்னத் தொடல்வெறு.

"தொலையா! குதிரை தயாராக விருக்கிறது!" என்று அவரிடம் வந்து கொள்ளுக் குதிரைக் காசாரி."

"சரி!" என்று சொல்லி விட்டு மாதவப் பிரஸாத் கீழே இறங்கி வந்து குதிரையை ஒரு முறை ஏற இறங்கப் பார்த்தார்.

குதிரை வள கம்பீரமாக கிரித்த கழுத்துடன் கின்று கொண்டிருந்தது. எல்லா வளர்க்கும் கண்டதும் தன் மனமீச்சிலைத் தெரிவித்தக் கொள்ளும் தோரணியில் அது ஒரு முறை பவளாகக் கிடைத்தது.

15. ஆனா தயாரும் விழிகள்

சிரிப்பதா? படம் சிரிப்பதா? அதையும் மனவியின் படம் தம்மைப் பார்த்துச் சிரிப்பதா? மாதவப் பிரஸாத் மிகுண்டு மறுபடியும் படத்தைப் பார்த்தார். எல்லாம் வியை பிரமை என்று தம் மனத்தைச் சமாதானப் படுத்திக் கொள்ள முயன்றார். கிடைக்குத் விட்டு விட்டது போல் சிந்துவிட்ட அவருடைய சித்திரை கட்டத்தாக வம்பவங்களை கிடைத்துப் பார்த்துத் தொடல்வெறு: மனவியையும் மனவிக் குத் தாம் அத்தக் காலத்தில் அளித்த வர்க்குறுதிலையும் கத்தி விரியவா ஆரப்பித்த விட்டது.

அவருடைய கண்கள் அவரை யும் அறிவாமல் அடிக்கடி அத்தப் படத்தைப் பார்த்து வாயின. அத்தப் படம் அவர்கே மார்புப் பட்டிருந்தது. அவருக்குத் தம்முடைய சித்திரைக்கும் வோகைக்கும் இடையூறு இருப்பதாகத் தோன்றியது. கல்யாணத்தைப் பற்றி யோசித்துக் கொண்டு அத்தப் படத்தையும் பார்த்தும் போழுது அவரை வெட்கம் பிடுங்கித் தின்றது. அவமானம் தன் குணியச் செய்தது. வேதனை கொத்தபுண்ணியக் கொண்டு வது போல் உன்னத்தை வாட்டி வருத்தியது.

எனவே, 'அத்தப் படத்தை வெளியே உன்ன பெரிய ஹாயில் வைத்து விட்டால் என்ன தவறு?' என்று எண்ணமிட்டார். சேத்தியும் அதற்கும் கிறந்த இவ்வளவு பெரிய படம் அங்கே விருத்தால் தான் எடுப்பாக என்னுமிருக்கும்!' என்று அவருடைய ஆகை மனம் அவருக்கு ஒத்துப் படியது. தாம் கையாண்டவாகச் சித்திரை சேய்வ, தம் கலகத்தையத் கிறந்தவற்றிக் கொண்டு அதுதான் சரியான வழி?

மாதவப் பிரஸாத் படத்தை ஹாயில் மாட்டுவது பற்றி வேலைக்காரி வக்கிரியிடம் ஆனா சினை கேட்டார். அவர் சொல்வதற் கேல்

“குதிரா கோஞ்சம்
எதத்துவிட்டது போலிருக்
கிறதே!” என்று கேட்டார்
மாதவன் பிரஸாத்.

“எசமான், இதற்கு ஏதா
வது வேலை கொடுத்தால்
தானே? சிறிது சம்பளம்
குழிகதகம் உட்கொடுக்கீ
ர்கள். என் சே சம்பளம்
தன்னி! காட்டக் கொண்டு
போகிறேன். இவ்வா விட்
டாக் மனஸில் புரளவிடக்
கொண்டு போகிறேன்.
குதிரா கட்டியே இருநீ
தால் இப்படித்தான் மெய்
விடுமீ!” என்று சொல்லி.

“உண்மையாக. இதைத் தீரம் என்
கொடுத்த கையக் ஒட்டிக் கொடுத்தால் வேண்
டும். இன்று முதல் இதன் மெய் ஏறி வானே
கொஞ்ச தூரம் உவரவப்போய் வருகிறேன்.”

இதைச் சொல்லி முடிப்பதற்குள்ளாவே,
மாதவன் பிரஸாத் கோவத்தின் மீதிப்புடி மீது
காலை வைத்துக் குதிரா மீது ஐம்பெய்த
ஏறி உட்காரித்து விட்டார்.

அதிலே என்ன உலர்ந்த ஐதிக் குதிரா.
மாதவன் பிரஸாத் ஏறி உட்காரித்ததும் பெரு
மீதத்துடன் ஊ வாகவமமாக் கழுத்தைச்
செய்துடன் கொண்டு, நோக்கரை வடை
போட்டுக் கொண்டு ஓடத் தொடங்கியது.

“எதுமான்! வேறு காட்டங்களுக்குப் பீதது
வென்றேயே வந்திருக்கிறது, குதிரா! கொஞ்சம்
தூக்கிரைதவையே போக்கை, நொய்ப் தூரம்
போக வேண்டாம்!” என்று எச்சரிக்கை
செய்தான் குதிராக் காரைசி.

“என்னம் என்னக்குத் தெரியும்!” என்று
வேறு அவட்டியமையே பதில் சொல்லி விட்டு
மாதவன் பிரஸாத் முன்னேறினார்.

இவ்வாறே மாதவன் பிரஸாத் எத்தனையோ
குதிராக்களைத் தம் இஷ்டப்படி ஆட்டி
ஆட்டி விடுகிறார். எந்தக் குதிரையும்
அவர் டெண்டுக்கு அடக்காமல் போனதில்லை;
கொண்டது கேட்டாயம் இருந்ததில்லை.
அன்று குதிராவின்மீது ஏறி உட்காரித்ததும்
அவருக்குப் பழையபடி அதே உதாரணம்
தங்கியேறி விட்டது. அவருக்குக் காரைசி
யின் ஆலோசனையோ எச்சரிக்கையோ அவர்
வரையாதது எந்தேமே விட்டது. அவர் குதிரா
யின் குணத்தை வகிவு அறிந்திருந்தார். என்ன
ஐதிக் குதிராக்களைப் பற்றி அவருக்கு வகிவு
தேரியும். குறைந்த படியும் குதிராக்
காரைசிவக் காட்டியதும், அவருக்குக் குதிரா
க்களைப் பற்றிய அறிவும் அதுபயனாரம். அதிலே
என்பதை யாருமே ஆட்சேபிக்க முடியாது.

சாமலாவின் விட்டு வந்தியாவைப் போன
மாதவன் பிரஸாத் குக்கு விட்டெடுத்து மனத்
தில் ஒரு வேலையை தொடர்ந்தது. “இன்று
எவ்வளவு எதிர்பார்க்க வேண்டாம்” என்று



சாமலாவின் சொல்லி
விட்டுப் போனும் என்னா?
என்ற எண்ணத்தால் அது.
அந்த எண்ணம் எழுந்த
அடுத்த கணமே அவர்
குதிரையை சாமலாவின்
விட்டுப் பக்கம் திரும்பினார்.
மாதவன் பிரஸாதின்மீடம்
இருந்த ஆன்-தெக்களுக்கு
ஒரு குறை விடும். மாரா
வது ஒருவரைக் கூப்பிட்டு
அவர் இந்த வேலையை ஓய்
படைத்திருக்கலாம். ஆனால்
ஆகை அனுப்பாமல் அவரே
போக ஆணைப் பட்டதத்
குக் காரணம் என்னவோ?

அது அவருக்குத்தான் தெரியும்.

சாமலாவின் விட்டுக்கு எதிரே வந்ததும்
அவர் ஆவல் தவறும் என்னக்குடன் விட்டு
ஐக்கைப் பார்த்தார். குதிராவின் குணப்புச்
செய்ததைக் கேட்ட மனோமார ஆவலுடன்
ஐக்கை வந்தியா வென்றேயே எட்டும் பார்த்த
தான். குதிரா மீது உட்காரித்திருந்த
மாதவன் பிரஸாத் குக்குத் தமது ஐக்கையே
சாப்பகம் மடைத்து விட்டதானே நோக்கி
வது. அவர் என்னிதத் தன்னிதது கருவம்
வெத்திப் பெற்றது. இருதயத்திலே விழுந்த
ஐக்கை வந்தியா மனமிட்டுக் கிளவிட்டு.
மேல்கு மனாரைக் கையாடப் பழந்தே விட்
டது போன்ற பெருமீதம் உண்டாக்கிற்று.
உக்கத்திலே வந்திறுத்த உவமை முதல்
திலே போக்கி வந்தித்தது.

மாதவன் பிரஸாத் விட்டெடுத்து விட்டது
விதற்பாட உட்காரித்தார். எடுத்தா வல
வந்த தாண்டிக் கொண்டிருக்கும் மாதவன்
பிரஸாதின்மீடம் விட்டெடுத்துக் காலைக்குக் குரீய
செய்க்கைக் கண்ட மனோமாரவுக்குச்
செய்ய வந்தது. அவன் அதை வேறு பாடு
பட்டு அடக்கிக் கொள்ள முயங்குன்.
ஆவிலும் அதைச் செய்ய உதடுகளில் இவ்வ
சாக்க கோடிட்டுப் பணிவிட்ட பிந்தால்
மகந்தித்தது. அவர் உட்கார தன் தங்கை
உக்குக்குக் இழுத்தக் கொண்டான். மனோ
மாவின் இடது சேய்க்கடைகள் மாதவன்
பிரஸாதின் கண்ணிமடாமம் இடும்.

இடது மாதவரன் இவன்பாசனதா? அவரிடம்
தன் மதிப்பையும் மரியாதையையும் தெரிவித்
துக் கொள்வதா? அவ்வது அவருக்கு
என்பதையும் அனுப்புவதா?

மனோமார வாய் திறந்து ஒன்றும் சொல்
வதே வகையிதே மாதவன் பிரஸாத் என்ன
வேண்டுமாலுமும் என்னிதக் கொள்ளலாம்;
தெய்வச் செய்து கொள்ளலாம் அல்லவா?

மாதவன் பிரஸாத் குதிராவின் மீது உட்
காரித்த எண்ணிதே சாமலாவுக்குக் குரல்
கொடுத்தார்.

மனோமார மறுபடியும் ஐக்கை வந்தியாத்
தன் தங்கைய வேறு வாகவமமாக் கட்டி,
“அவர் விட்டும் இக்கையே!” என்று.

இத்தனை கருக்கமான பதில் மாதவப் பிரஸாதுக்குத் திருப்பி அளித்த விவரம். ஆதலால் அதிகமாக விவரித்ததன் விட்டது. எனவே, "அவர் எப்பொழுது திரும்புவார்?" என்று மறுபடியும் கேட்டார்.

"தெரியாது!" என்ற பதில் இன்னும் கருக்கமாக மனோரமாவோ விடமிருந்த வந்தது.

மாதவப் பிரஸாத் பேச்சை வளர்த்த விரும்பினார். ஆனால் மனோரமாவோ சத்தினால் கருக்கமாகப் பதில் சொல்லித் கொண்டிருந்தான். அதைப் பதிலாகக் கூட அவருக்கு இனியாவாகத் தான் இருந்தது. அதோடு அவருடைய அழகிய உருவத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய போன்றது சத்திப் பம் வேறு அல்லவா விட்டிக் கொண்டிருந்தது! அம்மாதிரி அரிய சத்திப்பத்தான கருவ விடாமல் இருக்க வேண்டி, அவர் பேச்சை வளர்த்த விரும்பியதில் என்ன விவரம்?

"மகன் இருக்கிறாரா?" என்று அவர் மனோரமாவைக் கேட்டார்.

குதிரையின் மேல் உட்கார்ந்த வண்ணமே இந்தக் கேள்விகளை எக் கேட்க வேண்டும்? கொஞ்சம் இறங்கி வந்து கேட்டால் என்ன சொல்லக் குறைச்சலாம்? இறங்கி உன்னே வந்தால் தானாக எல்லா விஷயமும் தெரிவித்து எப்பொழுதும் விட்டுக்கு வருகிறார்!

இந்த மட்டும் வராமல் இப்படி வேலையி லிருந்தே பேசுவார்களா? இவருக்குக் குதிரை சவாரி செய்வதே தெரியும் என்பதை எக் கொஞ்சமும் காட்டிக் கொள்ளலாம்?

இம்மாதிரி எத்தனையோ கேள்விகள் மனோரமாவின் இருதயத்தின் இடம் பெற்றன. இருந்தாலும் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் சொல்லாமல் இருந்து விட முடியுமா? ஏதாவது பதில் சொல்லித் தானே ஆகவேண்டும்? எனவே, அவன், "அம்மா உன்னே கைக்காரியமாக இருக்கிறேன். கூப்பிட்டாடுமா?" என்று கேட்டான்.

தாயாதாக் கூப்பிட்டு விட்டால், தான் பதில் சொல்லும் தொண்டியி லிருந்து தப்பலாம் என்பது மனோரமாவின் அத்தாட்சி அபிப்பிராயம்.

"வேண்டாம், வேண்டாம்! கூப்பிட வேண்டாம். ஏனோ கூட விட்டுக்குக் வருவேன். ஆனால் குதிரையின் மேல் இருக்கிறேன். அதனால் தான் வரவில்லை" என்று மாதவப் பிரஸாத்.

அப்பப்பா! எத்தனை என்ன கணவாடக் கூடிய வார்த்தைகள்! குதிரையின் மேல் சவாரி செய்கிறவன் இறங்கி விட்டுக்கே வருவ தில்லை என்பது போல் அவ்வளவு பேசுகிறார்! மனோரமாவிற்கு அவரைப் பரிசீலித்து மட்டும் தட்டி

ஆம் என்று எடுத்துக்கொண்டிருந்தார். இத்தா லும் அவன் பேசும் அவ்வளவு? அவன் அப்படி என்னிதையும் பேசக்கூடாது இயல்பான காரணம் அவன் அப்படிச் செய்ய விடவில்லை.

குதிரையின் மேல் உட்கார்ந்த இடத்திலேயே சித்திரம் கொண்டுக்கே முடியவில்லை. அவருடைய பேச்சில் அதற்கு ஏதாவது கவரத்தன் மும் தட்டினால்தானே! அது அக்கிரமத்திற்குப் பட அங்கப்படுத்த வண்ணம் சித்திரம் கொண்டுக்கே. ஆனால் மாதவப் பிரஸாதுக்கோ குதிரை அப்படியே அணவாமல் சித்திரம் கொண்டுக்கே வேண்டும், தாம் மனோரமாவைப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்று தொடர்ந்தது. ஆனால் குதிரை சித்திரம் தானே! அது குறைந்தபட்சம் தட்டிக் கொண்டு முன்னேறுவதிலேயே குதிரை யிருந்தது. மனோரமாவும் உன்னே போகத் துடிக்கத் துடித்துக் கொண்டு சித்திரம். குதிரை மாதவப் பிரஸாதின் ஆதாரக் காரணமாக மதிப்புக் கொடுக்காமல் பத்தடி முன்னேறி விட்டது.

அப்படி முன்னேறித் குதிரை கொஞ்ச தூரம் சென்ற பின்னால், தாம் வந்த விஷயத்தைக் கொண்டு விடுவதே என்ற சித்திரம் மாதவப் பிரஸாதுக்கு வந்தது. தாம் வரவிட்டால், தமக்காக தாமதமாக வந்த





அம்மா - என் டா, பெய்வடைக்
பேசும் பேசுது குழந்தை பேசக் கூடாது
என்று உனக்கு எத்தனை தடவை சொல்லி
யிருக்கிறேன்! அவர்கள் பேசி நுகிற
வகையில் எடுத்துச் சொன்னார்கள்....

பேன் :-...அவர்களுடன் பேசி நுகரக்
கிறேன் இங்கேயே, அம்மா!

திருக்க வேண்டாம் என்ற விஷயத்தைச்
சொல்ல அவ்வாறு அவர் அங்கனவு தூய்
வாடுகிறார்! மூன்றேறாவதில் குழியா
யிருந்த குழிதையை, தாம் சொல்ல வந்த
விஷயம் நீண்ட வந்ததும் மாதவப் பிரஸாத்
மறுபடியும் திருப்பினார். மனோரமா தூக்க
வருகில் தான் கின்று கொண்டிருந்தாள்.
அவளுக்கு அந்தக் குழிதையை மிகவும்
பிடித்திருந்தது. மூக்கியமாக, குழிதையின்
கம்பீரத் தோற்றமும், அதன் எவ்வித கழற்
தும் அவள் மனத்தை மிகவும் ஈர்க்கிறா
தன். குழிதா என்ப பழந்ததும் உன்னை
போலவாம் என்று என்னி கின்று கொண்
டிருந்தவன், மாதவப் பிரஸாத் மறுபடியும்
திரும்பி வருவதைப் பார்த்தான். அதன்
வாக் சிறிது வேரம் கின்று. குழிதையின்
மீது உட்கார் திருந்த மாதவப் பிரஸாத்
தம்மைத்தான் மனோரமா என் கொட்டாமல்
பார்க்கிறாள் என்று என்னினார்.

குழிதா சுவாசெய்வது என்பது எதாவது
விஷயம் அவ்வ. குழிதா சுவாச மனத்தின்
மனோரமத்தனாக, மன்குடக் கிவம் பிடித்
தவனாக ஆகி விடக் கூடியது. குழிதா
சுவாச செய்வதுக்குக் குழிதா ஏறியதும்
பற்படும் கிவம் இருக்கிறதே, அப்பப்பா!
அதைச் சொல்லி முடியாது. அதனுள் தான்
இன்றுப் ஜனங்கள், தான் தோன்றித்
தனமாக நடந்து கொண்டவனைப் பார்த்து,
"என்ன அப்பா குழிதா ஏதுதிரு?"
என்று கேட்கிறார்களோ என்று கூட
எண்ணத் தோன்றுகிறது. பரிட்சையில் எல்
வெளக்கும் முத்தவனாகத் தேர்நிய மாணவன்
கூடக் குழிதா ஏறப்பவனைப் போல் கிவம்
கொண்ட மாட்டான் என்று சொன்னால் அது

மிகையாகாது. அதோடு ஒரு வயது வந்த
வாசியப் பெண் - அதிலும் அழகாக உருவான
பெண் தங்களைக் கொண்டொட்டாமல் பார்த்துக்
கொண்டு கித்திருக்க என்பது தெரிந்த விட்
டாக் குழிதா சுவாச செய்வதுக்கு ஏற்படும்
கிவத்தைச் சொல்லி முடியாது. அவன்
தங்களைத் தானே செய்போவியன் என்று
என்னிச் சொண்டு விடுகிறான்.

குழிதாக்கு மூன்றேறிய பின், பின்
திருப்புவது என்பது சிறிதும் பிடிக்க வில்லை.
எனவே, அது தன் கொப்பத்தையும் வேகத்
தையும் வெகு ஆத்திரத்தடன் வெளியாக்
கிவது. தன் இரு மூக்கில் எவ்வகையும
ஐதேயடியாக உயரத் தூக்கி உரக்கக்
கிளத்தது. அம்மாதிரிக் குழிதையை அடக்கு
உதும் உன்ன ஆகாதம் மாபெரும்
சான்றாழ்வத்தை ஐவித்து வெற்றி வாகை
குடிக்க கொவ்வதைக் காட்டிலும் எவ்விதத்
திறும் இம்மி அவனு கூடக் குறைந்ததில்லை.
மாதவப் பிரஸாத் குழிதையைச் சமாளித்து
ஜன்னவருகில் கொண்டு வந்து விறுத்தினார்.
முரண்டு செய்யும் அந்தப் போக்கிரிக்
குழிதையை அவனுடம்பார்த்தவாறு கின்று
கொண்டிருந்தான் மனோரமா.

"இன்று ஒருவேளை தான் வரவிட்டால்
பக்கி எதிர்பார்க்க வேண்டாம் என்று
அன்னுமிடம் சொல்துங்கள்!" என்னு
மாதவப் பிரஸாத்.

"சரி!" என்று கருக்காளன் பதில் அளித்
தான் மனோரமா பழையமாதிரியே.

"முடிந்தால் வருகிறேன்!"

அதற்கும் 'சரி!' என்று பதிலியை சொல்லி
விட்டு வேண்டமானால் மனோரமா, அவன்
மேனனம் எதிர்த்தானே போதிய அவனு
டைய மனம் மெனனம் எதிர்த்துவிட்டால்,
'சாமா'வாக்கு மாதவப் பிரஸாதினிடம்
அப்படி என்ன மூக்கியமாக தலை போகிற
காசியம், மாதவப்பிரஸாதை எதிர்ப் பார்த்
துக் கொண்டு உட்கார்க்கிறப்பதற்கு! மாத
வப்பிரஸாதுக்குத் தான் அப்படி என்ன
மூகை, தாம் வரவில்லை என்று சொல்லிப்
போவதற்கு! கடைசியில் 'முடிந்தால் வரு
கிறேன்' என்று சொல்கிறேன், அப்படி
வருவதா வீருத்தால் இவ்வளவு தூய்ம்
தோற்றை வினாக்கிக் கொண்டு அளவியெ
மாக இப்பொழுது இதைச் சொல்லிப் போக
வருவானோன்!" என்றெல்லாம் யோசிக்கத்
தொடங்கி விட்டான் மனோரமா, இப்படித்
தக்கித்தானே கேட்கக் கூடக் கேட்டுக்
கொண்ட மனோரமா ஒருபுறம் மாதவப் பிர
ஸாதின ரகத்தைப் பார்த்தான். அப்பொழுது
தான் அவளுக்கு விஷயம் விளங்கியது.

மாதவப் பிரஸாத் பேசிய அவ்வளவு
பெச்சுக்கும் அத்தம் இவ்வ. அவருடைய
இதயத்தில் ஆழத்தினர் எழும் உணர்ச்சி
கெத்ததன் ஒரு அத்தம் இருக்கிறது என்
பதை உணர்ந்தான் மனோரமா. "அந்த அந்த
தத்தைப் பிரகட்குப் புரையும்படியாக வெளி

வரண்ட அழற்றும் இருமல் களுக்கு

எங்கும் விதிகப்படு
கின்றன. வீட்டில்
தயாராக ஒரு பாட்டிலை
வைத்திருங்கள்.

கீளைகொடின் டெர்ப் வசாகா



அலெம்பிக் செமிசல் ஸொலூஷன் கம்பெனி லீட். பரோடா

விட. அவருடைய உணர்வு வியத்திற்கே
தான். அப்போதிலே இருந்த வேதந்தியை
யும் காண்கின்றேன்! என்பதையும் அவர்
கண்டு கொண்டார். மாதவப் பிரணாதி
யிலேயே கொட்டிய பரிபந்த உணர்வு
யினாலே மிகவும் மனம் வெறுப்பினால்.
அவருடைய உணர்விலே ஆத்திரம் பற்றிக்
கொண்டு வந்தது. 'இவரும் ஒரு ஆள்
பிள்ளையாதி! பெண்கேதம் பிடித்த இப்
படிச் செய்திருக்கிறார்!' என்று குமுறினார்.
ஆனால் அவர் ஒரு விஷயத்தை ஆத்திரத்தின்
அடியோடு மறந்து விட்டார். அவர் மட்டும்
தொழும் காணலையும் மாணலையும் தாக்கிட
விடுத்த அடிமை வாரிசு என்று தாமஸ்
பயிர்போலத் தயக்கவாரிசு எதிர்பார்த்துக்
கொண்டிருப்பாரெனச்! அடிமை வாரிசு
போல் எய்தித் தயக்கம் இழந்த பித்
தயக்கவாரிசு சிறிது கொஞ்சனாகச்!
ஆத்திரம் குமுறும் அவருடைய உணர்வு
தஞ்சி விடவேண்டாம் பற்றிச் சித்திக்க
போக இருந்தான் மாதவப் பிரணாதரப்பற்றி
இப்படி வெள்ளம் என்னயிடத்தோம் தயா?

இவ்வகை குமுறலுடன் உணர்விலுள்ள
சிறந்த மனோபாசை நிகழ்த்த சிங்குத்த
விட்டு சிறந்தார். வாரிசும். குதிரைக்குக்
கொடும் வந்த விட்டது தான். அந்தக்குத்
தக்கை மாதவப் பிரணாத அப்படியும் இப்ப
டியும் திருப்பி அங்குமித்தது பிடிக்கென்கை.
மனோபாசையின் விஷயத்தைக் கூறிவிட்டு
மாதவப் பிரணாத அதை மறப்படியும் திருப்பி
வைத்தார். மனோபாசையின் மூலத்தைப் பார்த்துக்
கொண்டே இருக்கவேண்டும் என்று ஆனால்
அவர் அவர் பித்த வயத்த உணர்வை வாக்
எனவே இவ்வகை அருளும் அடைபெயரையே
குதிரையாகத் திருப்பினார். வாரிசு
கொடுக்கவேண்டும் குதிரை எட்டென்த தன்
மூலம் வாக் வந்த துக்கிக் கொண்டு
மறப்படியும் சிறந்த விட்டது. அடைபெயர்
விடுத்த மாதவப் பிரணாத தனக்குக்குத்.
வாரிசை எழுதி விட்டது. அடுத்த வாரம்
அவர் 'தடா' என்று உருட்டி அடித்துக்
கொண்டு சிறிது விழுந்த விட்டார்.

அதற்குண்ட மனோபாசை என்னென்று விட்
டார். தெரிந்த மனோ குதிரையிலிருந்து
சிறிது விழுந்தது. அதை ஒரு பெண் போலும்
பார்த்துக் கொண்டிருப்பது என்னுள் என்ன
வந்தது வக்கியம்? அவருடைய பெண்
வாரிசை உருவாக நெஞ்சம் பட படத்தது.

அடுத்த வாரம் அவர் அவருடைய
குதிரைக்காக ஒரு குதிரை. எத்தனைதான்
குதிரை மனம் வெறுத்ததாயும் அவர் எப்
பதில் சிங்குத்த விட்டார் அவர்களை எப்
பதற் ஒவ்வொரு மனம் மனம் இப்படி!
மனத்தின் இயல்புக்கூட. அப்படி சிறித்கு
பொழுது மனம் உணர்வு படைத்த மனோபாசை
குதிரையின் என்ன விடப்பு! வாரிசுபுலகை.
வந்ததும் அவர் தன் தயாருக்கும் குதிரை
கொடுத்த உதவிக்குக் கூப்பிட்டார்.

"அம்மா! வாரிசுக்கு ஒரு வாரி மாதவப்
பிரணாத விழுந்த விட்டார்!" என்று நெஞ்சம்
பட பட படக்கக் கத்தியே விட்டார்.

பெத்திரா மட்டும் எல்லா மனம் வாரி
சுக்கு வந்தார். மனோபாசை நெஞ்சம் சிறந்த
கொண்டிருந்தார். மாதவப் பிரணாத தன
தின் விழுந்த விட்டார். அவர் பிரணாத
தனத்தின் மனத்தையும், அவர் தனத்திலிருந்து
சிறந்த பித்திக்குக் கொண்டு வருவதையும்
கொண்டிருந்த பெத்திரா நெஞ்சம் பற்றினார்.
அடுத்த விழுந்தியே அவர் சிறிது பெத்திரா
தன் புலகை தனத்திலிருந்து சிறந்ததன்
தடைத்த மாதவப் பிரணாத மனத்தை
தெளிவிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார்.

அதற்குள்ளாக அடிமை பக்கத்திலுள்ள
பத்தப் பித்திரை போலக் கூடி விட்டார்.
பெத்திரா மூலம் போல் சி கொண்டு வந்த
வயத்தைக் கழித்தார். மனத்தை தெளிவி
பத்திரை மூலத்தின் கைகளைத் தன் சிறிது
அடித்தார். சிறிது நேரத்துக் கொண்டான்
மாதவப் பிரணாதக்கு அவர் சிறிது வந்தது.
தனக்கே சிறித்பத்தப் போல் சிறிதையும்.
குதிரை ஒரு புலம் சிறிதையும் எட்ட
அவருக்குத் தன் குதிரையிலிருந்து சிறிது
விழுந்த விட்டோம் என்பது விளங்கியது.

"என் விழுந்த விட்டோம்!" - அதாவது
குதிரைமனம் போல் வேறு வாரிசைக்
பெத்திராவின் தன் விழுந்த விட்ட விஷ
யத்தைக் கொண்டு மாதவப் பிரணாத.

"குதிரை வாரிசு என்ன இப்படித்தான்.
அவர் கூட எத்தனைபோல் தடவை இப்படி
விழுந்திருக்கிறார்!" என்று மாதவப் பிரணாத
குதிரை அதன் அனக்கும் கொடுத்தது
பற்றி கூறினார் பெத்திரா.

"அதிகம் வயப்பட வக்கை. என்
விட்டுக்குப் போகிறேன்!" என்று மாதவப்
பிரணாத. பம்போ அதிவத் தன் வாரிசை
வாரி என்பதைக் காட்டிக் கொண்டே வெண்டும்
என்று என்னத்தின்.

"என்னுமிருந்தேதான் விட்டுக்குப் போவதா?
என் விட்டுக்கு வந்த வயத்தக்குக் விட்டுக்
விட்டக் கொண்டு அப்படிப் போவோம்!"
என்று பெத்திரா.

இதற்குள்ளாக குதிரை வாரிசையும்
மாதவப் பிரணாதின் வேண்டுகாரத்தையும்
சென்றி விட்டு ஒரு வந்தாரை.

குதிரை வாரிசு குதிரையின் வக்கை
தன் பித்திக்குக் கொண்டு கொடுத்தது
கொத்தித்தித்தது விடுபயன் போல் அதைப்
பார்த்தார். எவ்வகை எடுத்த வக்கை
அடி கொடுத்த அதைப் படியாகத்
தனக்குக் கொண்டு வர வெண்டும் என்று
என்னுக்குத் தோன்றியது.

அதற்குண்ட மாதவப் பிரணாத. "தூக்கி
சிறிதாதி அடிக்காதே, குதிரையை!" என்று
கத்தினார்.

புறவாக்கும் பகை என்னம் மாதவப்
பிரணாதக்கு இவ்வகை என்பதை அறிந்த
மனோபாசை மனம் மிதித்தார். (தொடரும்)

நீங்கள் இன்று புரோடெக்ஸ் உபயோகித்தீர்களா?

நீங்கள் நான் முழுதும் புதுமைபுடனும்
வாழ்கையுடனும் திருக்க, உயர்ந்த,
முதிய புரோடெக்ஸ் ஆல்-பர்பஸ் டாய்லட்
பவுடர், மென்மையும், நறுமணமும்
சேர்ந்த புரோடெக்ஸ் குடும்ப முழுதுக்கும்
வெப்பத்தில் குளுமையும்,
இனிமையும் தருகிறது.

ஸ்நானத்துக்கும் பின்
வாசனைப் பூஷணம், நரத்தை
உறிஞ்சி புதுமை தருகிறது.



குளுமை! குதுகலம்!
கோடைவின் கொடுமையில்



நேர்த்தியும் மென்மை!
யும்-குழந்தைக்கு ஏற்றது.



மிக எடுப்பானது
உங்கள் வதனத்தை அழகு
படுத்தும் பவுடர்.

புரோடெக்ஸ் ஆல் பர்பஸ் டாய்லட் பவுடர்



தூசி போகவை அளித்தார். ஏதோ என்னும்
 உயர் உயர்ந்ததில் சென்றவரையாக அமை
 உடனே அமைபவர்களை வந்து சென்ற முடிந்தது.

அவர்களைப் பற்றி ஒரு குறையாக சொல்லத்தக்கது.
 நான் பதவியை பெண். என் சொந்தப் பெற்றி
 இருந்தால் உடனே என்மேல் இத்தனை அன்பு போனது
 தயக்க எந்த ஏன் உதவி உதவித்தது.

என்னை ஒரு காலத்தில் சொல்லி விடுவதில்லை.
 என்வாழ்வையாக அமைந்தது என்வாழ்வாக
 சொல்லுகிறேன். அவர் விட்டால் என்வாழ்வாக
 என்வாழ்வாக அமைந்தது சொல்லுகிறேன். அவர் விட்டால்
 என்வாழ்வாக அமைந்தது சொல்லுகிறேன். அவர் விட்டால்

விட்டால் என்வாழ்வாக அமைந்தது சொல்லுகிறேன். அவர் விட்டால்
 என்வாழ்வாக அமைந்தது சொல்லுகிறேன். அவர் விட்டால்
 என்வாழ்வாக அமைந்தது சொல்லுகிறேன். அவர் விட்டால்
 என்வாழ்வாக அமைந்தது சொல்லுகிறேன். அவர் விட்டால்
 என்வாழ்வாக அமைந்தது சொல்லுகிறேன். அவர் விட்டால்
 என்வாழ்வாக அமைந்தது சொல்லுகிறேன். அவர் விட்டால்
 என்வாழ்வாக அமைந்தது சொல்லுகிறேன். அவர் விட்டால்

தூசி போகவை அளித்தார் :

தூசி போகவை அளித்தார். ஏதோ என்னும்
 உயர் உயர்ந்ததில் சென்றவரையாக அமை
 உடனே அமைபவர்களை வந்து சென்ற முடிந்தது.

உயர் உயர்ந்ததில் சென்றவரையாக அமை
 உடனே அமைபவர்களை வந்து சென்ற முடிந்தது.

அவர்களைப் பற்றி ஒரு குறையாக சொல்லத்தக்கது.
 நான் பதவியை பெண். என் சொந்தப் பெற்றி
 இருந்தால் உடனே என்மேல் இத்தனை அன்பு போனது
 தயக்க எந்த ஏன் உதவி உதவித்தது.

என்னை ஒரு காலத்தில் சொல்லி விடுவதில்லை.
 என்வாழ்வையாக அமைந்தது என்வாழ்வாக
 சொல்லுகிறேன். அவர் விட்டால் என்வாழ்வாக
 என்வாழ்வாக அமைந்தது சொல்லுகிறேன். அவர் விட்டால்
 என்வாழ்வாக அமைந்தது சொல்லுகிறேன். அவர் விட்டால்
 என்வாழ்வாக அமைந்தது சொல்லுகிறேன். அவர் விட்டால்
 என்வாழ்வாக அமைந்தது சொல்லுகிறேன். அவர் விட்டால்
 என்வாழ்வாக அமைந்தது சொல்லுகிறேன். அவர் விட்டால்



அதிகப்படி தென்ப

நீங்களும்
பெறுக



வாட்டர்பரீஸ் காம்பவுண்ட்

தென்புடல் வீணாகுக..... உங்கள்
தொடர் போதுவதற்கு வாட்டர்பரீஸ்
காம்பவுண்ட் எம்ப்ளி குவது.....
அது உங்களுக்குத் தீவிர குளிர் தத்
ததுமான ஒரு டானிக். அதிகப்படி
தென்புடல் வீணாகக் கவலவதில் நீர்
செய்குமா? என்று. வாட்டர்பரீஸ் கா
ம்பவுண்ட் உங்களுக்கு அத்யாவசிய
மான புரோட்டீன் தத்வங்களை வழங்கி,
உங்களுக்குச் சோர்வு, துரதோஷம்,
இதுமே, ஏதுவும் ஏற்படாத வாறு எதிர்ப்பு
சக்தியை அதிகரிக்கும் வயது வந்தவர்,
தூண்டுச் சுவாதிக்கும் தீவிர வலியை பெற
இயற்கியவையாகிறது.



WATERBURY'S COMPOUND

வாட்டர்பரீஸ் காம்பவுண்ட்



NAS. 89-63 உங்கள் தென்புடல் மிகத் தீவிரமாக

SANDOW



ஸாண்டோ

உறுதிக்கும்
பிழையின்மைக்கும்

FAVRE-LEUBA

பேவ்-லூபா : மம்பாய் : கல்கத்தா





அயர்ந்து
குகமாகத்
தூங்குங்கள் !



நம் நேகத்திற்கு அயர்ந்த தூக்கம் மிகவும்
ஒவ்வொருவரும். ஏனெனில் தூக்கத்தின் போது
இயற்கையானது உடனுக்கும் மூலக்கூறு
சக்தியை விட்டுவிடுகிறது. படுக்கப் போகலின் ஒரு கப்
குளி மிகுந்த 'ஒவல் டின்' இயற்கைக்கு ஒரு விதமாகத்
உதவுகிறது. புத்துணர்வைத் தரும்; அயர்ந்த தூக்கத்தைத்
தரும். அத்துடன் செயலாகும் சக்தியைச் சேர்த்து உதவுகிறது.
ஒவல் டின் எல்லாவிதங்களிலும் சிறந்தது. அதிப்பகுத்தபாற்
மாவட்ட, ஆடைதீரம்பியசகத்தமாய்பகம்பாள், சிறந்தகொக்கோ,



பாப்பேடைடுகள், பிடிடி விடமின்களும்
இருக்கின்றன. உங்கள் கைகளில் இந்த
குளி மிகுந்த உணவு பானத்தைக் கொட்டு
வாங்குங்கள்; நீண்டிருக்கட்டும். அது
ஒவல் டின் தானா என்ற கவலையும்கூட!

விநியோகஸ்தர்கள் :
கிழாமிலிடினேயுக்கோ. (இந்திய)லிட்.

ஒ வ ல் டி ன்

உலகில் சிறந்த ஆரோக்கிய பானம்

OV. 100

ஜம்மியின் “லிவர்க்யூர்”

குழந்தைகளின் ஈரல் குறைக்கட்டிகளுக்கு

பிரதி மாதாந்திர விஜயம்

மேயானின் நன்மைகள் உத்தேசித்து 1953 அக்டோபர் மாதம் முதல் மேற்கண்ட ஸ்காலர் இடத்திலும் ஸ்காலர் மாதத்திலும் குறைக்கட்டிகளுக்கு மேலும் குறிப்பிட்ட நேரங்களில் எம்மே குறிப்பிட்ட நேரங்களில் எம்மே டாக்டர் ஆலோசனை உறுதலிக்குத் தயாராக இருப்பார்.

000

ஆலோசனை நேரம்:

குறிப்பு:—முற்பகல்—8 மணி முதல் 11 மணி வரை; பிற்பகல்—3 மணி முதல் 6 மணி வரை
A. M. & P. M. — காலை 9 முதல் 11 மணி வரை, மாலை 3 முதல் 6 மணி வரை

இடம்	தேதி	விவரம்
கூடு	1 (முற்பகல்)	மேஸர்ஸ். சென்ட்ரல் மெடிக்கல் ஸ்டோர்ஸ்
சேலம்	2 (A.M. & P.M.)	மேஸர்ஸ். சென்ட்ரல் மெடிக்கல் ஸ்டோர்ஸ் & பார்க்கிங் ஸ்டேஷன்
பேரூர்	3 (முற்பகல்)	மேஸர்ஸ். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா & கோ., கெயில்புட்
திருப்பூர்	4 (பிற்பகல்)	மேஸர்ஸ். ஆர். எஸ். வாசன் & கோ., கெயில்புட்
கோயமுத்தூர்	4 (A.M. & P.M.)	மேஸர்ஸ். எஸ்.வா. & கோ., கெயில்புட், சாஜா தெரு
பாண்டிச்சேரி	5 (முற்பகல்)	மேஸர்ஸ். சாதம் & கோ., கெயில்புட்
பழனி	6 (முற்பகல்)	ஸ்ரீ கிருஷ்ணா & கோ., கெயில்புட், சாஜா தெரு
திருச்சூர்	7 (பிற்பகல்)	மேஸர்ஸ். சி. ஆறுமுகம் பிள்ளை & சன்ஸ், கெயில்புட், கெயில்புட்
மதுரை	7 & 8 (A.M. & P.M.)	மேஸர்ஸ். டி.என்.சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை & சன்ஸ், கெயில்புட், கெயில்புட், கெயில்புட், கெயில்புட்
கோயம்புத்தூர்	8 (முற்பகல்)	மேஸர்ஸ். தனலக்ஷ்மி மெடிக்கல் ஸ்டோர்ஸ், கெயில்புட் & கெயில்புட்
திருச்செங்கோடு	10 & 11 (A.M. & P.M.)	தி. சந்திர விவாஸ், பேரூர் & கெயில்புட், கெயில்புட், கெயில்புட், கெயில்புட்
திருவனந்தபுரம்	12 (A.M. & P.M.)	மேஸர்ஸ். எம். வி. கண்ணப்பன் & சன்ஸ், கெயில்புட், கெயில்புட், கெயில்புட், கெயில்புட்
தேன்முகம்	13 (முற்பகல்)	மேஸர்ஸ். தி. மெடிக்கல் ஸ்டோர்ஸ், கெயில்புட்
பாண்டிச்சேரி	14	மேஸர்ஸ். வி.எஸ். திருப்பதி சாஜா மெடிக்கல் & கெயில்புட், கெயில்புட்
காரைக்குடி	15 (A.M. & P.M.)	மேஸர்ஸ். ஏ. வி. & சன்ஸ், கெயில்புட், கெயில்புட்
புதுச்சேரி	16 (முற்பகல்)	கெயில்புட், கெயில்புட்
திருச்சூர்	17 (A.M. & P.M.)	சாஜா தெரு
பட்டுக்கோட்டை	18 (முற்பகல்)	ஸ்ரீ வி. கிருஷ்ணா & கோ., கெயில்புட், கெயில்புட்
திருத்தங்குடி	18 (பிற்பகல்)	ஸ்ரீ கிருஷ்ணா & கோ., கெயில்புட், கெயில்புட்
மங்குலாறு	19 (A.M. & P.M.)	தி. சந்திர விவாஸ், பேரூர் & கெயில்புட், கெயில்புட்
திருவாரூர்	20	மேஸர்ஸ். எம்.வி. & சன்ஸ், கெயில்புட், கெயில்புட்
நாகப்பட்டினம்	21 (முற்பகல்)	மேஸர்ஸ். எம்.வி. & சன்ஸ், கெயில்புட், கெயில்புட்

(தேதி & நேரம் பற்றி)

மற்றும் உட்பாணர போன்ற மருத்துவர்களும், ஆபிரேயர்களும் உட்போலிகள் வேண்டியதற்காக.

சிலர் பல காட்டுகளால் பல கலத்தியங்கள் பாசித்திருப்பார்கள், பலவித மருத்துவர்களும் பிரயோகித்திருப்பார்கள். எதனுதும் முடிவாத போது ஆசன சிசித்தையைப் பெற வருவார்கள். அவர்களுக்கு ஆசன சிசித்தை அளித்த இரண்டு வரங்கள் உட ஆக இருக்கிறது. சில ஆசனங்கள் களை இன்னும் சரியாகக் கூடச் செய்ய வந்திருக்கிறது. இதற்குள் ஒன்று ம் குணமில்லாமல் வந்து நீங்கப்படுகின்றன, இவர்கள் அறிபாருமக்கு என்ன செய்யவது! மருத்துவனை உட்போலிப்பதானும், மருத்தின் வேகத்தால் உடனே ஏதாவது சிறிது மாறுதலை உண்டாக்கலாம், இது அப்படியல்ல. தன்னுடையவர மருத்துவன் இல்லாமல், இவர்களை முறையில் ஆசனம், பிரயோகம், ஆசன விதிகளைக் குணமாகக் வேண்டும். 'தவிர' சிசித்த விபாசியானும் சற்று சிசித்துத்தான் பலர் காண முடியும், கோல் வந்து சில நாள், சில மாதங்களே ஆகி இருக்கலாம் அவர்களே ஆர்ச்சியப் படும் வயதாய் மிக சிசித்தத்தில் குணமாகியிருக்கும். எவ்வளவு கோல் என்று தெரிந்ததும் எவ்வளவுக் செய்வனவு சிசித்தம் போகாது சிசித்தையை காரு சிசித்தமே அவ்வளவுக்கும் சிலநாடு, காணாது ஆகக் குணம் காண தாமதமாகும்.

இதனால் போக ஆசன சிசித்தையானது சில விபாசியானும், சில விபத்துகளாகும் உட்போக மாகாது. ஒருவருக்கு மனோபா ஜாஸம், அல்லது உட்பாஸ்ட் ஜாஸம் அல்லது வேறு எந்த ஜாஸம் வந்து இருக்கிறதென்று வைத்துக்

கொண்டுபோம். 104, 105 யுகிள் வரை ஜாஸம் காப்பித்தது. அப்படி அதற்கும் குறைவாக ஜாஸம் இருக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். அந்தச் சமயத்தில் போக ஆசன சிசித்தை ஒன்றும் செய்ய முடியாது. எந்தவிதமான ஜாஸம் என்று அறிந்த அதற்கான மருத்துவனைச் சாப்பிட வேண்டியதற்காக. வேண்டுமானால் ஆசன சிசித்தை களை அதுவரிகளாகும். துதி சிசித்தை சிறிது பலனளிக்கும், இதெல்லாம் எந்தவித கோயலாகும் செய்யக் கூடியது. ஜாஸம் வந்து போன இவ் போக ஆசன சிசித்தைப் பெறலாம். மதுபடி அந்த ஜாஸத்தை வராதது. ஜாஸத்துக்காக உட்கொண்ட மருத்துவனின் பிரதிபலனும் உண்டாகும் வேறு விபாசியையும் வராமல் தடுக்கலாம்.

தலைவரி, வயிற்று வலி, கரது வலி, கண் வலி முதலிய வலிகள் இருக்கும் போதும் ஆசனங்களைச் செய்யக் கூடாது. ஆனால் தலைவரி, வயிற்று வலி மற்றும் சில வலிகள் எப்போதுமே இருக்கிற வேண்டியிருக்கிறது. அவ்வப்போது சிறிது நேரம் இருக்க விட்டுப் போகும். அப்போத்ப்பட்டவர்கள் வலிகள் இல்லாதபோது ஆசனங்களைச் செய்யலாம். சிலருக்குச் சதா தலைவலி இருக்கும். அப்படியிப் பட்டவர்களுக்கு வேறு வழியே இல்லாது, அவர்கள் போக ஆசன சிசித்தையைக் கைக் கொள்ள வேண்டியதற்காக. கரது வலி, கண் வலி உண்மையில் ஆசனங்களைச் செய்யவே கூடாது. மருத்துவனாக அதைப் போக்கடித்துக் கொண்டு, சில நாள் ஆசன சிசித்தைக்கு உட்படலாம். இவைகளைக் கவனத்திற் கும் ஆசனங்களை உடனே செய்யா விட்டாலும் மருத்து, பிரயோகம், ஆசன, துதி சிசித்தையினால் குணப்படுத்தலாம்.

தங்கியல்	21 (பிற்பகல்)	மெஸர்ஸ். ஸி. எஸ். ராஜன் & ஆர். ஆர். அய்யா தென்காடு மெட்ரோபேன்ஸ்
மாவளம் உயர்	22 (A.M. & P.M.)	மெஸர்ஸ். தாமசுமுத்து வைத்யசாஸி, செருமனாசாயர் சந்திரன்
சிலாடி	23 (முற்பகல்)	டாக்டர் ஆர். சிபேசு அய்யர் டிஸ்பென்ஸரி.
சிறப்பாள்	24 (A.M. & P.M.)	மெஸர்ஸ். ஸ்ரீ டீ.ராஜா டிஸ்பென்ஸரி
உடது	25 "	மெஸர்ஸ். கமலா & கோ., கெமிஸ்ட்ஸ், புதுப்பாளையம்
விருப்பாள்	26 "	மெஸர்ஸ். சி. குப்பேந்திர செட்டி & சகல்
தருக்கோட்டி	27 (முற்பகல்)	மெஸர்ஸ். ஸ்ரீ செருமுத்து மெடிக்கல் ஹால், கெமிஸ்ட்ஸ், பெருமாள் சந்திரன் தெரு
விருத்தாசனம்	27 (பிற்பகல்)	மெஸர்ஸ். ஸ்ரீ டீ.ராஜா மெடிக்கல் ஹால்
காஞ்சியாள்	28 (A.M. & P.M.)	சி. சாஸு தெரு. பெரிய காஞ்சியாள்
செது	29 "	மெஸர்ஸ். வி. பி. சிவம் & கோ., கெமிஸ்ட்ஸ், காங்க் பஜார்
சீது	30 (முற்பகல்)	மெஸர்ஸ். மிட்டா வேங்கடாசனம் செட்டி கெமிஸ்ட்ஸ்

000

ஜம்மி வெங்கடரமணய்யா & சன்ஸ்

மதுரை * திருச்சிராப்பள்ளி * குட்போலணம்

வட்ட மேஜை

എറണാകുളം ജില്ലാ പഞ്ചായത്ത്

[illegible][illegible][illegible][illegible]

ജനറൽ

புதுச்சேரி அந்த வியா

மேற்கண்ட விவரம் தெரிந்த பின்னர்
தான் 'கவி' இதழைப் பார்ப்பார் என்று
கட்டுரைகள் குறித்து வருமாறுவும் கவித்
தமிழைப் பற்றும் குறும்பு. குறிப்பு தரும்
"கேள் கேள்" என குறிப்பிட்டுச் செல்
வது பற்றி கவனம் செலுத்தலாம்.

தேவநகரம், தஞ்சை ஆளுகையில் வந்த
சென்னைக்குள் வந்தவர்களை வந்த, கருவியை
வந்தது. சென்னை, தஞ்சை வட்டத்தில்
சென்னைக்குள் வந்த, கருவியை வந்தது.
வந்தது வந்தது வந்தது வந்தது வந்தது.

அமைச்சரவை கொடுக்கப்பட்ட ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட இந்த விழாவுக்கு சிறை கட்டற்றவர்கள் குழுமத்தினர் "பொருள்" அமைச்சர் அவர்களுக்கு மனது வேறு கொட்டிக் கொடுத்துக்கொடுத்த சான்ற வணிகம் பங்குக்கு இதுதான். இந்திய அரசு இந்த விஷயம் குறித்து செயல்படும் நடவடிக்கை

[illegible]

11-9-63 எம். ரங்கித்,
 தலைவர் உத்ய அலுவலர்.

on Causal

தேயங்கு அந்த நேர 'கந்த' இரத்தி
மேல்கந்தை "கந்தி" இரத்திக்குள்
கந்தைக்குள் "கந்த" கந்தைக்குள்
கந்தைக்குள் "கந்த" கந்தைக்குள்
கந்தைக்குள் "கந்த" கந்தைக்குள்
கந்தைக்குள் "கந்த" கந்தைக்குள்
கந்தைக்குள் "கந்த" கந்தைக்குள்
கந்தைக்குள் "கந்த" கந்தைக்குள்

[illegible]

“தேவராயன் நூலகத்தையையும் திருப்பி கொள்
வது சாதாரண அரங்கியினர் உட சிறந்தவர்தான்
கொண்டிருக்கிறார்கள்” என்றுதான் இது குறிப்பி
வது. மறுபடியும் ஒருவரும், குறுகு அமைதி
தரும் வாய்கொண்ட உடைய மகனிடம்நான்
புகுந்தே விடக்கூடாது. அதனால் இது போன்ற
வசிய அமைதி அரங்கியினர்—ஒருவேறு வகையில்
அடிக் கொடுப்பவர்களுக்கு வாயி அளிக்கும்
போக்கு ஒரு சிறிது நுட்பம் இவர்களுக்கு
உடைய பரிசுதான் அக்கரங்கிய சேந்தர் ஒரு கோட்
டுக்கு அரங்கியின் துயம்க்கு. இப்படி திட்டமில்
வசிய அமைதி அரங்கியினர் அடிக் கொடுக்கும்
தேவராயனாரை குறுகுவே மிகு கோடுதே
அவ்வது ஒருவேறு பிரயோகத்தின் மூலத்தின்
உடைய தவறாத சந்தர்ப்பத்து ஏனையோ
அரங்கியினர் வசியம்க்கு.

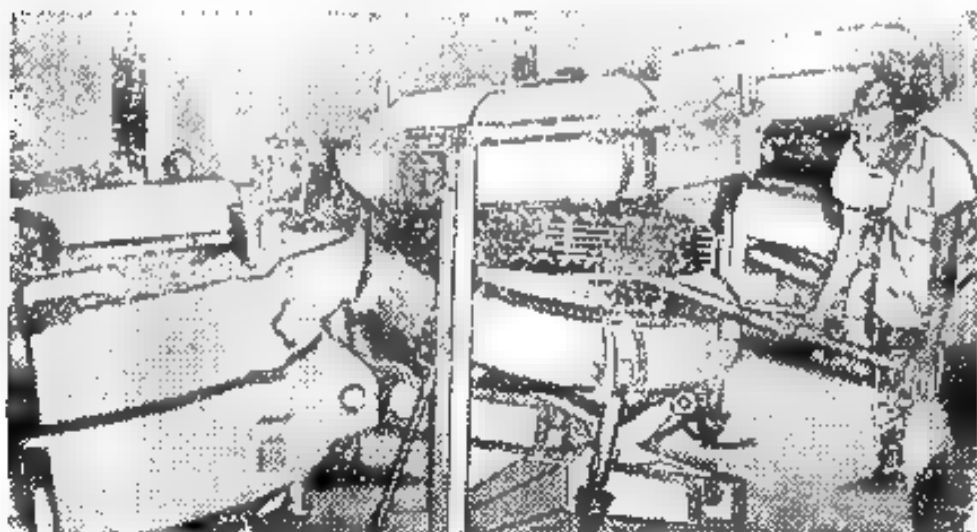
14-0-01 *Rev. 10/2000*

டயர் சிலவு குறைய சுந்தரம் இண்டஸ்ட்ரீஸ் உகவும்

சுந்தரம் இண்டஸ்ட்ரீஸ் டி. வி. எஸ். ஸ்தாபனத்தின் கீழ், 1913ஆம் வருடம் ஸ்தாபிக்கப் பட்டது. பத்து வருடங் களுக்கு முன், யுத்த கால ஏற்பாட்டில் டயர் கட்டுப்பாடு திலவியது. டி. வி. எஸ். பழைய டயர் புதுப்பிக்கவும், பழுதான டயர் சீர்படுத்தவும், டயர் பஞ்சத்தை சமாளிக்கவும் உகந்த இயந்திர தொழில் ஸ்தாபனத்தைப் பணியாற்றும் முறையில் நிறுவியது. இந்நாளில் சுந்தரம் இண்டஸ்ட்ரீஸ் பழைய டயர்களை, நம் ரஸ்தாக்களுக்கு உகந்த முறையிலும், சீராக நீடித்த உழைப்பிற்கும் புதுப்பிக் கின்றது. பழுதான டயர்களை இயந்திர முறையில் செப்பனிட உருவாக்குகிறது.

புதுப்பிக்கும்
மூள்

புதுப்பித்த
பீன்



சுந்தரம் இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட்
புதுப்பிப்படை

டி. வி. எஸ். புதுப்பித்த உருவாக்கம்

என் மாணவி



எஸ்.வி.எஸ்

அப்பொழுது என் குராமம் பட்டணத்தில் ஈரா உபநிஸிப் பெண்டன் பாடசாலையில் வாத்தியாசம்மாஜா இருந்தேன். எனக்கு 'உஸ் மச்சர்' என்ற பெயர் பொதுவாக மாணவிகளிடையே வந்தது. ஏனெனில் என் பாடக்களப் புரியும்படி சொல்லிக் கொடுத்து விடுவேனும்; கேள்விகள் கேட்டுத் தொந்தரவு செய்ய மாட்டேனும்—மாணவிகள் சொல்லிக் கொள்வார்கள். உஸ் மச்சர் என்று பெயர் எடுத்து விட்டால், யூஷன் பிரகடே பற்றியும் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு. பனச்சேர வீட்டுப் பெண்டன் எல்லாம் எக்கிரியை தங்கள் யூஷன் மச்சராக வைத்துக் கொள்ள ஆசைப்பட்டனர். ஆனால் என் மாணவிகளின் கிரம்பத்தைப் பூர்த்தி செய்ய முடியுமா? மேலும் பள்ளிக்கூட விதிகள் வேறு, ஒரு மச்சர் இவ்வுரு யூஷன்களுக்கு மேல் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று படிமுறைத் திட்டம். ஆகவே உஸ் வகுப்பில் உன் யூஷனுடன் பார்த்து இவ்வுரு வைத்துக் கொள்கேன்.

ஜானகி வகுப்பியேயே மிகவும் குடிவாயான பெண். ஒரு பாடத்தை ஒரு நடைய சொல்லிக் கொடுத்தால் போதும் பிரதித்துக் கொள்ளாள். இவ்விடம் முதல சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவசியமாயிற்று. ஆனால் அதிலிருந்து அவளுக்கு ஏற்படுவது குறைமான விடுதலையாகி விடாது. சொல்லில் தனி இன்பம் எனக்கு ஏற்படுவதன்றி, இப்படிப்பட்ட பெண்ணுக்கு யூஷன் சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஆனால் அவளுடைய தாய்ப்புரர் ஹரிவேயே பெரிய மிதாசனார். சொல்லும் சொல்லுக்கும் உன்வரர். தமது ஒரே பெண்ணை ஜானகி சொல்பப் படித்துக் கெட்டிக்காரியாக விளங்க வேண்டும் என்ற ஆசை. அந்த ஆசையின் அவதூறு குப் பள்ளிக்கூடத்தில் சொல்லிக் கொடுப்பது போதாது என்று விட்டதும் சொல்லிக் கொடுக்க என்னை சிபந்தித்தார்கள்.

ஆனால் வகுப்பில் ஜானகி படிக்கும்போது சீவ மிக்கப்பட்ட என், எட்டாம் வகுப்புவரை தான்

அவள் யூஷன் மச்சராக இருந்த வர்பென். இவ்விடம் வகுப்பின் சொல்லித் தவறுக்கு மச்சராக இருந்தமைபால், 'மச்சர்' என்ற எண்ணம் ஓரளவு குறைத்து, என் அந்தக் குடும்பத்தில் ஒருத்தியாகவும், ஜானகிக்கு உதர தகவலி யாகவும் வருதல்படவானேன்!

குராமம், ஜானகிக்குத் தமிழ்ச் சொல்லும் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தேன். தமிழ் மூலாட்சி குறைவாய் பிராட்டியின் பாட்டு ஒன்று:

மதமும் தமிழ்க்கு மட்டும்போது கருவாகும்
கத்திதான் கத்திபோது மத்த—கூதம்
மட்டிதே தூபம்; புகர் திண(து) இம் மதமும்
கிட்டே போகும் கது.

இந்த பாட்டுக்குப் பொருள் என் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. எனக்கும் விட்டுக்கு வந்த விட்டாக, மற்றமொரு முதல என் மனம் சாட்சிபத நினைப்பி சொல்ல சொல்ல அவதூறுச் சொல்லிக் கொடுத்தேன். ஆகிலும் என் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் போது, வேப்பதா ஜானகி பாவனையிலும் சொல்: வேண்டாமா! அவள் என் வாத்தியாசனின் குறைக்கடக் காதில் வரவில்லை சொல்லாமல் என்மேல், அதோ சொல்லித் தவறுவதிலிருந்து, எனக்குக் கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருந்தது. பனச்சேர வீட்டுப் பெண். அந்தக் கொள்ளையும் மூடிய விடும். எனக்கும் அவள் வைத்தாது எப்படித் திருப்பலாம் என்று சொல்லித் தவறுவதிலிருந்து போது, "மச்சர், நீங்கள் எப்பொழுதாவதும் எதெதிலிருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டேன்.

அந்தக் கேள்வி, என் சிந்தனையைத் திணக்க வைத்து விட்டது. அதில் ஜானகியின் உன்மை நிலைமை மறந்தேன். என் சொல்லித் தவறுவதிலிருந்து சொல்லிக் கொடுத்தேன். "இந்தக் காலம் என்ன அரட்டுத்தனமான கேள்வி, ஜானகி! சரி, இவ்விதம் பாடம் இத்தகை போதும்!" என்று சொல்லிவிட்டு எழுந்த போய் விட்டேன்.

என்று என் லுன் கைத்து விடுவான் போல் காணப்பட்டான். ஆனால் என் வேட்கைக்கு, யாழ் நடத்திக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் எத்தனை நாழிகைதான், 'ஜானகி வெட்டான் வேட்டும்' வேட்டாளன் போட்டும்' என்று கிதை உணர்ச்சியைப் பாட்டு சொல்லிக் கொடுத்தது கொண்டிருக்க முடியும்? கடைசியில் வேட்டே விட்டேன். "என்ன ஜானகி! என் சொல்லிக் கொடுப்பதைக் கேட்டுக் கொண்டு வருகிறாய் வல்லவா!" என்றேன்.

"சொல்லுது காணில் விடுகிறது. ஆனால் மனசில் படவில்லை. மனசில் வேறு ஒரு கையம் நீர்மயி விடுக்கு, மச்சி!" என்றேன்.

"அது என்ன!" என்று புத்தகத்தை மூடி கைத்துவிட்டு உதாரணமாக வேட்டேன்.

"ஒன்றுமில்லை; அநெகலாஸ் உயிரைக்கூட சொல்லக் கூடியதல்ல, மச்சி!" என்றேன்.

"பரவாயில்லை, கம்மா சொல்" என்றேன்.

"அந்தாளுக்கு ஏதோ தெரியாததனால் உங்களைக் கூட ஒரு வேகம் வேட்டு வைக்க சிங்கம் கொடுத்தது கொண்டு விட்டாகன். மறுபடியும் அதே தவறா என் இத்தகர்த்தம் செய்ய மாட்டேன்" என்றான் ஜானகி.

"சீ, ஏ, அப்பே! உங்களை அந்தாளுக்குக் கொடுத்தது கொண்டதற்கு என் எவ்வளவு வருத்தம் பட்டேன் தெரியுமா? அந்தாளுக்குக் கூட சொன்னேன், எப்ப உன் மேல் இல்லை, என்மேல் தான் என்று. இன்னுமா என் மேல் அவைப்பினை!" என்றேன் உதாரணமாகக் கூடவில்லை.

"உங்களிடம் அவ என் விதம் செய்வான் ஒன்றும் கிடையாது மச்சி."

"மீத என் உன் மனசில் உத்தமநர் சொல்லுது தற்கு தயவுசெய்யு..." என்றேன் வேட்டேன்.

"வேட்டேன் மீத வேறு, மச்சி!" என்றேன்.

கொடுத்த தகைவைக் குனிந்தே கொண்டு கைவிடும் களாய் தகையின் ஏதோ கையம் செய்வதாகும்.

"என்னிடம் உனக்கு என்ன வேண்டி? எது வேண்டுமானாலும் சொல்லுங்கள். சீ எந்தோடுப் பட்டாயானால், காணும் உந்தோடுப் படுவேன். உன் வருத்தம் என் வருத்தமும் தான். பார்த்தல் போனால், சீயும் காணும் வருத்தம் பற்றும் அளவு வேறு காணும் உன் விட்டேனாகட்ட பற்றி விடுக்க மாட்டாகன். ஆகவே, சொல். ஏதாவதும் காணும் விட்டேன்!" என்று வேட்டு வைத்தேன்.

"கூடா!" எப்பதுபோல் தன் பணத்தான். அப்பொழுது அவன் இத்தகர்த்தம் குறு கையம், அழகிய கைகளில் புத்தகத்தையும் தோன்றின.

"யார் ஜானகி எனக்கு விவரமாகக் கொள்! உன்னுடையே இருக்கிறது உன் காதலர்! அவையு விட்டுக்கு வந்திருக்கிறது!"

"அநெகலாஸ் இல்லை மச்சி, போன கொடை விடுகிறதற்கு என் உன் அத்தா விட்டுக்கு போயிருக்கிறான். அவ்வளவு! அப்பே என் அத்தா பித்தா அத்தா இருக்கான்--இருக்கான். அவ குக்கும் எனக்கும்....." என்று ஆய்வித்தான்.

★

பூக்க எத்தனைபோ நடனவளவில் கிதாரும் ஜானகியின் கைகளால் பெரிய பற்றிவிடுக்கிறார்கள். விவரமாக இருக்கிறார்கள்; என், லுன்வோடு கையம் ஜானகி தன் அத்தா தன் அக்கைக்கூட அடித்திருக்கிறான். ஆனால் அநெகலாஸ் பற்றி கைகள்.

இதற்கு நடனவ சிங்கமையே வேறு, கிதாரம் கிதா இடத்தில் அவன் சிதா வேட்டைப்பட்டான். கிதாரத்தைத் தலைகீழாகப் பார்த்து காண்கிறான்! மீதம் போகும் எப்பது ஏது!

கிதாரம் இப்படி பட்டினாக்கு எழுதிவிடுகிறான். அவனுக்கு விடுகிறா என் கைகளால், வேறு கைப் போக்கத் தயிற் கையங்களையும், ஆகவே கையங்களையும், கைப்பணிப்பிடுகிறது இவன் கைப்பி வந்து படித்து வந்தான். ஆகவே, அவன் மேனாழியில் எப்பொழுதும் காண்கிற தயிற் பத்தகங்களும் ஆகியும் பத்தகம்

எனும் இருக்கும்.

ஒருவன் காணும், கிதாரம் வெளியே போயிருக்க போது, ஜானகி அவன் அத்தாக்கு ஏதோ காரியமாக துறையித்தான். அக்கே பணமென்று மீதனும் காணும் கிதா அட்ட போட்ட புத்தகத்தைப் பார்த்ததும், அவனுக்குப் படிக்க வேண்டும் என்ற அவா உந்தித் தனிப்பட்டது. உடனே அத்தப் புத்தகத்தை எடுத்தல் பரித் தான். உந்தித் திறந்த ஒரு பார்வை கைப் படித்தான். மனசு அழிவ் காணும் விட்டது. பிடித்தது கொண்டே இருந்தான்; மேல் போனதே தெரியவில்லை. வெளியே போன கிதாரம் இப்படி வந்ததையும் உணர்வில்லை.

"என்ன ஜானகி! கைத கொடுப்ப கையங்களாக இருக்கிறதே!" என்று வேட்டான் கிதாரம்.

கிதாரம் குடிக் கேட்டுத் தடுக்கிட்டான். அடுத்த கைகள் அவனுக்கு கிதாரத்தை கிட்டு. அந்த இடத்தை விட்டு ஒதுவதற்கு முயல்வான்.

"இதோ பார், ஜானகி! பற்றிப் புத்தகத்தைப் படித்து விட்டு அப்



[illegible]



“ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மி ரணை”



1 மண்டலம் (48 தாள்)

முறை செய்தும்

ஆயுள் பூராகும் பலன் தரும்
வெள்ளி ரணை

சு. 43-12-0

ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மி ரணை வெள்ளியுடன், தங்கம் தயாரிப்பதில் கோரிக்கைகள் எழுதி சூ. 5-12-8 மணிவாசுடன் செய்தும். மேற்படி ரணை வெள்ளி, விளம்பரம், தாள் செலவிதமுடாக ரணை, பிதி சூ. 28-ம் ரணை அளித்த 108 தாள்க்கும் பலன் அடைந்து அனுப்பி வைத்தோம்.

N B. (1) ஆட்டி கிடைத்த 9-ம் தாள் ரணை பிரசுரத்தால் அனுப்பப்படும். (2) வெள்ளி தாட்டு தேய்க்க இரட்டிப்புத் தொகை பிதிக்குப் போகக்கூட ஆட்டி ரணை அனுப்பவும். (3) V. P. P. கிடைக்க. (4) அபரிமிதமும் தாள் திரைக்கும் தகுக்கப்படுகிறதில்.

★

கோட்டமருதூர்

ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மி ஜியோதிஷ ஆயிஸ்

அரகண்டநகரம் P. O. (S. A. Dt.)

ப்ரூக் லாக்ஸ்

ஒரே இரவில்

குணப்படுத்திவிடும்

குடும்ப முழுவதும் விரும்பும் பேதி மருந்தாகப் ப்ரூக் லாக்ஸ் விளங்குவதில் அதிசயமென்று! குளி மிகுந்த சாக்ஸெட்டிஸ் கவையுள்ளது. சிறிய துண்டு ஒன்றை இரவில் சாப்பிட்டால் போதும்.

பத்திரமான நிச்சய நிவாரணம் ஏற்படும். போலினைக் கண்டு ஏமாருமல் சுவைப்படி பெட்டியிலுள்ள ப்ரூக் லாக்ஸை கேட்டு வாங்குங்கள்.



மலச்சிக்கலைத் தவிர்க்க
மிகச் சிறப்பான
நிச்சயமான வழி!

லண்டன், வெஸ்ட் மின்ச்டர் ஸ்பாஸ்டர்ஸ் சிமிட்டெட் நவாபுடி
ஏஜன்டுகள்: ஓரியண்டல் மேர்க்கண்டைஸ் ஏஜன்ஸரி
99-ஏ, ஆன்மனைக்காரத் தெரு, மதராஸ்-1

கிளோரோபில் சேர்ந்த கோலினாஸ்—

2 வழிகளில்*
வேலைசெய்கிறது!



* ஆடிப் கிளோரோபில்
உபயோகப்படுத்த சிறி.
சாத்தான உதவி கொண்டு
கிடைத்ததைப் பரிசீலனை
செய்கிறது.

* ஈடுபடும் தரமான
உபயோகப் பத மனம் சந்த.
செய்து தரமான கிளோ
ரோபில் உதவி கொண்டு
தரமான இடங்களுக்கும்
செலுத்த கொடுக்கிறது.

கிளோரோபில் சேர்ந்த கோலினாஸ் அது
வருவது அது சந்தை பிரதேசம் பரி
தரப்படுகிறது... அதுதான் அது அது
புது தரமான கோலினாஸ் உதவிதான்
... அதன் சேர்ந்தது, புது மனம் அட்டு
தேற, இவ்வளவு பரிசு கிளோரோ
பில் உதவிதான் சந்தை சந்தை
தேறும்—உதவி பரிசு தரப்படுகிறது.

இதற்குள்ளே உட—சந்தை சேர்ந்தது.
ஆடிப் கிளோரோபில் மனம் அடுதல்
தரமான—இதற்குள் சந்தை அது
வருவது கிளோரோபில் சேர்ந்த கோலினாஸ்
சந்தை சந்தை அது—இதற்குள்
சேர்ந்த சந்தை சந்தை அது. சந்தை
சந்தை உதவிதான், சந்தை சந்தை
சந்தை சந்தை உதவிதான் சந்தை சந்தை

இதற்குள்ளே உதவிதான் உதவிதான்

1 சந்தை சந்தை சந்தை, சந்தை
சந்தை சந்தை—சந்தை சந்தை சந்தை
சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை
சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை
சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை
சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை
சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை
சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை



2 சந்தை
சந்தை சந்தை
சந்தை சந்தை
சந்தை சந்தை
சந்தை சந்தை
சந்தை சந்தை



இதற்குள்ளே உதவிதான் உதவிதான்
சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை
சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை
சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை
சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை சந்தை



- 2 -

"இந்தக் குடை எது அப்பா? புதுக் குடையா விருக்கிறே! அங்கெனீர் கனா, என்ன?"
 "இங்கே, இங்கே. என் மரமாவின் பக்க இந்தக் குடை!"
 "உங்களுக்கு மரமாவே கிடையாது என்று சொல்லி விருக்கிறீர்களே!"
 "ஆது வார்த்தையதான். ஆனால் இந்தக் குடைவின் 'மரமாவின் பக்க' என்று போட்டிருக்கிறே!"

"என்ன?" என்றான் ஜானகி.
 "ஓ எனக்காக இரண்டு வருஷம் காத்திருப் பாபா" என்று கேட்டான்.
 "ஓ, சிச்சயமாகக் காத்திருப்பேன்" என்றான்.
 "நிஜமா?" "நிஜமா!"

★

இப்படி ஆரம்பமான, அவர்கள் காதல் கிரீட பாட்டுப் போய் வளர்ந்தது. ஊருக்கு வந்த பிறகு கடிதப் போக்குவரத்துக்கூட ஏற்படவாயிற்று. நன் அத்தாவிட மிகுத்து அன்பும் ஆர்வமும் போய்வித் தழம்பி வரும் கடிதங்களால், அவளுக்கு ஏற்படும் ஆனந்தத்தை எயரீடமாதிலும் சொல்லிக் கொள்ள வேண்டும் போல் நோன்றியது! உன்னத்தில் அடங்கி நிற்க மாட்டேன் என்று விட்டது அந்த ஆனந்தம். இத்தகைய அனுபவம் வேறு யாருக்காவதும் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடுமோ; அவ்வது வேறு யாருக்கும் விட்டாத பெறுதலுக்கு மட்டும் கிடைத்திருக்கிறதோ என்று அற்ப வேண்டும் என்ற ஆவல் வேறு. இக் காதலாக்காரரேயே அவன் அன்று அப்படிக்கே கேட்டு எவந்தான். கடைசியாக இன்று அவன் குழுவிலாங்கலையும் கூறித்தன் காதலனின் காதல் கடிதத்தையும் என்விடம் காண்பித்து விட்டான்.

அந்தக் கடிதத்தில் அவன் எவ்வளவு அன்பை அதில் கொட்டி விருந்தான்! மனித இயல்புதான் கூட இவ்வளவு அன்பு இருக்கக்கூடும் என்பது எனக்கு இப்பொழுதுதான் தெரிய வந்தது.
 கடிதங்கள்ப் படித்து முடித்த பிறகு கடிதவாசிதனப் பார்த்தேன். என் வந்து வெகு நேரமாகி விட்டதை யுணர்ந்தேன்.
 "நேரமாகி விட்டது, ஜானகி, வருகிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டுப் புறப்பட்டேன்.
 "மச்சர், இதெல்லாம் பரம சகலியம். யாரிடமும் சொல்லக் கூடாது. உங்கன் மனக்கருவியே சகலியமாக வைத்திருங்கள் மச்சர்" என்று கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டான், ஜானகி.
 "ஆகட்டும், ஜானகி. என் யாரிடமும் சொல்ல மாட்டேன்" என்று வாக்குறுதி கொடுத்த விட்டு விடைபெற்றுக் கொண்டேன்.

★

"ஞான்டி மங்களம், எப்போது பார்த்தாலும் வரவில்லை போய் விடுகிறே! அவா வருகிற எமயம் ஆச்ச! இந்தச் சமயத்திலே அவா கண்ணிலே பட்டால் என்ன நினைக்கலாம்?" என்று குரல் உன்னையிருந்து வந்தது. இந்தக் குரல் யாருடைய குரல் என்று நினைக்கிறீர்கள்! எவ்வளவு அந்த மங்களத்தின் தாயாரின் குரல்தான் அது.
 ஆனால், யாரோ வரப்போவதாக மங்களத்தின் தாயார் சொல்கிறாள், யாரைச் சொல்கிறாள்? யார் வரப் போகிறார்களாம்?
 யாருமில்லை; மங்களத்தனப் பெண் பார்க்க வரப் போகிறார்களாம், மாப்பிள்ளையும் அவர் பெற்றிருக்கும். இந்த மாப்பிள்ளைக்கு வயசு என்ன இருக்கும் என்று நினைக்கிறீர்கள்! சாற்புதுக்கு மேல் என்று நினைக்கட்டும். ஆமாம், இரண்டால் கல்யாணத்தான், என்ன செல்வது! மங்களத்தின் பெற்றோரால் மூதல் தாரமாகக் கொடுக்கக் கூடிய சிங்கியில் இல்லையே! இரண்டாயிரம் கொடு, மூவாயிரம் கொடு என்று கேட்டால் அவர் அலுவலையு பணத்துக்கு எங்கே போவார்! அதனால் இரண்டால் கல்யாணமாகக் கொடுத்த விடுவது என்று நினைக்கிறீர்கள். அதன்படியே எங்கோ ஓர் இடத்தில் ஏற்பாரும் செல்விறுத்தார். அந்த வரத்தான் இப்பொழுது மங்களத்தனப் பார்க்க வருவதாக இருந்தது.
 மங்களத்திற்குத் தான் ஒரு கிறிஸ்துக்கு யாழ்க் கைப் பட்டி போகிறேமே என்ற வருத்தம் இல்லை.

புது நெல்லிலுள்ள அரிசை இந்திய ரோகியோவின் சேய்நி

அறிவிப்பாளரும், தீவிரத் தழிற் சங்கக் காரிய நிர்வாகம், தஞ்சாவூரில் ஓ. ச. தாராபண்டாரியின் புதுவருமான ஸ்ரீ ஓ. என். தாராபண்டாரியுக்கும் சென்னை, ரிபாஸா கன்னுரில் பேராசிரியர் ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ணன்விபுதல் சென்னை, கத்தரிக்கும் சென்னைவின் சிறப்பாகத் திருமணம் நடத்தப்பட்டது.



திருமணத்துக்கு பரமமான தம்பட்டனும் உறவினர்களும் பிரபலங்களும் விஜயம் செய்து மணமக்களுக்கு ஆசி கூறினார்கள். காலிக மணமக்கள்!

வினாக்கள்

சுவை செய்து
பட்டுள்ளன



வினாக்கள்

சுவை செய்து
பட்டுள்ளன

**ஸன்லைட்
சோப்பினால் தான்**

தூசிகள்
அடித்துத் தூய்மையான
வெண்மையாகவும்
பிரகாசமாகவும்
சுவை செய்து!



